

Medlemmer af Folketinget Kim Christiansen (DF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpelse af straffen for flugtbilister.
(Beslutningsforslag nr. B 64).

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende skrivelse af 11. december 2006:

»Efter statsministerens indstilling er det ved kongelig resolution af den 6. december 2006 bestemt, at kompetencen til i medfør af § 74, stk. 1, og § 80 i lov om arbejdsmiljø, § 33, stk. 1, § 33, stk. 2, nr. 2, § 36, stk. 2, § 70, stk. 4, og § 70, stk. 5, i beredskabsloven at fastsætte bestemmelser om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer med henblik på gennemførelsen af Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, Kommissionens beslutning 98/433/EF om ensartede kriterier for undtagelser i henhold til artikel 9 i Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer overføres fra beskæftigelsesministeren, forsvarsministeren og økonomi- og erhvervsministeren til miljøministeren.

Jeg beder formanden underrette Folketinget herom.

Anders Fogh Rasmussen

/Sten Frimodt Nielsen«

Den sidste sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2007.

Af finansministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 3/10 2006. Første behandling 5/10 2006. Betænkning 30/10 2006. 2. behandling 9/11 2006. Tillægsbetænkning 30/11 2006. Første del af 3. behandling 7/12 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Vi går nu i gang med debatten om finanslovsforslaget som helhed. Med hensyn til taletiderne henviser jeg til mit brev af 20. november 2006, og der er den ændring, at der i forhold til, da vi behandlede finansloven i sidste uge, nu kun er 45 minutter til korte bemærkninger efter ordførerens tale.

Først er der en mundtlig indstilling til Folketinget fra Finansudvalgets formand, hr. Kristian Thulesen Dahl. Værsgo.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Efter afstemningerne i sidste uge over de ændringsforslag, der var stillet til finanslovsforslaget for 2007, har Finansudvalget holdt et møde, hvor vi teknisk har gennemgået afstemningsresultaterne. Jeg kan herefter på et enigt Finansudvalgs vegne meddele, at vores gennemgang ikke har givet anledning til bemærkninger eller til, at der stilles yderligere ændringsforslag, hvilket betyder, at finanslovsforslaget fra vores side kan indstilles til fortsat behandling.

Kl. 9.05

Jeg vil gerne benytte den her anledning til også at takke de medarbejdere i vores sekretariat, som på sædvanlig vis har udført en rigtig god indsats. Vi ved, det er sådan, at det kræver en særlig indsats at holde styr på de ganske mange ændringsforslag, partierne stiller, og ikke mindst også de ændringsforslag, der kommer fra finansministeren, og for at vi kan udføre vores arbejde, skal det arbejde være på plads. Det har det bestemt været, og det takker Finansudvalget vores folk for.

Formanden:

Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl. Så er formalia, som det står her i mit manuskript, at der ikke er stillet ændringsforslag. Ønsker nogen at udtale sig? Det gør hr. Peter Christensen – som ordfører.

Forhandling

Peter Christensen (V):

I dag vil Folketinget vedtage finansloven for 2007, og dermed tager vi hul på det nye år. Når man nærmer sig nytår, er der tradition for at komme med et lille nytårsforsæt. Mit nytårsforsæt skal være at glæde mig hver eneste dag i det nye år.

Mange nytårsforsætter har det med at gå i vasken, men jeg er faktisk utrolig fortrøstningsfuld. Alt tyder på, at der bliver meget at glæde sig over i det nye år. Arbejdsløsheden er rekordlav. Ja, den registrerede ledighed er faldet med næsten 70.000 personer siden december 2003, og dermed nåede ledigheden ned på 117.000 personer i september. Det svarer til 4,1 pct. af arbejdsstyrken, det laveste niveau siden 1974.

Ledigheden i Danmark er lavere end i næsten alle andre OECD-lande. Det glæder vi os over i Venstre. Hvor ville det være dejligt, hvis oppositionen kunne tage sig sammen til at dele vores glæde over den gode udvikling. Netop i år kan vi trykt lade champagnepropperne springe til nytår. Velstanden er rekordhøj, og alle grupper nyder godt af den: privat ansatte, offentligt ansatte, folkepensionister, uanset om de er ejere eller lejere.

Den gode økonomi smitter af på alle, også på de dårligst stillede. Mange af dem får nu langt om længe mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet. Her skal vi lægge en ekstra indsats fra politisk hold, en ekstra indsats i en aktiv arbejdsmarkedspolitik, hvor alle kommer med til nytårsfesten.

Alt for ofte virker det, som om oppositionen allerhelst vil tilbage til gamle dages passificeringspolitik. Det er, som om oppositionen bare vil spise folk af med en check og lade dem sejle deres egen sø eller rettere lade dem sidde på deres egen bænk og fyre heksehyl af frem for at invitere dem med til nytårsfesten.

Jeg anerkender, at det er svært at få alle med. Men i Venstre vil vi ikke opgive nogen, heller ikke oppositionen, især ikke nu, hvor vi står i en gunstig situation. Vi skal ikke bare spise folk af med et liv på varig offentlig forsørgelse, til gengæld under vi gerne oppositionen dens rolle varigt.

Regeringens resultater taler for sig selv. Som vismændene konstaterede for et par uger siden: Der er stort set ingen fuldtidsbeskæftigede, der er fattige. Derfor er det vigtigt at skabe gode muligheder for beskæftigelse for personer, der er udsatte og derfor har større risiko for at ende i fattigdom. Vi har historisk gode muligheder i disse år, og vi har kræfterne til at bakke målet op om hver enkelt. Selv de allermost socialt udsatte mennesker har ressourcer og kompetencer, det er vores udgangspunkt.

På den baggrund bygger vi nu videre på handlingsprogrammet »Det fælles ansvar« fra 2002. Med et nyt handlingsprogram for de sva-

geste grupper »Det fælles ansvar II« vil vi forbedre de allermost socialt udsatte gruppers muligheder for at få en eller anden form for tilknytning til arbejdsmarkedet. Ingen må bare opgives. Derfor vil vi styrke den opsøgende, kontaktskabende og støttende indsats. Vi vil skabe flere indgange til arbejdsmarkedet, og vi vil forbedre den kommunale sagsbehandling.

Samtidig med at vi skal have de sidste i arbejde, skal vi også have bedre offentlig service. Et moderne samfund skal have en moderne service. Regeringen lader de offentlige udgifter vokse, så de gode tider også kan mærkes i form af stigende velfærd. Det har vi sikret igennem de sidste mange år, og igen i år har vi prioriteret såvel børnene, skolerne, sundhedsvæsenet som de ældre.

Kl. 9.10

Realvæksten i det offentlige forbrug i 2007 bliver omkring 1,3 pct. Ja, vismændene mener endda, at vi har været for gavmilde. Det budskab synes jeg lige skulle med for god ordens skyld, blot som en påmindelse til de folketingsmedlemmer, der under debatten i sidste uge ønskede at bruge vismændene som sandhedsvidner i et og alt.

I Venstre mener vi, at der skal være plads til, at den offentlige sektor kan vokse i al fredsmelighed, og vi glæder os over at have en offentlig sektor, som de fleste danskere er rigtig godt tilfredse med. Vi vil gerne videreudvikle den, og derfor ser vi frem til den kvalitetsreform, som regeringen arbejder hen imod.

Danskerne fortjener en god offentlig sektor, og de offentligt ansatte fortjener en god arbejdsplads. Derfor vil vi gøre op med de tabuer og tendenser, som har præget den offentlige sektor. Vi skal turde belønne både medarbejdere og institutioner, der gør det godt, og vi skal med stolthed fremhæve dem, der er gode eksempler for andre.

Når året er omme, ser vi den ene nytårskaval-kade efter den anden, hvor vi hylder gode sportspræstationer, gode virksomheder, markante kulturbegivenheder. Vi er glade for at give karakterer og uddele hyldest. Det skal vi også være i den offentlige sektor.

Med regeringens finanslov for 2007 kan vi gå ind i det nye år fulde af fortrøstning, for det har været et godt år i 2006, og det vil blive et godt år i 2007. Vi kan endda se frem til rigtig mange gode år for Danmark med den fornuftige økonomiske politik, som regeringen har lagt. De store offentlige overskud vil sammen med velfærdsaf-

talen bidrage til, at der ikke opstår store finansieringsproblemer på længere sigt i takt med den stigende levetid og flere ældre.

For nu at blive i det her nytårsbillede: Vi tømmer ikke hele lageret af champagneflasker, vi gemmer en hel del til de kommende år. Der vil også blive plads til at feste i fremtiden, fordi vi ikke brænder hele overskuddet af nu.

Med velfærdsaftalen sikrer vi, at vi år for år kan glæde os over, at danskerne lever længere. Før velfærdsaftalen var vi havnet i den paradoksale situation, at vi ud fra en økonomisk vinkel skulle ærgre os, hver gang levealderen steg. For stigende levealder ville ganske automatisk betyde endnu flere år uden for arbejdsmarkedet, endnu større byrder på den arbejdende befolkning og en risiko for ikke at kunne forsørge de mange ældre godt nok. Med velfærdsaftalen har vi indført en sund logik, nemlig at pensionsalderen stiger gradvis i takt med levealderen.

For hvis vi ikke er varsomme, hvis vi ikke forvalter økonomien ordentligt, vil vi hurtigt komme tilbage til de onde 1970'ere, Anker Jørgensens 1970'ere, hvor Danmark var ved at køre ud over afgrændens rand. Hvad var det egentlig, der skete? 1970'erne var det årti, hvor man troede, at alt kunne lade sig gøre, at livet var en lang nytårsfest, bare fordi det var gået så godt i de glade 1960'ere. I stedet endte 1970'erne med tømmermænd og bondeanger.

Man glemte de økonomiske naturlove, f.eks. at det skal kunne betale sig at arbejde, og f.eks. at man ikke bare kan åbne grænserne og tilbyde hele verden samme forsørgelsesniveau som i Danmark. De naturlove har Venstre ikke glemt. Derfor står vi ved, at der skal være et loft over kontanthjælpen, og derfor står vi ved, at der skal være en starthjælp, som er baseret på optjening af rettigheder.

Ved tredjebehandlingen i sidste uge var disse to ordninger under angreb, men for at sige det, som det er: Jeg synes, at de to ordninger er fuldstændig rimelige og navnlig da for enlige forsørgere med børn.

Som enlig forsørger på kontanthjælp og med to børn har man omkring 11.000 kr. i rådighedsbeløb, når både skat, husleje, daginstitution og varme er betalt. Det er faktisk udmærket.

Som enlig forsørger på starthjælp og med to børn har man omkring 9.000 kr. i rådighedsbeløb, når både skat, husleje, daginstitution og varme er betalt. Det er faktisk også ganske udmærket, det kan vi godt være bekendt.

Derfor er det fuldstændig fortegnet at fremstille sagerne, som om vi lader børnefamilier gå for lud og koldt vand. Det gør vi ikke. Tværtimod sørger vi netop for, som vismændene også skriver i deres seneste rapport er nødvendigt, at niveauet for de offentlige indkomstoverførsler er afstemt med lønnen ved beskæftigelse. For som vismændene skriver, er det også vigtigt, at der er en økonomisk gevinst ved at komme i beskæftigelse. Sådan skal det være i et velfungerende samfund.

Kl. 9.15

Derfor er det fuldstændig uansvarligt, når SF og Socialdemokraterne taler om at afskaffe loftet over kontanthjælpen og starthjælpen. Vi kan diskutere, om ordningerne virker godt nok, men vi burde ikke være uenige om, at de tjener et særdeles fornuftigt formål.

Det er, som om SF og Socialdemokraterne vil have os tilbage til de onde 1970'ere, hvor penge bare fossede ud af statskassen som følge af et vildt overforbrug. Det har været beskæmmende at se, hvordan Socialdemokraterne har opført sig i hele efteråret, ikke mindst i debatten om kommunernes økonomi.

Da de midlertidige beregninger tydede på, at kommunerne manglede 2,5 mia. kr., krævede fru Helle Thorning-Schmidt ekstra 2,5 mia. kr. til kommunerne. Da der så kom nye midlertidige beregninger, som viste, at det kun var 932 mio. kr., krævede fru Helle Thorning-Schmidt 1 mia. kr. ekstra. Nu, hvor det endelige tal så viser, at kommunerne faktisk ikke mangler pengene, må fru Helle Thorning-Schmidt virkelig stå med en mærkelig smag i munden.

Som statsministerkandidat bør man vente på de endelige tal, før man kaster milliarderne rundt. Vel er det fristende at købe en statsministerpost for borgernes penge, men hvis man bruger penge som fulde sømænd, er man i hvert fald ikke egnet til at stå ved skibets ror. Så meget må stå klart oven på det her efterår.

Sidste uges debat om finansloven var faktisk særdeles afslørende. Midt i al forvirringen stod det klart, at Socialdemokraterne, SF og De Radikale trak i hver sin retning. Socialdemokraterne påstod, at de havde tilsluttet sig et skattestop, som nu lå fast, SF påstod, at de havde fået indrømmelser fra Socialdemokraterne vedrørende skattestoppet, og De Radikale ville slet ikke vide af skattestoppet.

Det korte af det lange var, at oppositionen ikke anede, hvilket ben den skulle stå på, og det er sådan set meget fornøjeligt at være tilskuer til.

Det var som at se en genudsendelse af den gamle sketch »90-års-fødselsdagen«:

Det startede som en bedre middag i det finere selskab, fru Marianne Jelved spiller rollen som Miss Sophie, Socialdemokraterne er butleren James, og SF er det irriterende tigerskind, som James hele tiden falder over. Butleren James ren-der rundt og skænker op for alle de fiktive gæster, mens han prøver at holde balancen.

Man kan sammenligne det med, at Socialdemokraterne uophørligt fifler med skattepolitikken, samtidig med at de giver indtryk af at ville et skattestop. Men Miss Sophie, fru Marianne Jelved, insisterer: James skal sluge det hele, ikke bare en smule, men det hele. »Same procedure as last year?« spørger James. »Skal jeg virkelig?« spørger James. »Same procedure as every year,« svarer Miss Sophie.

Sådan ved vi at det er med Socialdemokraterne i regering: skattestigninger som sædvanlig – same procedure as every year. Og SF vil være der som et andet dødt tigerskind, man kan falde over, så der bliver spildt endnu mere ud over det hele og skattestoppet forsvinder i tågerne.

Sådan bliver det, hvis oppositionen får flertal efter næste valg, især hvis Miss Jelved kommer til at diktere showet. Skattestoppet vil ryge sig en tur, for Socialdemokraterne vil give los, når det kommer til stykket, akkurat ligesom butleren James, der bærer Miss Sophie i seng. »Same procedure as every year,« siger hun indbydende til den forventningsfulde James, som svarer, at han vil gøre sit bedste.

I Venstre vil vi ikke gøre vores bedste for at gøre Miss Jelved tilpas. Vi har gjort op med automatikken i skatteskruen, vi vil ikke have en regering, der siger »Same procedure as every year« og med usvigelig sikkerhed gør borgerne fattigere. Vi vil ikke have en regering, der holder en lukket, lille fest for en masse fiktive gæster. Venstre vil invitere borgerne med til nytårsfest, hver og en, ved at sikre fortsat god samfundsøkonomi, ved at sikre en fortsat konsekvent arbejdsmarkedspolitik, som får alle menneskelige ressourcer med, og ved at lægge grunden til mange gode nytårsfester i de kommende år. Det vil blive et godt nytår.

Formanden:

Så er der en række korte bemærkninger, og dem skal vi have afviklet inden for tre kvarter eller i hvert fald have dem, vi kan nå, inden for tre kvarter. Det er hr. Jens Peter Vernersen, fru Anne Baastrup, hr. Torben Hansen, fru Karen Hække-

rup, hr. Per Clausen, hr. Ole Sohn, fru Line Barfod, hr. Morten Helveg Petersen, hr. Morten Hermann, hr. Morten Østergaard, fru Mette Gjerkskov, hr. Bjarne Laustsen og fru Elisabeth Geday.

Så er det hr. Jens Peter Vernersen for en kort bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg må sige, at det var en nytårstale. Man skulle tro, den var holdt efter kl. 24.00, hvor det måske somme tider går lidt lystigt til.

KL 9.20

I Venstre vil vi ikke gøre borgerne fattige, siger hr. Peter Christensen. Jeg vil godt sige: Er det ikke at gøre borgerne fattige, når man svigter på en række vitale områder? Det talte hr. Peter Christensen jo ikke meget om. Er det ikke at gøre borgerne fattige, når man svigter fatalt på hele fødevarekontrollen, hvilket vi nu har fået dokumenteret via den revisionsrapport, der er sendt rundt, og hvor vi jo netop kan se, at i hvert fald på omkring otte punkter er der sket svigt, som der ikke er rettet op på på nuværende tidspunkt? Er det ikke at gøre os alle sammen fattigere, når man svigter – også på andre områder, f.eks. med hensyn til skattekontrollen osv.?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg synes også, at man, når man læser aviserne i dag, kan se, at der er flere aviser, der har et meget, meget tydeligt billede af, hvad virkeligheden er inden for fødevarekontrollen, nemlig at antallet af kontrolbesøg aldrig har været større end under den nuværende minister.

Jeg er godt klar over, at hr. Jens Peter Vernersen har gjort det til sin fornemste opgave at gå på jagt efter en minister, og det er vel oppositionens rolle. Men jeg synes sådan set, at det centrale må være, om vi har sikre fødevarer, om vi har den kontrol, der skal til, og det mener jeg vi har. Jeg mener, at vi kan se, at der har været en klar forbedring, og at antallet af kontrolbesøg er kraftigt stigende, og det er det afgørende. Det er det, som borgerne har brug for at vide, nemlig at de kan spise mad uden risiko for at blive syge.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det undrer mig ikke, at hr. Peter Christensen startede med at sige, at det her drejer sig om at gå på jagt efter ministeren. Det drejer sig jo om at sikre, at der er ordentlige fødevarer på folks

tallerkner. Det er det, det drejer sig om. Og det har jo altså vist sig med de svigt, der har været, og som stort set kun er opdaget via dagspressen, at det ikke er i orden.

Det er jo også det, som rapporten dokumenterer: at man ikke har nået de kontroller, man skulle, og at man ikke har de ressourcer til rådighed, der skal til for at opnå de mål, der er stillet op. Det er fuldstændig klarlagt i den rapport, og derfor er det da helt urimeligt, at hr. Peter Christensen siger, at alt er, som det skal være. Eller det er måske Venstres synspunkt? Det vil jeg så godt sige tak for.

Men det er det altså ikke ifølge den rapport, der ligger nu her til statsrevisorerne. Der er det bestemt ikke i orden. Der er det netop dokumenteret, at man ikke har haft kontrollerne, at man ikke har haft ressourcerne til rådighed, fordi regeringen, Venstre og Konservative, og Dansk Folkeparti har skåret ned år for år, har skåret 112 mio. kr. af bevillingerne og fyret 200 medarbejdere. Derfor er det ikke i orden. Det troede jeg faktisk hr. Peter Christensen var fuldstændig klar over.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jamen jeg tror måske, at vi alligevel har med en diskussion at gøre, hvor man kommer ind på en central forskel mellem Socialdemokratiet og Venstre. Hr. Jens Peter Verner er kun optaget af penge. Jeg er optaget af effektivitet, af, om man når ud og får lavet flere kontroller eller ej. Og der kan man se, at kurven er helt klar: Der bliver flere og flere kontroller. Man får mere og mere ud af de ressourcer, der er tildelt. Det går bedre og bedre, og vi har oven i købet sat flere penge af til, at det kan blive endnu bedre i 2007.

Når jeg så alligevel anklager hr. Jens Peter Verner for at være mere optaget af ministerjagt end af selve området, er det jo, fordi jeg kunne se, at man forlangte ministerens afgang, inden man overhovedet havde læst rapporten. Det synes jeg jo helt stiltfærdigt er lidt useriøst, og det er derfor, jeg kommer med den anklage, jeg gør.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

På Venstres hjemmeside kan man se, at der står, at borgerne skal have en reel og konkret garanti for behandling for alle sygdomme inden for en fastsat periode. Og jeg vil godt spørge hr. Peter

Christensen: Hvordan synes hr. Peter Christensen selv det går?

Så vil jeg godt bede hr. Peter Christensen om at give en definition af, hvad behandlingsgaranti er, når det drejer sig om livstruende sygdomme, og når det drejer sig om stritører.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det sidste, det med stritører, forstod jeg simpelt hen ikke.

Men jeg vil da gerne svare i forhold til diskussionen om livstruende sygdomme, som jeg synes er et område, hvor vi *skal* leve op til de løfter, vi har givet. Det er afgørende. Vi har en situation, hvor antallet af behandlinger er steget markant under den her regering, og det har selvfølgelig været til stor glæde for alle de mennesker, som har oplevet den styrkelse af hele sundhedsområdet. Men det ændrer jo ikke ved, at de mennesker, som ikke fik tilbudt et alternativt behandlingssted, og hvor ventelisten var for lang, har krav på at få en bedre service. Altså, de mennesker kan jo ikke bruge til noget, at der er andre, der har fået behandling.

Så jeg mener klart, at det er et område, vi skal forbedre, og det er jo også det, regeringen har tilkendegivet: at de problemer, der var, *skal* løses.

Kl. 9.25

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg fik ikke at vide, hvordan hr. Peter Christensen mener man kan definere behandlingsgaranti, og det er der sikkert mange gode grunde til. For en behandlingsgaranti, når det drejer sig om livstruende sygdom, er, at vi gør det så godt som muligt, og når det drejer sig om behandlingsgaranti for mennesker med stritører, er det, at man får mulighed for at tage pengene med hen til en speciallæge, der kan sætte de stritører på plads. Så det er virkelig forskellen på, hvad regeringen finder er meget alvorligt, og hvad regeringen synes man skal have af symbolpolitik. Behandlingsgaranti for de mindre sygdomme, og vi gør det så godt som muligt for de livstruende. Er det korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Nej, selvfølgelig er det ikke det. Altså, jeg synes ikke, det lyder, som om fru Anne Baastrup har fulgt særlig meget med i debatten, når jeg lytter

til hende, for det står jo lysende klart, at regeringen anser det for et problem, at de alvorligt syge mennesker ikke har fået tilbudt behandling, og at det er fuldstændig uacceptabelt, at nogle har skullet vente 11, 12, 13 uger. Det har vi sagt gang på gang, det har regeringen tilkendegivet, og den er også parat til at få strammet op, så det ikke gentager sig.

Så jeg kan slet ikke forstå, at fru Anne Baastrup begynder at blande stritører ind i debatten. Jeg synes, det er et alt for alvorligt område at blande stritører ind i. Det er en diskussion om meget, meget alvorligt syge mennesker. Det, der må være klart for alle, er, at vi har haft en situation, som ikke var acceptabel, og den skal vi have forbedret, så vi ikke har kræftsyge mennesker, der skal vente yderligere.

Formanden:

Så er det hr. Torben Hansen, der har en kort bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Vi har jo igennem det seneste par år hørt meget om regeringens såkaldte miljømilliard. Det, som de seneste uger jo også åbenbarede, er, at man med den ene hånd spreder en milliard ud over de næste 3-4 år, men at man så med den anden hånd og – hvilket jeg vil bede Venstres ordfører om at bekræfte – fra landdistriktsmidlerne fjerner 536 mio. kr., som netop også gik til naturpleje ude lokalt. Og man kan derfor rolig sige, at miljømilliarden er blevet halveret, for det viser regeringens egne tal og de aftaler, som regeringen selv har lavet med Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Altså, jeg kan fuldt ud bekræfte, at miljømilliarden er der, og at vi nu med finansloven for 2007 udmønter yderligere 837 mio. kr. af den miljømilliard. I 2006 havde vi 100 mio. kr. Så den miljømilliard, som regeringen lovede, er til stede. Den vil blive udmøntet, og det er sådan set det, som giver baggrund for at kunne tage en masse initiativer inden for miljøområdet.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det lyder lidt skingert, det, der kommer fra Venstres ordfører.

Hvis vi prøver at få det helt ned på et plan, hvor – jeg havde nær sagt – de fleste kan være

med, kan Venstres ordfører så ikke se, at for lige præcis den landmand, der i mange år har fået eksempelvis tilskud til miljøvenlig dyrkning og så ikke længere får det, går der simpelt hen noget natur væk? Det er 536 mio. kr., man fjerner, samtidig med at man siger, at man lægger 1 mia. kr. ind for de kommende 3-4 år. Kan hr. Peter Christensen ikke godt se, at man i forhold til indsatsen ude lokalt, i forhold til den indsats, som borgerne kan se, i forhold til den indsats, som naturen kan mærke, rent faktisk halverer den miljømilliard, som vi har hørt så frygtelig meget om?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Miljømilliarden er en miljømilliard, og det betyder, at vi vil udmønte 1 mia. kr. ekstra til miljøet. Det, ordføreren så forlanger af mig, er det umulige, nemlig at jeg skal ændre de landdistriktsprogrammer, der kommer fra EU's side, og forhindre udfasningen af tidligere programmer og gøre fremtidige programmer større, end de er. Det kan jeg jo desværre ikke. Jeg kan sige, at regeringen er indstillet på at hjemtage de penge, det er muligt, fra de programmer, og det er vel nærmest det meste, man kan forlange af os.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Nu valgte ordføreren selv at holde sin tale i et nytårsbillede, og der kan man jo sige, at vi nu har fået afdækket, at garantier, når det drejer sig om regeringen, ikke er rigtige garantier. Nytårsforsætter, som ordføreren talte så meget om at man gerne vil leve efter, holder jo som bekendt kun i januar, men det siger jo også en del om, hvad det er, vi så kan forvente af regeringen fremover.

Kl. 9.30

Ordføreren fremhæver meget, at effektivitet er vigtig. Ordføreren siger, at det er vigtigt for fødevarerkontrollen, at der er mange kontrolbesøg, og at de er effektive. Hvad mener ordføreren så egentlig om, at medarbejderne i fødevarerkontrollen har sagt nej til at ville medvirke til resultatkontrakten for 2007, fordi de simpelt hen ikke længere har overskud til at kunne løbe så hurtigt, som regeringen forlanger?

Det er jo sådan, at der er sparet 112,4 mio. kr. og fyret 228 medarbejdere. Der er det højeste sygefravær i hele staten blandt de medarbejdere, der kontrollerer vores fødevarer. De er slidt ned til sokkeholderne. Er det ikke noget, der får ord-

føreren til måske at overveje, om det var her, man skulle bevilge nogle ekstra penge?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Med hensyn til nytårsforsætter er det jo et meget personligt spørgsmål, hvorvidt man kan holde dem eller ej, og det handler noget om karakterstyrke. At fru Hækkerup ikke kan holde dem længere end til januar, er sådan set fru Hækkerups problem.

Men hvad fødevarekontrollen angår, vil jeg sige, at det, jeg glæder mig over, er, at når man ser en kurve over, hvordan det er gået med antallet af besøg, og hvordan det er gået med det antal af virksomheder, som ikke har haft besøg i en længere periode, så kan man se, at det er gået markant fremad. Tallet siger, at det er steget fra omkring 50.000 tilsyn i 2000 til 66.000 besøg i 2005, svarende til en stigning på 30 pct. Det synes jeg er markant, det synes jeg der er grund til at glæde sig over. Det er meget mere interessant end spørgsmålet om ressourcer.

Så kan jeg også glæde mig over at se, at der i aviserne i dag f.eks. kommer en melding fra regionen i Østjylland, som siger, at de sagtens kan nå at levere det antal besøg, de skal inden nytår. Så derfor er det meget, meget negative billede, som fru Hækkerup prøver at tegne af fødevarekontrollen, bare ikke virkeligheden. Vi sætter yderligere ressourcer af, så vi kan forbedre kontrollen i 2007, så jeg synes, der er grund til at glæde sig over finansloven.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Det er altså svært at glæde sig over en finanslov, som for sjette år i træk viderefører de nedskæringer, der har været på fødevarekontrollen. Det kan da godt være, at Venstres ordfører siger, at der er kommet flere kontrolbesøg; javist, men hvis det fungerer ved, at de 1½-times grundige kontrolbesøg nu i stedet er erstattet af, at der er en medarbejder, der i virkeligheden i løbet af 5 minutter skal løbe ind, røre væggen, sætte en smiley op og løbe ud igen, sådan som medarbejderne selv formulerer det, hvad er de kontrolbesøg så værd?

Vi må jo konstatere, at fødevarer sikkerheden ikke er, som den burde være, og man kan ikke komme uden om, at man altså får, hvad man betaler for, og i den her sag har Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative valgt at betale for en discountfødevarekontrol. Det er ikke medarbej-

dernes skyld, de gør, hvad de kan. Det er regeringspartierne og Dansk Folkeparti, som igen skærer ned.

Er det ikke på tide at få genansat nogle af de mange mennesker, man har fyret, og som skal sørge for, vi har en ordentlig fødevarer sikkerhed?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det er helt afgørende for os, at vi har en ordentlig fødevarer sikkerhed. Det er helt afgørende for os, at de mål, vi har sat for, hvordan tilsynet skal foregå, og hvor ofte og i hvilken periode en virksomhed skal have haft besøg, bliver nået. Det, der ikke er afgørende for os, er at have en masse administration bygget op omkring den her fødevarekontrol, og derfor gik vi jo ind og lavede ændringer. For os var det mere afgørende at sikre en organisation, sikre en struktur, der var målrettet mod det, der var kerneområdet, nemlig tilsynene og kontrolbesøgene, og ikke det mellemlag af administration, der var lagt ind.

Det har vi lavet om på, samtidig med at effektiviteten er steget markant og antallet af kontrolbesøg er steget. Det synes jeg faktisk er ret godt og til at glæde sig over. Derudover sætter vi flere penge af i 2007, for vi vil have en fuldstændig fødevarekontrol, som kan sikre borgerne, at de kan spise fødevarerne uden risiko for at blive syge.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu var det jo et smukt billede, hr. Peter Christensen forsøgte at tegne af situationen blandt de tre største oppositionspartier, men det, der kunne være meget interessant at høre fra hr. Peter Christensen, er, hvor høj en pris regeringen skal betale for at sikre, at de skandaleramte ministre, som sidder nu, kan få lov til at blive siddende. Hvor høj en pris skal man betale til Dansk Folkeparti? Det synes jeg er mindst lige så interessant som forholdene i oppositionen.

Noget, som hr. Peter Christensen undgik at svare på ved fru Anne Baastrups spørgsmål, var, hvor behandlingsgarantien var blevet af. Den behandlingsgaranti, sundhedsministeren har lovet, den behandlingsgaranti, regeringen har lovet, den behandlingsgaranti, Venstre har lovet. Den er jo forsvundet, fordi man ikke kan regne med det, Venstre siger.

Til allersidst: Forstår jeg det rigtigt, at hr. Peter Christensen mener, at fødevarekontrollen er

et mønstereksempel på, hvordan kvalitetsreformen i den offentlige sektor skal gennemføres?

Kl. 9.35

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Nu er kvalitetsreformen jo en helt anden diskussion, men jeg synes da, som jeg var inde på i min tale, at i forhold til kvalitetsreformen er det da meget vigtigt, at vi tænker nyt, tænker netop på de kerneydelser, som skal leveres, at det er det, der er fokusområdet. For jeg er enig i, også hvis man snakker hjemmepleje eller andre ting, at den enkelte medarbejder ikke kan løbe hurtigere. Så det handler jo også om måden, man tilrettelægger arbejdet på. Men lad det være en sidebemærkning.

Jeg vil godt lige kort sige, at i forhold til behandlingsgarantien står det fuldstændig klart, at vi her fra Folketingets side har lovgivet, og at regeringen har fremsat lovforslagene med et ønske om, at syge mennesker ikke skulle vente i 11, 12, 13 uger, som der har været nogle eksempler på.

Derfor må det da stå klart for enhver, at vi jo alle sammen finder det uacceptabelt, hvad der er sket, og at det er noget, der skal rettes op på. Jeg håber ikke, at der i hvert fald efter denne debat er nogen tvivl om, at uanset hvor godt regeringen har gjort det – og den har gjort det godt – er det for den enkelte, for alvorligt syge mennesker totalt uacceptabelt at opleve en ventetid, som er, ja, desværre op til 13 uger i nogle ganske få eksempler.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det, der står lysende klart for mig, er, at regeringen i sit regeringsgrundlag har lovet en behandlingsgaranti, og at den nu 5 år senere ikke har formået at sikre den behandlingsgaranti. Det vil Venstre vist, hvis det var en socialdemokratisk regering, kalde et klokkeklart løftebrud. Jeg vil bare sige, at det er udtryk for, at man ikke ved, hvor man har Venstre.

Så det andet omkring fødevarekontrollen: Det går rigtig godt, siger hr. Peter Christensen. Ja, det går jo sådan, at Rigsrevisionen siger, at der ikke er nogen sammenhæng mellem det faglige grundlag og ressourcerne, altså at der ikke er nogen sammenhæng mellem de opgaver og den kvalitet, der skal udføres, og de ressourcer, man har.

Så er det bare, at jeg vil spørge hr. Peter Christensen, om det er den samme tilstand, man generelt vil sikre i den offentlige sektor, når man får sat sin kvalitetsreform igennem, for den handler jo også om, at færre mennesker skal lave mere og af en højere kvalitet. Og så ender det altså med, at der ikke er nogen sammenhæng mellem ressourcer og de arbejdsopgaver, der skal udføres.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Der blev først spurgt til sundhedsområdet. Altså, jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at det er uacceptabelt, at mennesker, som er alvorligt syge, har måttet vente lang tid på at komme til scanning. Jeg kan så glæde mig over, at regeringen har formået at løfte antallet af strålebehandlinger med 60.000 fra 2000 til 2006, at man alene i 2006 har afsat over 1 mia. kr. ekstra til kræftbehandlingsplan II, at der er sat 1 mia. kr. af til lånerammen, så man kan få flere scannere og flere penge til kræftmedicin. Man gør meget på kræftområdet, og det er vigtigt, og det glæder jeg mig over.

Men jeg synes selvfølgelig ikke, at de mennesker, som oplever, at der går længere tid, kan bruge de tal til meget. De har krav på også at få en hurtig behandling, og det har regeringen jo også tilkendegivet at den vil sikre.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, hr. Peter Christensen har skrevet sin tale som sådan en generalprøve på nytårsaften, hvor man er kommet godt hen, og hvor glasset har været tømt et par gange, for så får man sådan et meget letsindigt forhold til sandheden, og man bliver også sådan mere florumvunden i sine udtryk. Og det er vel derfor, hr. Peter Christensen kan sige, at det går så godt, at alle er med til festen i en tid, hvor vismændene har godtgjort, at der er 165.000 fattige; i en tid, hvor vi kan dokumentere, at regeringen har påført flere familier i Danmark fattigdom ved et kontanthjælpsloft, ved starthjælp, samtidig med at man hindrer, at der kommer midler ind i statskassen ved at fyre 1.200 medarbejdere i Told og Skat.

Nu siger hr. Peter Christensen, at det med fødevarekontrol ikke er et spørgsmål om, at man vil kontrollere, det er bare et spørgsmål om, at man lige kommer derud, og at der er flere besøg. Men Rigsrevisionen har jo netop understreget, at der ingen sammenhæng er mellem mål og

midler. Det vil sige, at vi er i en situation, hvor borgerne ikke har garanti for at få sunde og friske fødevarer, fordi Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative har skåret ned. Hvorfor forholder man sig ikke til den virkelighed?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg kan godt forstå, at hr. Ole Sohn er lidt fornærmet over at blive sammenlignet med et dødt isbjørneskind, der ligger på gulvet. Men det var nu alligevel det, der udspandt sig under sidste behandling af finanslovsforslaget, nemlig at vi havde et SF, som mente, man havde fået nogle klare indrømmelser om skattestoppet. Men den debat vender vi tilbage til senere.

Kl. 9.40

Med hensyn til fødevarekontrollen synes jeg – jeg har været inde på det i tidligere besvarelser – at man skal fokusere på antallet af kontrolbesøg og tilsyn med virksomhederne. Det er sådan set det, der er kernen i det, vi diskuterer, og ikke, hvor mange medarbejdere man har ansat til administration. Det gælder generelt i den offentlige sektor, at det tit forekommer mig at være fuldstændig irrelevant, hvor mange man har i de administrative led. Det, borgerne møder, den service, borgerne forventer, er det, der er afgørende, og det er der, vi skal måles på, om vi gør det godt nok. Kan vi flytte hænder fra administration til service, skal vi da gøre det, og så er det et selvstændigt mål. Det må det altid være.

Derfor forholder jeg mig egentlig meget mere til, hvad det er, vi har fået ud af det de sidste år, og der kan man jo se på kurven, at fra fru Ritt Bjerregaard havde ansvaret og til nu med hr. Lars Barfoed, er den steget markant.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår ikke, hvorfor hr. Peter Christensen er så selvudslettende med sin tale. Jeg synes faktisk, det mest morsomme ved ordførertalen lige nøjagtig var afsnittet om 90-års-fødselsdagen. Det var da skruet lidt muntert sammen. Det skal ordføreren ikke være ked af.

Det, jeg forsøger at sige om fødevarekontrollen, er ikke, som Venstres ordfører nu gør meget ud af, antallet af besøg. Jeg tror ikke, borgerne interesserer sig særlig meget for, om en virksomhed får besøg 1, 2, 3, 10 eller 100 gange om året. Det, borgerne interesserer sig for, er, om kvaliteten af kontrollen er i orden, så man undgår at få fødevarer ud til forbrugerne, som er for dårlige.

Rigsrevisionsrapporten siger klart: Der er ingen sammenhæng mellem de faglige mål og forventninger til den effektive kontrol, som man ønsker, og de ressourcer, regeringen og Dansk Folkeparti har sat af. Det er jo klart, at når man har skåret 228 stillinger bort, når man har skåret 112 mio. kr. væk, kan man jo ikke få den samme kvalitet i kontrollen, og det er bare det, jeg vil frem til. Det vil man selvfølgelig ikke indrømme, det ved jeg godt, men det er desværre det, der er virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg synes, jeg har sagt flere gange, at det jo netop er den kvalitet i ydelsen, som er det afgørende, og ikke, hvor mange penge man bruger på administration, og hvor stor en bagvedliggende organisation man bygger op. Nu taler jeg generelt, ikke kun om Fødevarestyrelsen. Det er da altid det mest afgørende, hvad det er, borgerne møder, og det har også været vores tilgang på det her område. Og derfor er jeg da enig med hr. Ole Sohn i, at det jo også er kvaliteten af det enkelte tilsyn, der er afgørende.

Der var en spørger før hr. Ole Sohn, der tegnede sådan et fuldstændig useriøst billede af, at den enkelte medarbejder løb ind og knaldede en smiley på væggen og styrtede ud igen. Altså, det er jo et useriøst debatniveau. At sige til de mennesker, der i dag udfører alle de her kontroller, at det gør de ikke ordentligt, synes jeg ikke man kan.

Jeg er enig i, at der er behov for flere ressourcer, og dem sætter vi jo også af i 2007.

(Kort bemærkning).

Line Barfoed (EL):

Det er jo tydeligt efterhånden, at ligegyldigt hvilket område man kigger på, kan man se en regering, som lover ét og så gør noget fuldstændig andet. Man lover og lover behandlingsgarantier, bedre fødevarekontrol, tog til tiden og mange andre ting, uden at man er i stand til at leve op til det.

Det er meget godt, at hr. Peter Christensen står og siger, at vi ikke skal skælde ud på medarbejderne i fødevarekontrollen, men det er jo medarbejderne selv, der kommer og siger, at det simpelt hen ikke kan hænge sammen, og at de ikke synes, det er fagligt acceptabelt, at de ikke har tid til at levere en ordentlig kvalitet, når de er ude på kontrolbesøg, ligesom offentligt ansatte på mange andre områder klager over, at de

ikke er i stand til at levere den kvalitet, de gerne vil.

Det er jo derfor, det er interessant at høre, om den kvalitetsreform, som regeringen har tænkt sig at gennemføre, bliver af samme kvalitet som det, vi har set hidtil, nemlig at man påstår, at færre hænder kan lave mere bedre. For det, vi har set på andre områder, er, at det kan de ikke, at det ikke hænger sammen, at det bliver ringere.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Altså, jeg nærer ingen forhåbning om, at vi, Enhedslisten og Venstre, selv om den her debat trækker ud hele dagen, vil blive enige om, hvad der findes af muligheder for at forbedre tingene i den offentlige sektor.

Når man lytter til Enhedslisten, lyder det, som om det går godt nok, at tingene aldrig kan gøres bedre, og at det eneste, man kan, er at bruge flere penge. Det er initiativløst, men det er et kendt synspunkt fra Enhedslisten.

Kl. 9.45

Vi har en helt anden tilgang til det. Vi tror på, at tingene altid kan gøres bedre. Personligt lytter jeg mig også til, hvis jeg kommer ud på institutioner og møder medarbejdere, at de har masser af ideer til, hvordan man kan gøre tingene bedre, små ændringer, som vil gøre, at det, det drejer sig om, den service, som de leverer, kommer endnu mere i fokus. Så jeg tror vitterlig på, at vi med en kvalitetsreform kan få en forbedret offentlig sektor, bare ved at lytte til medarbejdere.

Jeg er enig i, at de enkelte medarbejdere ikke kan løbe hurtigere, end de gør i dag. Mange mennesker er virkelig spændt for, men at sige, at det er det samme, som at der på hele det store område ikke findes mulighed for at flytte f.eks. ressourcer fra administration til service, er jeg virkelig uenig i.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Der er mange områder, hvor der kunne flyttes ressourcer fra administration, hvis Venstre ville opgive deres mantra om, at alting skal privatiseres og markedsføres. Enhedslisten har stillet masser af forslag om at give langt større frihed til medarbejderne og brugerne og f.eks. i ældreplejen tage udgangspunkt i, at ældre skulle have ret til selv at bestemme, hvornår de vil sove, have ret til selv at bestemme, hvad de vil have at

spise osv. Men den frihed tør Venstre ikke give hverken ansatte eller ældre. Men jeg er enig i, at det når vi nok ikke til enighed om her.

Derfor vil jeg bare høre: Når hr. Peter Christensen nu inviterer alle borgere til nytårsfest, gælder det så også for de fattige i det her land? Kan de regne med at få en nytårscheck fra Venstre, så de kan holde nytårsfest? For de har ikke råd til at holde jul.

Man kan f.eks. på Loftsrante Ekspertes læse om en familie, som fortæller, at når Pyruskalenderen koster ca. det samme som tre rugbrød og to bakker hamburgerryg, og når de skal vælge, så bliver det altså rugbrødet og hamburgerrygen, fordi børnene skal have mad, og derfor er der ikke engang råd til at købe en Pyrusjulekalender.

Får de til gengæld en nytårsfest, hr. Peter Christensen? Gjaldt invitationen også de fattige i det her land? Eller er det kun de rigeste, der får lov til at holde fest med Venstre?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det går godt i Danmark i de her år, og det smitter af på alle. Derfor vil man jo også kunne se, at vi fremsætter et finanslovsforslag, som også er til gavn for de mennesker, der har mindst i det her land. Det er netop glæden ved at have en velferdsstigning. Det er glæden, ved at man sørger for at have en økonomi, hvor det går godt, at det netop giver muligheden for også at forbedre forholdene for de udsatte, for de mennesker, der har mindst.

Når vi snakker fattige, er der stadig væk folk i Danmark, som ikke har meget. Men vi kan glæde os over, at gruppen er meget lille, og at det er ganske få mennesker, der er i den situation i lang tid. For når man går ind og ser på, hvad det er for mennesker, der er i lavindkomstgruppen, kan man se, at det hovedsagelig er studerende. Så selv om nogle måske kan være lidt længe om at få læst færdig, er det dog en situation, som får en ende på et eller andet tidspunkt.

Så er der mange selvstændige. De vælger at give alt, hvad de har, for en drøm, og det betyder for mange, desværre, at det også er et liv uden mange indtægter, måske i lang tid.

Så er der deltidsansatte, som også er omfattet af lavindkomstgruppen, hvor man vælger, måske efter aftale i familien, at den ene part går ned i tid.

Formanden:

Ja tak. Så er det hr. Morten Helveg Petersen for en kort bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det var jo et meget muntert billede, som Venstres ordfører brugte, altså det her med 90-årsfødselsdagen. Venstres ordfører hæftede sig mest ved de våde varer ved den fest, men hvis vi andre skal med, er vi jo nødt til at informere Venstres ordfører om, at der faktisk også blev serveret fødevarer. Og hvis vi andre skal inviteres med, hvis vi skal deltage i den lukkede fest, som hr. Peter Christensen står og inviterer til, må vi have en garanti fra Venstre om, at det i hvert fald ikke er familie- og forbrugerministeren, der skal stå i køkkenet og servere kylling.

Men mit spørgsmål går egentlig på det her med skattestoppet, som hr. Peter Christensen også opholdt sig en del ved. Hvis det står til Venstres ordfører, skal skattestoppet så også opleve en 90-års-fødselsdag? Er det Venstres politik, at skattestoppet skal bestå i al fremtid, når man tager i betragtning, at vismændene lige har skitseret, at hvis man bare lader det løbe til 2040, så er alle de gode ting, vi har opnået med velfærdsaftalerne, faktisk væk? Skal skattestoppet, som jo virkelig er en lukket fest for de rige boligejere, bestå i al evighed?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg mener, at det vil være udgangspunkt for en rigtig god fest, hvis vi har hr. Barfoed som minister på det her område. Det er simpelt hen af den grund, at man kan se, at der aldrig har været så mange kontrollbesøg som under ham, og det synes jeg vi kan glæde os over. Så jeg vil indtage fødevarerne trygt, når det er ministeren, der varetager det.

Kl. 9.50

Skattestoppet: Jeg vil i hvert fald sige, at jeg vil gøre på samme måde som James, hvis det bliver en 90-års markering af skattestoppet. Så er der virkelig grund til at feste, så er der grund til at fejre det, for skattestoppet er jo den garanti, folk har for, at de kan planlægge langt ud i tiden; at de ved, hvad de økonomiske rammer for deres familie er; at de ved, at når de f.eks. har købt hus, kommer der ikke pludselig skattestigninger, så de ikke har råd til at bo der; at de ved, at hvis de har købt en bil, kommer der ikke pludselig en masse nye grønne afgifter, som gør det

umuligt for dem at køre i den eller have den; og at de ved, at også helt basale ting som vand, el, varme kan man regne med prisniveauerne for, i hvert fald hvad angår skatter og afgifter.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det er slet ikke for at være uhøflig over for Venstres ordfører, men Venstres ordfører må nok påregne en del afbud til festen, hvis det er sådan, at det er familie- og forbrugerministeren, der skal servere kylling eller tatar eller andre ting, hvor der er en betragtelig risiko i forbindelse med fødevarer sikkerhed og den slags ting. Bare så vi lige har det på det rene.

Må jeg så i øvrigt sige, at det jo slet ikke hænger sammen. Vismændene påpeger, hvordan skattestoppet udhuler effekterne af de aftaler, vi har lavet. Hr. Peter Christensen kan altså ikke få det til at hænge sammen, at skattestoppet skal køre i al evighed, samtidig med at man gerne skulle følge statsministerens ord om, at det er en akut hasteopgave at få folk ud på arbejdsmarkedet. Skattestoppet udhuler velfærden, og derfor ville det være helt galimatias at lade det opleve en 90-års-fødselsdag. Hr. Peter Christensen må da kunne indse visdommen i, hvad eksempelvis vismændene har beskrevet, og så se at komme i gang med at få sænket skatten på arbejde. Det er da det, der er perspektiv i, og ikke det der skattestop.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg ved jo godt, at oppositionen er dybt splittet omkring skattestoppet, men det ændrer ikke ved, at jeg er sikker på, at danskerne ikke er splittede om det, for de er glade for den tryghed, skattestoppet giver.

Så har jeg efterhånden også vænnet mig til, at når vi har de her økonomiske debatter, har De Radikale et enormt sortsyn. Jeg kan jo huske, hvordan man for ganske få år siden sagde: Det er helt umuligt at nå 2010-målene for gældsafvikling. Dem har vi så nået i 2007. Det var helt umuligt med de vækstrater, vi har haft – dem har vi nu. Og så siger man nu, at der er overophedning, og derfor kan man ikke have et skattestop. Jeg glæder mig så over, at så sent som i går, da de nye inflationsrater kom frem, var der flere bankøkonomer, der sagde, at al snak om overophedning i hvert fald ikke var en realitet. Så jeg synes, at det ville være noget forhastet at afskaf-

fe den tryghed, som skattestoppet giver, blot fordi man har en frygt, som slet ikke er begrundet.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu er det ikke bare sådan en enkeltstående stemme, som peger på, at der er problemer forbundet med skattestoppet. Det har jo været en rød tråd hos langt de fleste toneangivende økonomer, senest vismændene, som peger på, at de skattelettelser til de rigeste, som er indbygget i skattestoppet, er med til at undergrave finanspolitikken holdbarhed.

Derfor vil jeg spørge hr. Peter Christensen, om ikke det gør indtryk, når han læser vismændenes betragtninger om det her. Hvis bare man, f.eks. på ejendomsværdiskatteområdet, gik tilbage til en situation – ikke fra før den nuværende regering trådte til, men fra 2002-2003 – med det niveau for ejendomsværdiskat, ville man kunne lave nogle ganske betragtelige lettelse på indkomstkatten. Det må da i hvert fald give stof til eftertanke, når man som hr. Peter Christensen – og det ved jeg, han vil – gerne vil lave lettelse på indkomstkatten.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det er netop nu, jeg virkelig bliver forvirret. Nu lytter jeg til SF, som gerne vil ind i et rødt kabinet sammen med Marianne Jelved og sammen med Socialdemokraterne. Men kravet fra SF er, at vi skal have noget boligskat. Vi skal virkelig bare svinge krabasken over boligejerne, så de kan lære det. Det ved vi godt at SF mener, men SF's finansordfører sagde i sidste uge, at man havde tilsluttet sig skattestoppet og gerne ville i regering med Socialdemokraterne. Så nu forstår jeg det ikke rigtig: Er det den indrømmelse, man har fået fra Socialdemokraterne, at man nok skal indføre en boligskat, og var det det, Ole Sohn under debatten ikke rigtig ville løfte sløret for hvad egentlig var, nemlig hvad de der hemmelige møder havde båret af frugt, og hvad det egentlig var for indrømmelser, man har fået? Det er den her skattekrabask, der skal svinges over boligejerne. Jeg er virkelig forvirret.

Kl. 9.55

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg ved ikke, om problemet i sidste uge var, at hr. Peter Christensen havde taget forskud på nytårsmiddagens våde varer under hr. Ole

Sohns indlæg, siden han kan få det så galt i hal-sen, at SF skulle have tilsluttet sig skattestoppet. Tværtimod arbejder SF hårdt og aktivt for at få afskaffet skattestoppet og få det erstattet af en mere fornuftig skattepolitik.

Men tilbage til det, jeg pegede på i mit indlæg før: Det, der er tale om, er ikke at svinge krabasken over boligejerne. Hvis det er det, hr. Peter Christensen mener, er det jo ikke at svinge den hårdere, end VK-regeringen gjorde i 2002 og i 2003. Hvis vi bare tager det samme niveau af beskatning, som hr. Peter Christensen forsvarede i 2003, vil man kunne få en ganske betragtelig lettelse af indkomstkatten.

Så jeg vil spørge: Når nu man har en velbeskrevet og velbegrundet anvisning på, hvordan vi kan finansiere at få lettet indkomstkatten – i mine øjne helst for de lave indkomster, men det kan vi diskutere bagefter – hvorfor så ikke tage den, når prisen, man må betale, bare er, at man må beskatte boligejerne, hvad hr. Peter Christensen syntes var en god idé, på 2003-niveauet?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Vi ønsker ikke at øge beskatningen for boligejerne, vi ønsker at give boligejerne tryghed. Den tryghed har de efterhånden vænnet sig til, så det tror jeg de skønner på.

Men det, der gør mig urolig, er, at SF er så klar på, at de vil øge skatten for boligejerne, De Radikale vil øge skatten for boligejerne, og Socialdemokraterne siger, at de sådan i hvert fald måske vil have et skattestop. Og det, boligejerne nu slet ikke aner deres levende råd om, er derfor, hvem der vinder det tovtækkeri. Jeg er jo bange for, at det er to mod en, og jeg ved, når jeg selv har været med til at trække tov, at hvis der er to mand i den ene ende og en i den anden, så vinder de to ofte.

Så det, boligejerne kan se frem til med et rødt kabinet, er, at De Radikale og SF er stærkere, når de trækker i rebet, og at Socialdemokraterne snubler og bliver trukket hen over skattelinjen, sådan at boligejerne kan forvente mere skat, mindre tryghed. Det er det, et rødt kabinet vil byde på.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nogle gange er det bedste forsvar jo et angreb, og derfor kan jeg godt forstå, at hr. Peter Christensen har travlt med ligesom at spille bolden over i andres lejr, når man egentlig prøver at stil-

le Venstre og Venstres finansordfører til regnskab for den politik, som den regering, som, sidst jeg tjekkede, stadig væk var ved magten, fører.

Derfor vil jeg også gerne spørge om den forvirring, der opstod, og som kun blev forstærket under debatten i sidste uge, hvor vi først havde Venstres finansordfører, der klart slog fast, at Venstre mener, at en sænkning af indkomstskatten vil føre til et øget arbejdsudbud, og så havde vi senere en finansminister, som sagde det modsatte, nemlig at det kun var i teorien, og i praksis kunne man bestemt ikke regne med det. Der synes jeg det ville være rart i dag at få at vide: Er skattestoppet simpelt hen et resultat af, at Venstre i praksis ikke tror på, at en del af løsningen til at skabe et øget arbejdsudbud er at reducere indkomstskatterne? Er det det, der gør, at man har valgt skattestoppet, og er det i virkeligheden finansministeren, som tegner regeringens politik på det her område?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Skattestoppet er ikke vejen for skattelettelse. Det har vi vist. Vi har jo sænket skatten med 11 mia. kr., samtidig med at vi overholdt skattestoppet. Når det er bevist, kan jeg ikke forstå, at vi skal blive ved med at have den påstand hængende. De to ting er ikke modstridende.

Det, jeg har sagt hele tiden, er, at hvis der skal komme skattelettelse, skal det være ægte skattelettelse. Vi skal ikke have sådan nogle radikale skattelettelse, som bare er omlægninger, og hvor man ved, at nettoresultatet bliver, at statskassen får mere ud af det, end den gjorde før. Det har vi set før i historien, det ved vi vil ske igen. Det skal danskerne ikke have mere af. Det, de skal have mere af, er garanti for, at skatterne ikke stiger, og kommer der en skattelettelse, er den ægte.

Og så har jeg sagt, at jeg er helt sikker på, at enhver indkomstskattelettelse også har de positive sider, at folk vil lave mere. Men graden af det er jo meget forskellig afhængig af, hvor man letter skatten, og i hvor stort et omfang man gør det. Det var vel også det, som debatten gik på i sidste uge, at der jo ikke er nogen garanti for, hvor stor selvfinansieringsgraden bliver, og i øvrigt i hvilket år det indtræffer, for det er ikke sikkert, det er år et, det kan også være år to eller år fem.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Dermed fik vi jo så sat en tyk streg under, at der simpelt hen er delte meninger i Venstre om det her, og at det måske i virkeligheden er årsagen til, at man ikke kan blive enige om at promovere en skattereform.

Kl. 10.00

Den skattereform vil jo gøre noget af det, som der netop er behov for nu, og som både vismændene peger på og senest Kommissionen har peget på er det, Danmark bør gøre, nemlig sikre tilvejebringelse af et større arbejdsudbud på kort sigt. Det er jo derfor, det er problematisk, hvis man som hr. Peter Christensen går og håber, at skattestoppet kan fejre 90-års-fødselsdag, for så ville effekterne af velfærdsreformerne være fuldstændig forvitrede, fordi man, som også hr. Morten Homann var inde på i forbindelse med skattestoppet, ville have fjernet det. I stedet for at sænke skatten på arbejdsindkomst, vil man sænke skatten ved at udhule afgifter og ved at nedsætte ejendomsskatten.

Men når vi nu er i gang med det her med at tale om, hvad SR gjorde, kan hr. Peter Christensen så ikke i det mindste bekræfte, at med de skattereformer, der blev gennemført i 1990'erne, og vi kan jo bare tage CEPOS, som burde stå hr. Peter Christensen nær, som kilde til det, blev skatten på de høje indkomster sænket fra 68 pct. til 63 pct.? Og det er langt mere end de 0,4 pct., som den nuværende regering har sænket skatten med på arbejdsindkomst for de højeste indkomster. Så Nyrupregeringen var langt bedre til at sænke skatten på arbejde, end den nuværende regering er.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg bruger aldrig tid på at modsige historiske fakta. Men jeg kan bare sige, at det, der jo også er sandheden, når man ser på skattepolitikken under SR-regeringen, er, at man ikke tøylede den kommunale økonomi. Man tog tværtimod – for selv at kunne sætte de statslige skatter ned – nogle gange og skubbede udgifter ud til kommunerne med det helt naturlige resultat til følge, at de kommunale skatter steg kraftigt. Det, der så var slutresultatet, var, at den enkelte borger kom til at betale mere i skat. Og jeg er sikker på, at hr. og fru Jensen er fuldstændig ligeglade med, om deres skat ryger i kommunekassen, i regionskassen eller i statskassen eller opkræves som afgifter. Det, der er afgørende for dem, er,

hvor meget de skal af med, og hvad de har tilbage til deres egen rådighed.

Derfor ønsker jeg på ingen måde en gentagelse, og jeg håber, at danskerne aldrig kommer til at se en gentagelse af den skattepolitik, der blev ført under S og RV.

Formanden:

Den sidste, der får ordet for korte bemærkninger i den her omgang, er fru Mette Gjerskov.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg hørte, at finansordføreren fra Venstre i sin ordførertale sagde, at han gerne vil være med til at give karakterer og uddele hyldester også til offentligt ansatte. Nu ved jeg ikke, om han definerer familie- og forbrugerministeren som en offentligt ansat, men jeg vil da i hvert fald gerne vide, hvilken karakter ordføreren vil give familie- og forbrugerministeren for resultaterne af fødevarerkontrollen i hans ministertid. For det er jo rent faktisk sådan, at det, danskerne har fået, er gammelt kød og klamme pølser i køledisken, og det vil jeg da gerne vide hvilken karakter ordføreren vil sætte på.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg synes, at det, der er væsentligt, er, om vi får en forbedret fødevarerkontrol. Her tænker jeg jo ikke på, om vi får mere administration, men om antallet og kvaliteten af de besøg og tilsyn, der bliver udført, er høj og hyppigheden også er høj. Det er det væsentligste, at hvis der er folk derude, der ønsker at sælge danskerne gammelt kød, så bliver de fundet, og så bliver der uddelt straffe for det. Det skal der ingen tvivl herske om. Det er målet.

Derfor er jeg godt tilfreds med, at vi har en minister, som har formået at få de her kontrolbesøg kraftigt op i antal, og at vi har en minister, som også har fremlagt input til finansloven, der betyder, at der bliver sat flere penge af til området. Det synes jeg er vigtigt, og det vil jeg også gerne kvittere for over for familie- og forbrugerministeren.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Det blev ikke nogen konkret karakter. Men kan vi ikke være enige om, og er finansordføreren fra Venstre ikke enig i, at det er et problem, når Rigsrevisionen selv siger, at fødevarerkontrollen

ikke har fået tilstrækkelige ressourcer i forhold til de opgaver, den skal løse? Og er det ikke et problem, at danskerne bliver mere og mere utrygge, hver gang de står foran køledisken, fordi de ikke ved, hvad det egentlig er, der er nede i plasticpakkerne – om det er de slimede pølser, de får fat i, om det er gammelt kød?

Der har været så mange sager på det seneste. Giver det slet ikke anledning til en smule selv-ransagelse hos Venstres finansordfører, at det måske kunne være, fordi den her fine effektivisering af kontrollen snarere handlede om, at kontrollørerne bare fiser ind ad døren og ud igen for at komme videre til det næste kontrolbesøg?

Kl. 10.05

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Uanset hvor mange gange Socialdemokraterne vil have mig til at være ked af, at antallet af kontrolbesøg er steget kraftigt, så kan jeg ikke være ked af det. Det kan jeg ikke. Antallet er steget, det glæder mig. Jeg blev spurgt, om jeg ikke er enig i, at der er behov for flere ressourcer. Jo, det er åbenlyst, for ellers havde vi ikke lagt det frem i finanslovsforslaget. Hvis vi ikke havde ment, der var behov for flere ressourcer, havde vi sandelig brugt pengene på noget andet, så det mener jeg egentlig taler for sig selv.

Målet er, at vi har et tilsyn, vi har en kontrol med fødevarerne i Danmark, så danskerne netop kan være sikre på, at de roligt kan spise den mad, de køber, uden risiko for at blive syge.

Formanden:

Tak til hr. Peter Christensen. Så er det hr. Jan Petersen som ordfører.

Jan Petersen (S):

Den danske økonomi er stærk. Det er ikke nogen nyhed. Skulle det være en nyhed, ville vi skulle tilbage til slutningen af 1990'erne. Men dansk økonomi er stærk, lad det blive gentaget. De seneste års kraftige vækst i økonomien har skabt bedre beskæftigelsesmuligheder og faldende ledighed. Vi har massive overskud på statens finanser i disse år, og statens gæld afvikles langt hurtigere, end vi havde forventet.

Den enkelte dansker oplever da også stigende købekraft, stigende realløn, og det medfører sammen med en relativt lav rente, at det private forbrug øges ganske væsentligt. I juni indgik vi en aftale om den langsigtede udvikling i dele af

dansk økonomi med højere pensionsalder bl.a., i takt med at vi lever længere. Dermed har vi taget et afgørende skridt mod at sikre, at dansk økonomi også i de kommende år vil være stærk og solid.

Den del af samfundets udvikling er vi glade for. Men det er også forklaringen på, at vi er uforstående over for regeringens passivitet på andre væsentlige områder. Vi er i en situation, hvor vi har utrolig mange muligheder, og historisk set har vi få restriktioner eller bundne opgaver. Jeg vil sige, at i de år, jeg har været folketingsmedlem, har jeg ikke oplevet, at vi har haft færre økonomiske begrænsninger eller nødvendige opgaver foran os, end vi har nu. Det gør, at vi har en frihed til at vælge, hvordan vi vil indrette os.

Vores anke mod dette års finanslov er heller ikke så meget, hvad man gør. Jo, selvfølgelig er der forslag, vi er imod, det debatterede vi i sidste uge. Navnlig er vi imod det fortsatte tyveri af lejernes penge, og der er selvfølgelig også andre forslag, vi er imod. Men vores hovedanke er, hvad man ikke gør, de problemer, regeringen forsømmer at forholde sig til, det, der ikke fremgår af regeringens finanslov.

Hvad mener jeg med forsømmelserne? Jo, der er to hovedindvendinger. For det første holdes velfærden i stramme økonomiske tøjler, fordi man har en målsætning om at spare op til skattelettelser. Sådan behøver det ikke at være. For det andet har regeringen ikke blik for, at vi ikke alle får glæde af fremgangen i samfundet. Ja, faktisk – og det er jo næsten endnu værre – stiger fattigdommen for udvalgte grupper, ikke bare på grund af samfundsudviklingen, men direkte fordi flertallet vælger at fastholde en politik, hvor ydelserne til de dårligt stillede nedsættes under overskriften: Det skal kunne betale sig at arbejde.

Det er vi jo sådan set ikke uenige om: at det skal kunne betale sig at arbejde. Det er en målsætning, der er relevant. Men hvad hjælper det over for mennesker, som ikke magter et arbejde, eller som ikke har adgang til at få de kvalifikationer, et arbejde kræver i et moderne samfund.

Så det her, at det skal kunne betale sig at arbejde, medfører blot stigende fattigdom blandt dem, der har sværest ved at finde et selvstændigt fundament i samfundet. Det er uværdigt. Det kan vi ikke byde de udsatte borgere i Danmark.

Vi har så i det her efterår oplevet, hvordan mange af kommunerne landet over har været

tvunget ud i besparelser på grund af en kombination af kommunalreform, udligningsreform og en stram økonomisk styring. Vi har set eksempel efter eksempel på, hvordan kommuner har været tvunget til at skære ned, og vi vil i det nye år mærke virkningerne deraf.

Mange borgere, der er afhængige af de offentlige ydelser har været ganske uforstående over for, hvad der sker med vores fælles velfærd. De forstår ikke, at kvaliteten i børnepasningen falder, når vi selv bliver rigere, og de forstår ikke, at hjemmehjælpen til de ældre beskæres, når vi selv oplever økonomisk fremgang.

BUPL har jo vist, at næsten halvdelen af kommunerne samlet afsætter færre penge til børne- og ungdomsområdet i 2007, og Ældresagen har vist, at 20 pct. af kommunerne er tvunget til at skære ned i den personlige pleje, og at 24 pct. af kommunerne skærer i den praktiske bistand i 2007.

Kl. 10.10

I de seneste dage har vi set, at nedskæringerne ikke kun drejer sig om ydelserne. Kommunerne ser også ud til fortsat at være tvunget til at øge brugerbetalingen for at få enderne til at mødes i budgetterne. Øget brugerbetaling er resultatet, til trods for at regeringen i 2006 stærkt provokeret af socialdemokratiske ønsker har nedsat forældrebetalingen i vuggestuer og dagpleje. De foreløbige meldinger om de kommunale budgetter tyder på, at problemerne ser ud til at være voldsomme i skolefritidsordningerne. Her er der intet loft over, hvor meget forældrene skal betale.

I efteråret fremhævede indenrigsministeren flere gange Esbjerg som en mønsterkommune. Tydeligt er det, at ministeren har haft travlt med andre ting, nemlig ventelistegarantier, og ikke har haft tid til at finde ud af, hvad der rent faktisk foregår i mønsterkommunen Esbjerg, for så ville han vide, at mønsterkommunen hæver forældrebetalingen for SFO til næsten 100 pct. af udgifterne. Det betyder for forældre med to skolebørn, at der kommer en ekstraregning på 6.000 kr. om året. Og Esbjerg Kommune er langt fra den eneste. Mange forældre med børn i skolefritidsordning vil opleve massive prisstigninger næste år.

Men her stopper det, der sker i kommunerne, ikke. De snævre økonomiske rammer fra staten betyder, at man er nødt til at være kreativ. Derfor lægger flere og flere kommuner fritidshjem og klubber ind under skolefritidsordningen, og så er man jo ude over det med loftet over bru-

gerbetalingen og forældrebetalingen. Det er her, prisstigningerne kommer.

Det betyder i Helsingør, at et pasningstilbud fra den ene dag til den anden stiger meget voldsomt. Borgere, der i forvejen betaler en højere skat, kommer til at betale endnu mere. De må så trøste sig med, at det ikke alene sker i Helsingør, det sker også andre steder.

Nu har jeg fokuseret på skolefritidsordninger, men jeg kunne også have snakket om de andre konsekvenser: betaling for kost og bleer i vuggestuer, højere pris for lejrskoler m.m.

Sandheden er jo, at vores kommuner er presede og er tvungne til at sende regningen videre til brugerne. Sandheden er jo også, at mens man i Venstre åbenbart har ført debat om, at man ikke vil have øget brugerbetaling, selv om man i pjecer om kvalitetsreformen nævner det som en mulighed, at brugerbetalingen stiger på bl.a. det her område. Men det behøver ikke være sådan.

I staten er der også problemer, her oplever vi også den stramme styring af de her udgifter. Der har været en lang række problemer med vitale statslige opgaver. Vi har set stigende forsinkelser i togdriften, lange ventelister for kræftbehandling, en skatteopkrævningsinstans, hvor hver fjerde medarbejder spares bort, en miljømilliard, der er halveret i modgående besparelser, og en fødevarerkontrol, der ikke kan forhindre fordærvede fødevarer, og ikke nok med det: Det ser ud til at være et bevidst valg.

Det behøver ikke at være sådan. De mange fødevarer-skandaler, der i foråret væltede ud af skabene, havde selvfølgelig en klar sammenhæng med de voldsomme nedskæringer, som regeringen og Dansk Folkeparti har gennemført i Fødevarestyrelsen siden 2001. Flertallet har et stort ansvar for skandalerne, fordi man har amputeret Fødevarestyrelsen ved at nedlægge 228 årsværk og har foretaget nettobesparelser på over 100 mio. kr.

Nedskæringerne stemmer ikke overens med de stadig flere arbejdsopgaver, som Fødevarestyrelsen skal varetage for at sikre, at vi har en fødevarer-sikkerhed i Danmark, der er på toppen. Det sagde vi i foråret. Regeringen og Dansk Folkeparti gik i aktion og reddede regeringens fødevarerminister ved at skyde skandalen til hjørnespark og iværksætte en undersøgelse af fødevarer-kontrollen. Nu har vi resultatet. Nu kan vi se sort på hvidt, at det, vi sagde i foråret, var rigtigt.

Det får selvfølgelig konsekvenser, når man over 6 år sparer så mange penge, og det får kon-

sekvenser for fagligheden. Det kan ikke komme bag på nogen, hverken statsministeren eller familie- og forbrugerministeren. Der er nedlagt 228 stillinger, og det har svækket tilsynet. Rigsrevisionens rapport fortæller tydeligt, at der skulle have været aflagt 10.000 ekstra tilsynsbesøg, for at man kunne leve op til kravene i tilsynsfrekvensvejledningen, som det så indviklet hedder.

Sagen er jo også, at hver eneste sparede krone i Fødevarestyrelsen i virkeligheden har været med til at gøre hverdagen usikker for de danske forbrugere. For familie- og forbrugerministeren har det åbenbart hele tiden været vigtigere at være loyal over for beslutningen om de her nedskæringer end at tage hensyn til berettigede krav om, at vi i Danmark har sikkerhed for, at vores fødevarer er i orden.

Hvor har vi Dansk Folkeparti? Holder man i denne sag hånden under regeringen og familie- og forbrugerministeren, selv om det har vist sig, at der er svigt inden for så vitalt et område, og at der ikke kan være tillid til, at det foregår ordentligt?

Vi ser det som et eksempel, og vi ser andre eksempler, og det er, så vidt vi kan se, bevidste valg. Det burde ikke være nødvendigt at skære i de vitale statslige kontrolfunktioner, som vi har brug for.

Kl. 10.15

Det burde heller ikke være nødvendigt at skære i velfærden i et samfund i vækst. For vi har råd til at gøre det ordentligt, vi har råd til at give danskerne sikkerhed på de vitale områder, og vi har råd til at give danskerne en velfærd, der kan udvikle sig i takt med, at vores velstand i det hele taget stiger.

Må jeg minde om, at en central del af den her regering og flertallets økonomiske politik er at give skattelettelse. Man har givet skattelettelse i milliardklasse i sidste valgperiode, og ikke nok med det, man fortsætter linjen i denne valgperiode. Der gives store skattelettelse til landbruget, og i regeringsgrundlaget er det tydeligt markeret, at der spares op til yderligere skattelettelse. Det sker på bekostning af velfærden.

Det behøver ikke at være sådan. Der er en anden vej i Danmark. Vi kan og bør vælge, at velfærden udvikler sig i takt med vores stigende velfærd. På den måde kan børnene i daginstitutionerne og skolerne, de unge under ungdomsuddannelserne, de ældre, dem, der er syge, og de svage, der er låst i fattigdom, se frem til bedre forhold. De skal kunne mærke, at de lever i et

land, hvor det går godt, at det også går godt for dem, og at de får del i de gode tider.

De skal også mærke, at vi gør os umage med at udvikle kvaliteten i den velfærd, de har krav på, lader det gro nedefra og gør os umage med at sikre, at der kommer nye medarbejdere, så vi får flere hænder til at løse de opgaver, som man kan forvente bliver løst.

Må jeg slutte med at ønske hr. Peter Christensen et godt nytår og en god nytårsfest. Jeg forstår, at den foretrukne aktivitet nytårsaften i hr. Peter Christensens hjem er at sidde og se tingene i sort-hvid. Jeg må indrømme, at hr. Morten Helveg Petersen har taget lidt forskud på min nytårshilsen til hr. Peter Christensen, men jeg har ikke copyright på den. Jeg er enig med hr. Morten Helveg Petersen i, at det vil være ganske venligt af hr. Peter Christensen, at han ikke lader familie- og forbrugerministeren stå i køkkenet. I givet fald sender jeg afbud, hvis der kommer en invitation.

Formanden:

Så er der foreløbig 15, der har bedt om korte bemærkninger til ordføreren, og det er i rækkefølge: hr. Erling Bonnesen, fru Charlotte Dyremose, hr. Jørgen Arbo-Bæhr, hr. Peter Christensen, fru Pia Christmas-Møller, fru Gitte Lillelund Bech, hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Morten Messerschmidt, fru Birthe Skaarup, hr. Rune Lund, hr. Martin Henriksen, fru Inger Støjberg, hr. Bent Bøgsted, hr. Jakob Axel Nielsen og hr. Troels Lund Poulsen.

Det er først hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Hvis nu Socialdemokratiet havde fået opfyldt sine drømme og visioner om hurtigst muligt at komme i regering sammen med De Radikale og SF, hvor mange flere penge ville Socialdemokratiet så foreslå afsat til kommunerne her og nu, og hvordan ville fordelingen af de nye skatter være mellem boligejerne og bilejerne for at kunne finansiere det?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg behøver vel ikke gentage, hvad jeg sagde i torsdags: at vi vil operere på baggrund af et skattestop. Men det vil ikke forhindre os i at luk-

ke skattehuller, og vi vil også f.eks. anvende en mere effektiv kontrol i skattesystemet for at kunne bruge flere midler på velfærd, hvilket vi har redegjort for i vores finanslovsforslag.

Det er også klart, hvilket også fremgår af vores finanslovsforslag, at vi vil sende flere penge til landets kommuner. Vi har jo direkte i finanslovsforslaget afsat 1 mia. kr. ekstra til kommunerne. Så har vi sagt, at vi derudover er parate til at bruge nogle af de penge, vi har reserveret i vores finanslovsforslag, til at øge kvaliteten. Vi er parate til i det første år at slække på kravet til de nye kommuner for på den måde at sikre, at de kommer godt i gang.

Derfor ligger det, vi ville have været parate til at gå i gang med, et sted mellem 2 og 3 mia. kr. Så har hr. Bonnesen fået svar på det spørgsmål. Det bliver formentlig ikke første gang.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Tak for det meget klare svar.

Med hensyn til fordelingen af det har der været flere forskellige bud, og jeg vil også henvise til det, vi har fået fra formanden for Socialdemokraterne. Jeg vil derfor spørge ordføreren: Er ordføreren enig i den udlægning til fordelingen af finansieringen og de nye skatter, som er kommet fra Socialdemokraternes formand, fru Helle Thorning-Schmidt?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg er altid enig med min partiformand, men det blev ikke præciseret i spørgsmålet, hvilken fordeling hr. Bonnesen specielt mener. Derfor kan jeg ikke komme længere med svaret her. Hr. Bonnesen må hviske spørgsmålet til en kollega og bede om at få fulgt det op.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det fremgår jo af SF's forslag til finanslov, at man vil trække 2,6 mia. kr. ind i nye afgifter, og nu vil Socialdemokraterne jo gerne have SF med i regering. Hvordan forestiller man sig fra socialdemokratisk side, at man med hr. Villy Søvndal siddende i finansministerstolen vil undgå de her afgiftsstigninger på 2,6 mia. kr.? Regner man med, at man vil kunne fastholde et skattestop med hr. Villy Søvndal siddende i Finansministeriet?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Ja.

Formanden:

Så er det fru Charlotte Dyremose for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Man regner også med, at når både SF og De Radikale, hvis de så i øvrigt vil gå med i den her røde kabinet-regering, vil hæve boligskatterne. Og så mener Socialdemokraterne, at man kan sikre sig, at boligskatterne ikke stiger, eller bliver der en vis risiko for, at det røde kabinet nok kommer til at trække boligskatter af stor betydning ned over danskerne?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg kan høre, at fru Charlotte Dyremose har været hjemme og høre på historien om røde kabinetter osv. Det var da også noget forfærdeligt noget, det kan jeg da godt se.

Lad mig svare, at for os står skattestoppet fast i den valgperiode, der kommer efter et folketingsvalg. Og i den tid skal vi jo så have gransket, hvordan vi kan skabe et grundlag for en skattereform, der er bred, hvor fru Charlotte Dyremoses parti bliver inviteret ligesom alle andre af Folketingets partier, sådan at vi kan få en skattereform, der har et bredt grundlag og kan træde i kraft efter et valg.

Det er ret enkelt. Det er blevet gentaget gang på gang, og jeg kan sådan set kun se, at fru Charlotte Dyremose og andre har en interesse i at skabe tvivl om det billede. Så kan man jo så også passende dække over sin egen uenighed om skattepolitikken, som jo er kendt, og fru Charlotte Dyremose bidrager jo ganske flittigt til den.

Skal vi lade det stå ved det?

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg har jo været inde på Socialdemokraternes hjemmeside for at prøve at finde ud af, hvordan Socialdemokraterne egentlig selv opfatter den velfærdsaftale, de har lavet tilbage i juni måned. Der kan man jo se, at det med en vis glæde i stemmen bliver konstateret, at det lykkedes at fastholde, at efterlønsalderen kun skulle hæves

fra 60 år til 62 år, i modsætning til i regeringens udspil, hvor den jo skulle hæves til 63 år.

Senere hen er det jo kommet frem, at den aftale, Socialdemokraterne har indgået, ikke alene betyder en hævelse af efterlønsalderen til 62 år, men samtidig medfører en automatisk regulering, så efterlønsalderen med start fra 2025 bliver reguleret videre til 63, 64, 65, 66 år. Jeg kunne bare godt tænke mig at bede hr. Jan Petersen om at bekræfte, at det er den aftale, Socialdemokraterne har indgået, og at vi altså i 2040 med stor sandsynlighed vil stå med en efterlønsalder på 66 år.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil gerne bekræfte, at der er en mekanisme, der betyder, at når levealderen forhåbentlig stiger, så vil det også have de konsekvenser, som hr. Arbo-Bæhr fortæller om, for pensionsalder og efterlønsalder. Det vil jeg gerne bekræfte, for det er sådan set det, der står i aftalen.

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Kan hr. Jan Petersen så også bekræfte, at når vi snakker om en stigning i levealderen, så afspejler det, at de bedst stillede, de med de bedste job, har en meget stor stigning i levealderen, og at de med de hårdeste job, de, der har glæde af efterlønsalderen, stort set ingen stigning i levealderen har? Konsekvensen er altså, at de med de hårdeste job vil få stadig færre og færre år til at nyde deres otium i, efter at de har trukket sig tilbage fra arbejdsmarkedet, på grund af den stigning i efterlønsalderen, som Socialdemokraterne har været med til at indføre, sådan at de dårligst stillede altså vil få færre og færre år, hvori de kan nyde deres otium.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Hvis det skal være tilfældet om de mange år, så forudsætter det, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr og vi andre ikke mener, at politik kan gøre en forskel. Jeg mener sådan set ikke, det er nogen ambition at fastholde den forskel, vi har i levealder, sådan at mennesker, der har hårdt arbejde, har en kortere levetid end andre. Jeg mener, at det er væ-

sentligt, at vi investerer i at gøre noget ved det problem.

Det er jo lige præcis derfor, at den samlede velfærdsaftale kan fungere for vores vedkommende i Socialdemokratiet, for de modlydelser, der jo er lagt ind i velfærdsaftalen, handler jo især om at få styrket indsatsen i Arbejdstilsynet med et klækkeligt beløb, som jeg ikke kan forestille mig at Enhedslisten kan være imod, og også om en markant satsning på, at vi gør noget for at forebygge nedslidning, stress og lignende. De investeringer skulle jo gerne kaste en mere retfærdig levetid af sig til de mennesker, som indtil nu har slidt med det hårde arbejde.

Jeg håber, det er en ambition, som Enhedslisten vil deltage i, frem for at vi opererer med, at det nok bliver ved med at være, som det er nu, for det behøver det ikke at blive.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Socialdemokratiet har slået fast, at SF er det næstbedste parti. Det er ikke De Radikale, det er heller ikke Enhedslisten, det er SF. Jeg mangler stadig svar på: Hvad er det, der gør SF til det næstbedste parti? Hvad er det, der adskiller dem fra Enhedslisten, fra De Radikale, sådan at de fortjener den anmærkning, den ros fra Socialdemokratiet, at de er det næstbedste parti og regeringsegnede i et rødt kabinet sammen med Socialdemokraterne?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg troede jo sådan set, at vi havde brugt tid nok på den diskussion i torsdags, men lad os da fortsætte den.

Jeg synes, at SF er et ganske udmærket parti at samarbejde med. Det har vi haft gode resultater med før. Og jeg vil da ikke udelukke, at der også kan være andre partier omkring os, som vi også kan være gode venner med i fremtiden. Hr. Ole Sohn havde f.eks. i torsdags en meget interessant bemærkning, nemlig at man jo også kan dele en andenplads med andre partier. Det var en åbning, så vidt jeg hørte, fra SF, så der er plads til, at der er andre, der også kan være det næstbedste parti.

Men spørgsmålet fra hr. Peter Christensen giver jo sådan set mulighed for, at vi så kan få afklaret et andet forhold, og det har hr. Peter Christensen mulighed for at komme ind på nu: Hvad er Venstres næstbedste parti? Er det Dansk Fol-

keparti eller Det Konservative Folkeparti? Og ser hr. Peter Christensen noget principielt problem i, at Dansk Folkeparti bliver en del af en eventuel kommende VK-regering, så det bliver en VKO-regering?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Nu er det vist meningen, at jeg skal spørge, men jeg vil da godt kommentere det ved at sige, at vi ikke rangordner gode venner – det mener jeg sådan set man skal holde sig fra – men det gør Socialdemokraterne og fravælger jo sådan set så De Radikale. Det er meget forvirrende, for jeg troede egentlig, man også ville i regering med De Radikale, men Socialdemokratiet om det.

Det, der tegner sig, er et rødt kabinet, men det er jo et rødt kabinet, hvori politikken er uklar. Vi har lige hørt hr. Morten Homann sige, at skattekrabasken skal prygles ned over ryggen på boligjerne. Skal de glemme alt om det, hvis de skal i regering med Socialdemokraterne? Er det et ultimativt krav fra Socialdemokraterne, at det med at øge skatter, som SF altid har elsket, altså er gammel lærdom, som de må slippe af med, at de taber tovtrækningskonkurrencen, hvis de skal i regering med Socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil sådan set bare præcisere, hvad man kan læse ud af alt, hvad der er sagt af ledende socialdemokrater om den her sag, nemlig at vores mål stadig væk er en SR-regering, og det, der sådan set er sagt helt nøgternt, er, at der ikke er noget principielt i vejen for, at SF kan være en del af en regering. Men vores mål er en SR-regering. Jeg vil gerne gentage det også over for de næste mange spørgere, der kommer.

Må jeg så sige om skatteproblemstillingen i øvrigt, at som vi bedømmer dansk økonomi nu, er der ikke brug for at hæve skatterne, og vi vil gerne give danskerne den tryghed, at mens vi arbejder med en skattereform, holder vi skatterne inden for et skattestop. Vi vil forbeholde os retten til at lukke skattehuller, sikre, at de skatter, man skal betale, så også bliver betalt, altså en effektiv skatteligning.

Men at hr. Peter Christensen synes, at jeg skulle have et problem, forstår jeg ikke rigtigt, når hr. Peter Christensen jo konstant skal forholde sig til, at Det Konservative Folkeparti har en skatteordfører, der jo stadig væk mener, at der

skal gives skattelettelser i den her periode, for det står i regeringsgrundlaget.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Målet er en SR-regering, har vi lige hørt, men samtidig er SF det næstbedste parti. Ja, forvirringen er faktisk total. Det, der optager mig mest, er: Hvad er det for en politik, vi kan forvente fra en regering, hvori Socialdemokraterne indgår med et eller andet antal ministerposter?

Skattestoppet er en del af det socialdemokratiske projekt, hørte vi hr. Jan Petersen sige i sidste uge fra selv samme talerstol. I dag skærpes løftet til vælgerne, at hvis Socialdemokraterne kommer til regeringsmagten, vil skattestoppet stå uændret i næste valgperiode. Nu er det vist en kendsgerning, at Socialdemokratiet kun kan komme til regeringsmagten ved hjælp af støtte fra Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten. Så er det bare, jeg spørger: Er det et ultimativt krav fra Socialdemokratiet, eller har man en korridor-aftale med Det Radikale Venstre og SF og Enhedslisten om at støtte skattestoppet i næste valgperiode?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Der er ikke mig bekendt, der er sådan set ikke nogen bekendt nedskrevet nogen aftale med SF eller Det Radikale Venstre om, hvordan politikken skal være. Der er diskussion om, hvordan alternativet ser ud, på samme måde som der jo også konstant er diskussion i den nuværende regering om, hvordan man skal komme videre med sit projekt. Det er så mere vanskeligt, så vidt jeg kan se, end det, vi står over for, hvor der jo virkelig kan ses en række fællesnævnerne.

KL 10.30

Vi vil alle sammen gøre noget ved fattigdommen. Det er påtrængende, og flertallet her viser sig jo at være uden evner til det. Vi vil alle sammen sørge for, at kvaliteten i velfærden bliver bedre, og at der bliver afsat ressourcer, så det kan fungere. Vi har en meget høj grad af enighed omkring hele miljøindsatsen, vi er enige om, hvordan indsatsen skal være uden for landets grænser, herunder også på ulandsområdet. Jeg synes sådan set, der er masser af fællesnævnerne at tage udgangspunkt i.

Men fru Pia Christmas-Møller, som jo har en mulighed for at komme igen, kunne så måske hjælpe hr. Peter Christensen lidt. Er der noget

principielt i vejen for, at Dansk Folkeparti kunne blive en del af et kommende VKO-regeringsflertal?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er overhovedet ikke aktuelt. Det aktuelle er derimod at finde ud af, hvad det alternativ, som hr. Jan Petersen gerne vil have vælgernes støtte til, går ud på politisk. Og her forstår jeg, at man gerne vil det gode, man vil gerne hjælpe de fattige. Det vil vi også gerne, og vi gør det rent faktisk. Man vil gerne sikre velfærden i fremtiden, det vil vi også gerne, vi gør det også i praksis med velfærdsforlig og reformer. Så det er jo ikke på det niveau, uenigheden skiller vandene her i Folketinget.

Næ, jeg oplever, at der i det alternativ, hr. Jan Petersen prøver at skitsere her i dag, ikke er tale om de helt overordnede meget langsigtede målsætninger om alt det gode, man gerne vil, men derimod en fundamental uenighed om diagnosen og midlerne. SF og Det Radikale Venstre mener, at skattestoppet er noget af det værste, denne her regering har opfundet, mens det nu er blevet en del af et socialdemokratisk projekt.

Og her vil jeg gerne vide: Hvad kan man regne med kommer til at blive politikken på skatteområdet efter et valg, der måtte give Socialdemokraterne andel i ministertaburetterne? Kan man regne med, at Socialdemokraterne vil lægge al deres vægt ind på at fastholde skattestoppet i næste valgperiode, frem til, at man kan lave en reform, hvor mindst et borgerligt parti indgår? Er det virkelig noget, man lægger så stor vægt på, så man kan sige, at det er ultimativt, og at de andre partier i den konstellation må bøje sig for det krav fra socialdemokratisk side, for så kan vi jo stole på det?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det har jeg sådan set svaret på og vil gerne gentage. Ja, det er jo ikke tilfældigt, at vi har sagt det her, men det er heller ikke tilfældigt, vi siger, at tiden så skal bruges på at udarbejde et solidt og ordentligt fundament for en skattereform, og at vi vil have den på et bredt grundlag. Det er sådan set en attraktion, der i sig selv også inviterer fru Pia Christmas-Møller og Venstre og Dansk Folkeparti til et bredt samarbejde, når man får den plads, man er bedre til, nemlig oppositionspladsen.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil da fortsætte lidt i det her spor med, hvor vi har Socialdemokraterne i skattepolitikken. Jeg synes jo, det var interessant, at det efter sidste uges debat bl.a. kunne læses i B.T., at hr. Jan Petersen er nævnt som en mulig kommende skatteminister.

Nu nævner hr. Jan Petersen så fra talerstolen i dag, at skattestoppet står fast i næste valgperiode. Jeg kan have mine tvivl om, hvorvidt det er handlet af med De Radikale og SF, som man jo gerne vil i regering med. Men hr. Jan Petersen nævner også, at så skal man have en skattereform.

Så vil jeg gerne vide: Hvad bygger den skattereform på? Bygger den på en fortsættelse af skattestoppet, eller bygger den på en reform, som SF gerne vil have det, hvor man skal brandskatte boligejerne, eller bygger den på en skattereform a la den, som Det Radikale Venstre har peget på? Det synes jeg sådan set hr. Jan Petersen så skal løfte sløret for i dag.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det giver jo ikke mening at aflevere et skattereformforslag fra Folketingets talerstol i dag om en opgave, vi mener i første omgang skal lægges i en kommission, som skal undersøge de muligheder, der er, og fremlægge en række forslag, som så kan danne grundlaget for, at de politiske partier på et bredt grundlag kan se, hvad de kan blive enige om, sådan at Danmark får en langvarig, holdbar skattereform.

Det eneste, jeg vil sige i dag om det, er, at der stadig væk er grund til at gøre det danske skattesystem enklere, og at der er gode argumenter for at nedsætte beskatningen på arbejde; det er der gode argumenter for. Der kan også være en vis virkning på arbejdsstyrken. Så er der endelig skattehuller, der skal lukkes, og der kan være finansielle kilder, der er interessante.

Men hvis fru Lillelund Bech er med i dansk politik på det tidspunkt, så kan det jo være, at hun får lejlighed til at diskutere det med en kommende skatteminister. Om det så er mig eller ej, tror jeg sådan set godt vi kan afklare med det samme; det er det nok ikke.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Det synes jeg da lyder interessant. Der er finansielle kilder, der skal kortlægges. Jeg synes da,

hr. Jan Petersen så skal løfte sløret for, hvad det er for finansielle kilder, man ønsker at kortlægge.

Betyder det, at Socialdemokraterne, når alt kommer til alt, rent faktisk vil gøre, ligesom hr. Morten Homann har talt for lidt tidligere i dag, nemlig brandskatte boligejerne og derved ikke stå ved, at man rent faktisk vil bakke om det skattestop, som vores regering har sikret, netop til gavn for boligejerne?

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Lad mig blot nævne et eksempel på en finansiell kilde, som vil være interessant at studere lidt nærmere, og det er, at man jo godt kunne sige, at loftet over fradrag for pensionsindbetalinger var på 100.000 kr. Det ville jo betyde, at der f.eks. blev en 3-4 mia. kr. ekstra til rådighed for en skattereform. Det er jo ikke rimeligt, at mennesker kan fradrage mere end 100.000 kr. på en pensionsordning. Det er sådan set mere, end de fleste har brug for til deres pension, og derfor må der være helt andre formål, spekulative vel at mærke. Så det er sådan set et eksempel på en finansiell kilde, som vi vil forvente er en del af et sådant kommissionsarbejde.

Men der kan være mange andre, og jeg er ikke uddannet udi den store spekulation i skattesystemet. Det er sådan set ikke noget, jeg har brugt min tid på selv. Der er kloge folk, der er langt mere indsigtfulde i, hvor det egentlig er, at rige mennesker burde slippe noget mere til fællesskabet.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har virkelig set frem til den her debat i dag, specielt efter vores debat i sidste uge, fordi det jo forud for debatten kom frem, at der var opnået en politisk forståelse mellem Socialdemokratiet og SF, det kunne vi læse i avisen, og det fik vi jo så også bekræftet under debatten.

Det, der var lidt svært at få klarhed over, var, hvad den forståelse helt præcis indebar. Det var noget med, at SF havde accepteret, at skattestoppet består i næste valgperiode, og at udlændingepolitikken stort set består i næste valgperiode. Jeg vil bare gerne bede hr. Jan Petersen bekræfte, at det er en korrekt udlægning af den forståelse, der er mellem Socialdemokratiet og SF.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Ja, jeg vil da gerne bekræfte, at sådan ser vi på det i Socialdemokratiet. Skattestoppet ligger fast. Men jeg bliver også nødt til at bekræfte noget andet, som også fremgik af torsdagens debat, og det er jo, at det ikke udelukker, at vi lukker skattehuller, at det ikke udelukker, at vi skaffer penge ved at sørge for, at skatteligningen er effektiv. Og det udelukker heller ikke, at vi står fast på fundamentet for udlændingepolitikken. Det ændrer ikke på, at vi kan behandle asylansøgere bedre, og at vi kan se, om den praksis, der anvendes, når man smider folk ud af landet, nu er ren og ordentlig i alle hjørner, for det er den nok ikke, når det kommer til stykket.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var jo et noget kryptisk svar på et meget klart spørgsmål. Jeg spørger, hvad den forståelse, der er mellem Socialdemokratiet og SF, indebærer, og så får jeg et svar, der går ud på, hvad Socialdemokratiet mener. Det spurgte jeg jo ikke om. Jeg spurgte om, hvad det er for en forståelse.

Det er jo klart, at når man i Socialdemokratiet går ud i medierne og siger, at der er en forståelse med SF, som jo kvitterer ved at pege på Socialdemokratiets formand som statsministerkandidat mod at blive lukket ind som muligt regeringsparti, så er det jo interessant for os at vide, hvad det er for en politisk forståelse, der er.

Vi er meget optagede af, hvad det er for en politik, de forskellige partier står for, og hvis der er en forbrødring mellem Socialdemokratiet og SF på nogle politiske punkter, der gør, at SF har givet køb på nogle politiske områder, de ellers siger at de står for, så er det da interessant for os og interessant for vælgerne at vide det.

Mit spørgsmål er ganske klart: Er der en forståelse med SF fra Socialdemokratiets side, der indebærer, at SF i næste valgperiode har accepteret Socialdemokratiets definition eller vil leve med den opfattelse, Socialdemokratiet har af skattepolitikken og udlændingepolitikken?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg har blot fortalt, hvordan vi ser det i Socialdemokratiet, og jeg har forstået, at man har set i SF, at sådan er det, og så har hovedparten af diskussionen, der jo ikke er slut heller, handlet om at identificere en række fællesnævnerne, og de er

ganske mange, langt flere, end jeg overhovedet kan få øje på at hr. Thulesen kan hænge med på. F.eks. at sørge for, at velfærden bliver bedre, at den kommunale økonomi bliver i orden, at miljøet får et løft, at ulandsbistanden bliver i orden, og det er jo punkter, som virkelig vil gøre hr. Kristian Thulesen Dahl til en rigtig oppositionspolitikker, når han må sidde i mindretal, for der bliver der sgu noget at kæmpe imod – undskyld!

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Det var godt, at ordføreren selv rettede sin uhøviske tale. Det næste medlem, der har bedt om kort bemærkning, er hr. Morten Messerschmidt.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes, det er utrolig spændende at høre de visioner, som hr. Petersen har for fremtiden, når nu han regner med, at Socialdemokraterne og SF og andre venstrefløjspartier skal i regering. Jeg kunne egentlig godt tænke mig, om ikke hr. Petersen kunne løfte lidt mere af sløret for, hvad det er for nogle fremtidsvisioner, han har.

Jeg mener: Forleden dag kunne vi læse, at fru Anne Baastrup går med en justitsminister i maven, og jeg tror da, det er noget, som mange danskere interesserer sig rigtig meget for, at det altså eventuelt måtte være en SF-justitsminister, som hr. Petersen vil lægge stemmer til, når hr. Petersens parti skal i regering.

Så kunne vi ikke få en uddybning af, hvordan det præcis er, man forestiller sig, at det her samarbejde skal foregå, og måske hvordan balancen skal være. Det tror jeg, også med hensyn til de finanspolitiske fremtidsvisioner, at der er rigtig mange som interesserer sig for.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det kan vi da godt tage en længere debat om, men mærker jeg hos hr. Messerschmidt en vis jalousi over, at der fra vores side er sagt, at der ikke er noget principielt i vejen for, at SF kan være med i en regering? Er det en lille jalousi over, at den samme principielle markering åbenbart ikke er foretaget fra de nuværende regeringspartiers side over for Dansk Folkeparti? Er der sådan lidt med, at det her med, at SF principielt godt kan være med i en regering, er et problem for Dansk Folkeparti?

Jeg vil gerne gentage, at vores mål er en SR-regering, men vi kan ikke se noget principielt

problem. Vi ønsker ikke at rangdele på den måde, som åbenbart er virkeligheden på VKO-siden.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nu hører jeg jo til dem, der glæder sig over, at hr. Jan Petersens parti nærmest har taget sådan en historisk kovending og accepteret et skattestop, og jeg hører til dem, der glæder sig over, at man ligesom har gjort op med den fuldstændig fejlagtige laissez faire-udlændingepolitik, som hr. Jan Petersens parti førte i 1990'erne. Derfor er det jo dejligt, at Socialdemokraterne siger, at de vil fortsætte den gode politik, som VOK-flertallet i øjeblikket har, i hvert fald på de centrale områder.

Men hr. Jan Petersen skal jo ligesom have opbakning til de ting. Derfor kan han ikke fortænge os i at have en lille smule interesse i at høre, hvad det præcis er, der har gjort, at man har fået et Socialistisk Folkeparti med, der de sidste 5 år har baseret sin eksistens på en meget harsk kritik af præcis de to succeser, som VOK har gennemført med skattestoppet og med en stram udlændingepolitik; hvad det er, der har gjort, at hr. Jan Petersen tror, at man kan lave et regeringsflertal, hvor det er hr. Jan Petersens støtte til både skattestoppet og udlændingepolitikken, som åbenbart bliver det dominerende, og at den afvisning, som SF jo tidligere har givet meget klart i forbindelse med præcis de to sager, overhovedet ikke skulle komme til at spille en rolle i den regering, som hr. Jan Petersen gerne ville sætte med SF. Det ville da være naturligt at få en ...

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Taletiden er udløbet, og så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg synes, det er spændende, at der ikke bliver hørt efter, hvad jeg sådan set lige har svaret. Vi har kun sagt, at der ikke er noget principielt til hinder for, at SF er en del af en regering. Jeg har også lige sagt, at vores målsætning er en SR-regering. Det er sådan set ikke noget skræmmebillede, tværtimod. Det er en mulighed for Danmark.

Må jeg minde om, at vores vurdering er – og det skal stå klart for vælgerne, og det vil stå klart i den næste valgperiode – at der ikke er brug for at hæve skatterne. Vi kan godt fungere med et

skattestop. Den tryghed, der er forbundet med det, er nødvendig, for at vi kan forberede en ordentlig skattereform.

Når vi har den bedømmelse, skyldes det jo også, at det, fundament, der grundlæggende var nødvendigt for at skaffe indtægter til det danske velfærdssamfund og få lagt en struktur, så der blev overskud på de offentlige finanser og vi kan afdrage gæld, rent faktisk blev lagt af SR-regeringen og i øvrigt de fleste gange med parlamentarisk dækning og støtte fra SF.

Så det bliver spændende. Det er jeg sådan set enig med hr. Messerschmidt i. Så kan man jo selv lege med sin jalousi over ikke at få lov at være en del af et spændende projekt direkte, men bare fra sidelinjen.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så tager vi fat på den næste ordfører, der har bedt om korte bemærkninger, og det er hr. Christian Wedell-Neergaard.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Man skulle tro, at hr. Jan Petersen havde fået det gale manuskript med op på talerstolen. Først roser han regeringens økonomiske resultater og bekræfter, at en sund økonomisk politik giver frihed til at vælge. Derefter slår han fast, at skattestoppet ligger fast set fra et S-synspunkt.

Er taktikken ikke at læne sig kælent op ad Venstres og Konservatives politik og stjæle vælgerne for derefter at gennemføre en uansvarlig økonomisk politik?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Nej, det er ikke taktik for os, vi siger det, fordi vi mener det. Det er muligt, at hr. Christian Wedell-Neergaard har en anden opfattelse af politik, men for os er politik sådan set at mene noget og ville noget og ikke et udtryk for taktik. Vi er ikke ude på at stjæle vælgere. Jeg tror sådan set slet ikke, vælgere kan stjæles. Jeg tror, vælgere vælger, efter hvem de har mest tillid til kan sikre f.eks. det danske velfærdssamfund en fornuftig fremtid.

Der er noget, der tyder på, at på det punkt fravælger vælgerne flertallet, måske også fordi de kan mærke, at det ikke er så godt med velfærden i Danmark, fordi bl.a. Det Konservative Folkeparti jo insisterer på, at der skal være skattelettelser, og vandt første halvleg i det slagsmål i sidste valgperiode og med fru Charlotte Dyre-

moses bemærkninger i november måned jo sådan set også forventer at vinde slaget i anden omgang.

Man er allerede i gang med at udløse de skattelettelser. Landbruget får jo nok en gang skattelettelser, som i stedet for at blive brugt på landbruget kunne være brugt på f.eks. at sikre en mildere kommunal økonomiaftale.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er det hr. Christian Wedell-Neergaard.

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det er fuldstændig rigtigt, at det handler om tillid. Det handler om at få vælgernes tillid. Hr. Jan Petersen står og beskriver et projekt, som ingen vil støtte, som ikke fører til noget, og det eneste, vi får, er højere skatter og flere offentlige udgifter – en uansvarlig økonomisk politik. Hvem skal støtte hr. Jan Petersens projekt? Hvem skal støtte skattestoppet? Hvordan kan hr. Jan Petersen sige, at det står fast?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det er muligt, at jeg ikke er hurtig nok til at fatte spørgsmålets karakter, men med hensyn til ikke at kunne forestille sig, at der kan være tillid til, at vi kan føre en økonomisk politik, der er troværdig, vil jeg sige, at det har historien sådan dokumenteret at vi kan. Den grundlæggende indsats for, at dansk økonomi fik den rigtige retning på alle punkter, er gennemført af en socialdemokratisk ledet regering med radikal deltagelse og på de fleste strækninger med opbakning fra Socialistisk Folkeparti. Så hvori det uansvarlige skal bestå, må hr. Wedell-Neergaard selv rejse rundt i landet og prøve at definere. Vi kan sådan set bare dokumentere ud fra virkeligheden.

At der så i det scenarie, vi kan se foran os, ikke er brug for at hæve skatterne, bekræfter jeg gerne nok en gang er vores bedømmelse, og derfor har vi turdet sige, at den tryghed vil vi gerne give danske skatteborgere i den næste valgperiode.

Men vi vil også samtidig sige, at der skal laves om på det danske skattesystem på et trygt og et politisk bredt forankret grundlag. Den invitation, der er til den opgave, kommer ud til alle Folketingets partier, og der er også en sikkerhed for med vores bistand, at det skal laves

bredt. Jeg forestiller mig sådan set ikke, at der er et alternativ til at lave det bredt, for hvem ville bruge de korslagte arnes politik? Man har vel som opposition interesse i at få indflydelse.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Den næste, der har bedt om korte bemærkninger, er fru Birthe Skaarup.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg sad jo selv spændt og ventede, da hr. Jan Petersen i sin ordførertale var inde på sundhedsområdet, og jeg synes, at det, der kom frem, var meget spinkelt, særlig på kræftområdet, i betragtning af at det har været et af de emner, der har været meget diskuteret i den senere tid. Derfor er mit spørgsmål til ordføreren, om ordføreren vil redegøre for, hvor meget Socialdemokratiet har afsat til kræftområdet inden for de fem sidste finanslove. Jeg har ikke rigtig kunnet finde noget beløb her, og derfor synes jeg, det er lidt vigtigt at høre, hvad Socialdemokratiet prioriterer, og hvorledes de prioriterer på det her område.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Svaret på det er jo, at vi ikke har afsat ekstra midler. Vi har forudsat, at det var i orden. Det viser sig så, at det ikke er det, men vi har sådan set forudsat, at det var det, og derfor har vi ikke på det tidspunkt, hvor vi fremsatte finanslovsforslaget, forestillet os, at der var brug for indsatser ud over dem, regeringen vedtog. Regeringen rejste hele tiden rundt og sagde, at der var orden på det hele, at det kørte, som det skulle, at de garantier, der var udstedt, holdt.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Så bliver jeg nødt til at sige til hr. Jan Petersen, at så synes jeg, at Socialdemokratiet taler med to tunger. I hele den her debat mener jeg at Socialdemokratiet har fremført nogle helt urigtige påstande. Jeg synes, at Socialdemokratiet skulle påskønne, hvad Dansk Folkeparti og regeringen har gjort på det her område, og det har vi ikke hørt et eneste ord om.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil bare nøjes med at konstatere, at det er flertallets ansvar, at der er borgere, der er blevet

ramt af den her sag, altså ikke har fået behandling, hvilket de havde krav på. Vi havde regnet med, at Dansk Folkeparti og regeringen havde styr på det her, og det viste sig, at det havde man ikke. Så må vi jo tage diskussionen derfra.

Der har været et flertal, der har rejst land og rige rundt – jeg gætter på, at fru Birthe Skaarup er en af dem – og sagt: Det hele kører, som det skal, der er penge nok til det, og vi sørger for i hvert eneste finanslovsforslag, at det bliver bedre og bedre.

Lige pludselig står vi så med en garanti, som viser sig ikke at holde. Det er da flertallets ansvar. Det er da ikke noget, som man må kunne forudsætte at jeg skal rende rundt og hjælpe fru Birthe Skaarup med at holde.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Den næste, der har bedt om korte bemærkninger, er hr. Rune Lund.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Nu sagde hr. Peter Christensen, at skattekrabsken skal hagle ned over borgerne. Det lyder jo meget mere drabeligt end fangemishandlinger i Afghanistan, men lad nu det ligge.

Jeg vil bevæge mig lidt over i den militære afdeling. Det var også et spørgsmål, jeg stillede til ordføreren i torsdags, og det er om indkøb af det her jagerfly, Joint Strike Fighter, som Socialdemokraterne jo også lader til at være meget forelsket i – et indkøb, som vil blive meget dyrt. Men siden i torsdags er det kommet frem, at forsvarsudvalget i det britiske underhus nu mener, at den endelige udgift til det her jagerfly, Joint Strike Fighter, vil blive meget større. Vi snakker under alle omstændigheder om en udgift på omkring 40 mia. kr. – ikke under i hvert fald. Der er ikke noget, der tyder på, at vi ender derunder.

Kl. 10.50

Men hvis udgiften bliver 40 mia. kr., svarer det jo faktisk til, at vi, hvis vi brugte det på ulandsbistand, kunne få tre gange så meget ulandsbistand som i dag. Ville det ikke være bedre at skaffe nogle flere venner med noget mere ulandsbistand frem for at skabe os flere fjender omme på den anden side af jordkloden ved at investere i fly, der kan bombe?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg er helt overbevist om, at der i forbindelse med det flyindkøb, der diskuteres, vil være en

grundig vurdering af, hvad der er dyrest, og hvad der passer til opgaven. Vi vil som forsvarsforligsparti være fedtet, men også samtidig bekræfte, at skal der købes nye fly, er vi en del af den investering.

Jeg vil ikke gå ind på det vilkår, at det er et enten-eller, for jeg mener godt – og det mener mit parti også – at vi samtidig både kan sikre, at det danske forsvar kan løse de opgaver, vi påtager os og ønsker at påtage os internationalt, og samtidig give bedre muligheder for, at det, man kan kalde den bløde sikkerhedspolitik, fungerer som en del af ulandspolitikken. Det, der altså er udsigt til, er også, at vi øger vores indsats for at bekæmpe fattigdom og dermed også en af kilderne til, at der er ufred i mange dele af verden.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Regeringen og Dansk Folkeparti har jo skåret ned på ulandsbistanden, så vi i dag giver 13.5 mia. kr. Hvis der var et alternativt flertal, en ny regering, ville det blive sat op til 1 pct. Det ville give ca. 3 mia. kr. mere om året. Men alligevel står vi i en situation, hvor vi kunne vælge at give endnu flere milliarder, hvis vi valgte ikke at investere i et jagerfly.

Derfra, hvor jeg står, kan jeg ikke rigtig se, hvor Danmarks fjender er, medmindre vi selv opsøger dem eller producerer dem ved at sende bombefly om på den anden side af jordkloden og bombe byer som Bagdad og alle mulige andre steder rundt omkring i verden. Så jeg synes, det kunne være rart at få nogle flere venner i stedet for at købe noget, hvor vi kan skabe en masse fjender. Hvis vi fik de venner, behøvede vi måske slet ikke at købe det fly for at bombe dem, som så er blevet vores fjender, eller som vi selv producerede som vores fjender.

Så hvorfor kan vi ikke få os nogle flere venner i stedet for at købe noget, som bare vil skabe os flere fjender? Det er en tankegang, som jeg synes Socialdemokraterne burde overveje meget mere, end de gør i dag.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Vi kommer ikke i Socialdemokratiet ind i en overvejelse om, hvorvidt Danmark ikke skal have noget forsvar, og vi kommer ikke ind i nogen overvejelse om, hvorvidt det giver mening, at vi også har et militært instrument at spille på i vores ageren i den internationale verden.

Det, man kan diskutere, er selvfølgelig, hvornår det militære instrument skal bruges til at skabe fred eller til at stabilisere en situation. Det er en politisk diskussion, der selvfølgelig altid skal tages med udgangspunkt i, om man kan vinde en fred, om man kan hjælpe mennesker, om man kan forhindre et folkemord og lignende. Men at afskrive, som hr. Rune Lund faktisk lægger op til, at der i Danmark er militær udrustning til at kunne operere militært, er vi ikke enige i, og det bliver vi ikke.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Den næste, der har bedt om kort bemærkning, er hr. Martin Henriksen. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nu står det jo efterhånden klart for enhver, at det er ret uklart, hvad der vil ske, såfremt Socialdemokraterne får magt, som de har agt på udlændingeområdet og vedrørende skattepolitikken. Men det står i hvert fald klart – kunne jeg forstå på den besvarelse, som hr. Jan Petersen gav fru Birthe Skaarup før – at man i hvert fald under ingen omstændigheder har tænkt sig at prioritere sundhedspolitikken. Man vil bare lade det køre, som det hele tiden har kørt. Man vil måske endda skrue det tilbage på det udgiftsniveau, der var i 1990'erne, men det er jo så en anden snak.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt ind til skolepolitikken, for den er der ikke nogen der har nævnt. Socialdemokraterne er jo også stærkt uenige – har jeg i hvert fald forstået – med De Radikale, SF og Enhedslisten om skolepolitikken. Hvad vil man gøre med skolepolitikken, hvis nu man får et flertal efter et valg? Skal folkeskoleforliget opsiges? Skal vi rulle tilbage, sådan at vi har det samme antal matematiktimer eller dansktimer, som vi havde i 2000? Skal formålsparagraffen laves om? Hvad vil man gøre med skolepolitikken, hvis nu man får magt, som man har agt?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil på det spørgsmål bare svare: Forlig, vi indgår i, overholder vi, og det er et vilkår, der bringes med ind i den måde, som et flertal skal formulere en ny politik på. Det gælder også på skoleområdet. Man kan sådan set også godt på skoleområdet finde ting, der forener oppositionspartierne, opgaver, der ikke bliver løst af det

nuværende folkeskoleforlig, opgaver, som kan løftes bedre, uden at folkeskoleforliget af den grund direkte angribes.

Må jeg så ikke benytte lejligheden til at bede hr. Martin Henriksen om at lade være med at fordreje, hvad jeg siger. Der er ikke sagt heroppefra, at vi skal nedprioritere sundhedsområdet, der er ikke sagt heroppefra, at vi skal tilbage på et udgiftsniveau som for nogle år siden. Det har jeg ikke sagt. Det er noget, hr. Martin Henriksen på en lidt dårlig måde prøver at lægge mig i munden.

Kl. 10.55

Det, jeg nøjedes med at sige, var, at vi forudsatte, at vi troede, at når regeringen og Dansk Folkeparti rejste rundt og sagde, at der var en kræftbehandlingsgaranti, så var der i realiteten en sådan. Det er forstået, at det er der ikke nu. Det er klart, at vi vil indrette vores arbejde på det herefter. For har samfundet udstedt en garanti til kræftpatienter, skal den selvfølgelig overholdes.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg forstod det i hvert fald sådan – og det går jeg ud fra er korrekt – at Socialdemokraterne ikke ville opprioritere sundhedsområdet. Det forstod jeg var sådan, hr. Jan Petersen svarede, og det er vel også det, som det socialdemokratiske finanslovforslag giver udtryk for, nemlig at man ikke vil opprioritere sundhedsområdet. Det har Dansk Folkeparti gjort, lige siden vi kom til, og det har vi sådan set tænkt os at blive ved med.

Men tilbage til skolepolitikken. Jeg forstod det sådan, at hr. Jan Petersen sagde – hr. Jan Petersen siger mange ting, men det gør hr. Jan Petersen jo tit og ofte – at man vil formulere en ny politik på skoleområdet. Så er det bare, vi spørger: Hvad går den her politik ud på? Hvad vil Socialdemokraterne ændre ved f.eks. folkeskolen, ved gymnasiet eller ved erhvervsuddannelserne? For hvis man vil formulere en ny politik, må der også være nogle nye ting i den politik, altså. Sådan må det vel være. Det ville jo være logisk.

Nu var hr. Jan Petersen i sin ordførertale inde på, at BUPL har talt om, at man har skåret ned der, og Danmarks Lærerforening har jo også talt om, at man har skåret ned ude i kommunerne og herindefra, men nu kan vi se, at der faktisk kommer flere penge pr. elev i folkeskolen. Synes hr. Jan Petersen ikke, at det er glædeligt? Og er det eksempelvis ikke glædeligt, at Dansk Folkeparti

har været med til at bevare 10. klasse, så flere unge får den her mulighed?

Men hvad vil Socialdemokraterne ændre ved skolepolitikken, såfremt de får magt, som de har agt?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Må jeg ikke lige sige lidt om det der med sundheden igen: Hr. Martin Henriksen har en dårlig vane med at stå og lægge folk noget i munden, de ikke har sagt. I vores finanslovsforslag er der afsat penge til en opprioritering af sundhedssektoren. Det kan hr. Martin Henriksen få lejlighed til at se, når mit ordførerindlæg er overstået.

Må jeg så bare komme med et godt eksempel på, hvordan et nyt flertal også kunne forbedre indsatsen på folkeskoleområdet? Vi mener, at der er brug for en økonomisk saltvandsindsprøjtning, som kan danne grundlag for et kvalitativt løft i de folkeskoler, hvor man har den sværeste af alle opgaver, nemlig at få unge med anden etnisk baggrund og børn og unge, der har svære sociale vilkår, til at få noget ordentligt ud af skolen.

Der er områder i det her land, hvor der er brug for en ekstra økonomisk saltindsprøjtning, og hvor der er brug for en ekstra indsats, sådan at folkeskolen kommer op på det niveau, som er gennemsnitligt.

Det har vi sådan set tænkt os at gøre en alvorlig sag ud af, og det er faktisk vigtigere end en række af de teoretiske diskussioner, som jeg hørte hr. Martin Henriksen faktisk lægger op til her.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Den sidste, der får ordet til korte bemærkninger til denne ordfører, er fru Inger Beinov Støjberg.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Jeg vil også gerne høre lidt mere til det her for mig at se meget spændende regeringsalternativ, S, SF og Det Radikale Venstre. Det er især skattepolitikken, som jeg gerne vil høre lidt til. For efter debatten i sidste uge synes jeg, det flagrede noget. Altså, De Radikale siger nej tak til skattestoppet. Hr. Ole Sohn fra SF kaldte ligefrem skattestoppet for noget af det mest ulyksalige, der overhovedet var sket i den her regeringslevetid. Socialdemokraterne med hr. Jan Petersen i spidsen siger, at skattestoppet står til troende, også efter næste valg, i hvert fald sådan lige den første regeringsperiode, hvis det nu bliver S, SF

og De Radikale, der kommer til at danne regering.

Så er det bare, jeg gerne lige vil have en helt klar bekræftelse af, at man altså har en aftale eller en forståelse mellem de tre nye regeringspartier om, at skattestoppet altså kommer til at stå til troende, også efter næste valg, hvis det er det røde kabinet, der kommer til at indtage taburetterne.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Der er ikke nogen, der i nogen af de udtalelser, Socialdemokraterne er kommet med, kan finde belæg for, at der foreligger en aftale om noget som helst. Det har været diskuteret og der er en forståelse i SF om, hvordan vi ser på skattestoppet, og der er ud fra det også defineret fælles positioner for, hvad vi så kan gøre. Det vilkår er vores, det er ikke et vilkår, som SF har. Det fremgik sådan set også af torsdagens debat.

Det, der må være interessant for fru Inger Støjberg, selv om det måske er svært at få ind i forståelsen af, hvordan vi arbejder, i forhold til den måde, man arbejder på ovre på regeringsbænkene – de nuværende regeringsbænke – er, at vi udsteder den tryghed, fordi vi mener, at den er relevant og den er økonomisk funktionel. Det gør vi ikke tilfældigt. Det gør vi, fordi vi mener det, og det vil være vores vilkår for at kunne operere frem til den skattereform, som vil kunne træde i kraft efter næste valg, og som vil skulle laves på et bredt grundlag. Nu siger jeg det igen, fordi jeg har et håb om, at det så efterhånden er på plads.

Kl. 11.00

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så er det fru Inger Støjberg for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Jamen nu står det jo så helt lysende klart. Hr. Jan Petersen siger, at Socialdemokraterne vil udstede en tryghed for, at skattestoppet stadig væk står til troende efter næste valg, men i så fald er det da i hvert fald en falsk tryghed, for hr. Jan Petersen siger jo samtidig, at der ikke er en aftale med SF og Det Radikale Venstre om, at skattestoppet står til troende. Så det er jo en falsk tryghed.

Så var det jo bare snak, da Socialdemokratiet sagde: Ja, skattestoppet kommer også til at stå til

troende efter næste valg. Det var jo bare snak. Borgerne i Danmark kan jo overhovedet ikke regne med noget som helst efter næste valg. Man har en hensigt om, at man måske godt kunne tænke sig det, men man har bare ikke leveret et flertal. Det var bare snak, at skattestoppet skulle stå til troende.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det er fristende at spørge, om fru Inger Støjberg egentlig har brugt en regnemaskine tidligere. Jeg kan ikke se et flertal imod skattestoppet i et sådant Folketing. Kan fru Inger Støjberg?

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Vi siger tak til ordføreren. Så er det den næste ordfører i den almindelige partirække, og det er hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har vi jo hørt en ordfører, som har fortalt, hvor fantastisk godt det hele går, og så har vi efterfølgende hørt en anden ordfører, Socialdemokratiets ordfører, der fortalte, at alt er noget værre skidt, noget værre møg. På den måde kan man sige, at alt er, som det plejer at være.

Det er også, som det plejer at være i den forstand, at når Dansk Folkepartis ordfører så kommer herop på talerstolen, kan vi i højere grad begynde at forholde os til virkelighedens verden, gå væk fra de der dogmer og de der påklistede etiketter og begynde at fokusere på, hvordan det egentlig er ude i den virkelige verden.

Sagen er jo, at på den ene side er der rigtig meget godt. Vi har et godt dansk samfund, vi har rigtig mange ting, vi kan være glade for, vi har nogle gode værdier. Vi har et samfund, hvor mange synes, at de godt kan være bekendt at aflevere børnene om morgenen i dagpleje, vuggestue eller i børnehave, fordi de er overbevist om, at der bliver taget godt hånd om børnene; vi har et samfund, hvor folk sender børnene i skole, fordi de har en tryk forvisning om, at børnene lærer noget, og at der er mange, der gør en stor indsats for, at børnene skal have det godt; vi har plejehjem, hvor vores ældre bliver plejet af nogle entusiastiske, engagerede medarbejdere, som gør en dyd ud af, at de ældre faktisk har gode vilkår; vi har en sundhedssektor, hvor en masse mennesker knokler hver eneste dag for at sikre, at folk bliver behandlet for de sygdomme, de har, og at de, mens de er på eksempelvis sygehu-

set, har en trods alt fornuftig tid i den svære stund, det jo er at være syg.

På den måde har vi jo et godt fundament. Vi har et godt samfund, der på forskellig vis tager hånd om mange af vores medmennesker.

Men vi skal jo aldrig hvile på laurbærrene, vi skal aldrig have det udgangspunkt, at det er så godt, at der ikke er plads til forbedringer. Det er jo så den anden del af den virkelige verden, og den er, at der i den grad er plads til forbedringer rundt omkring, og vi har som politikere et ansvar for hele tiden at sørge for, at tingene udvikles til det bedre.

Aftalen om finansloven er udtryk for lige præcis det. Aftalen om finansloven for næste år – og nu kan vi jo så debattere den i sin helhed – er jo lige præcis udtryk for, at vi på en lang række helt målrettede områder, der betyder noget for den enkelte dansker, tager nogle initiativer for at forbedre virkeligheden for den enkelte dansker.

Jeg vil bare give et par eksempler og trække et par ting frem. Man kan jo selv læse den gode bog »Aftale om finansloven for 2007«.

Kl. 11.05

De ældres vilkår skal forbedres. Vi gør det på forskellig vis med aftalen. Det første, jeg vil sige, er, at vi sætter fokus på plejen af de ældre. Dels udmønter vi næste år de penge, der har ligget som uforbrugte midler, til en bedre ældrepleje i kommunerne, dels gør vi jo også det, at vi sætter penge af til, at de ansatte i ældreplejen kan komme med gode ideer til – og der er penge til det – hvordan de kan forbedre deres egen arbejdsituation, og vi ved jo godt, at når man som plejer i ældresektoren føler, man har en bedre arbejdsituation, giver det jo så også en situation, hvor de ældre får en bedre dagligdag. Vi sætter 200 mio. kr. af over de næste par år til, at de ansatte inden for ældreplejen selv kan komme med gode ideer til, hvordan de kan forbedre egen situation og plejen af de ældre. Det er en nyskabelse og noget, vi synes er meget vigtigt, fordi det lige præcis sætter fokus på, at de mennesker, der arbejder med de ældre, selv får mulighed for at fortælle, hvordan tingene kan blive bedre.

Men vi nøjes ikke med at sætte fokus på plejen af de ældre, ældreplejen, vi sætter også fokus på, hvordan vi sikrer, at de ældre selv har en økonomi, der gør, at de har en fornuftig dagligdag, at der bliver råd til det, der bør være råd til, når man er ældre.

Vi har jo for år tilbage fået indført ældrechecken, ældreydelsen, og vi forhøjer med den

her finanslov det maksimale beløb fra 6.300 til 7.600 kr., en stigning på 1.300 kr. pr. pensionist. Vi har aldrig sagt, at det er en guldgrube for de pensionister, der økonomisk har mindst, men det er en lille håndsregning, så de får lidt nemmere ved at klare dagligdagen. Der er 225.000 pensionister, der modtager ældrechecken, hvoraf hovedparten modtager den fulde ydelse.

Vi gør så det målrettede over for de 135.000 pensionister, som er lejere, at vi siger, at den urimelighed, der har været, i, at man får modregnet sin boligydelse, boligstøtte, i ældrechecken, gør vi op med. Vi har syntes, at det var forkert, men sådan var systemet i første omgang bygget op, at man fik sin ældrecheck, og så oplevede man bagefter, at man blev modregnet i sin boligstøtte. Det har vi ønsket at lave om på, og det laver vi om på med den her finanslov, så vi sikrer, at de 135.000 pensionister, der bor i lejebolig, nu får en helt målrettet forbedring af deres situation.

Et andet område, der er vigtigt at fremhæve ved den finanslov her, er sundhedsområdet. Det er jo sådan, at vi beskriver i aftalen, hvilken økonomi der er givet til regionerne for at drive sundhedsvæsenet. Vi sætter fokus på, at det faktisk er vigtigt, at man, når man bliver syg, bliver behandlet, og at man ikke står på en venteliste, og vi har hele tiden haft fokus på, at på særlige områder er det særlig slemt at stå på en venteliste. Når det er livstruende sygdomme, er der et særligt behov for, at vi er opmærksomme og gør noget ekstra.

Specielt kræftområdet har haft vores bevhængenhed i meget, meget lang tid. Jeg nævnte også i sidste uge, at vi jo allerede efter valget i 2005 fik fremsat og vedtaget et forslag her i Folketinget, der sagde, at vi ikke ville finde os i, at der ikke skete mere på kræftområdet; der skulle ske nogle nye initiativer. Det betød, at vi i sommeren 2005 lavede en kræftplan II, som det jo hedder, der gjorde, at vi i 2006 øgede ressourcerne til kræftområdet med 1,1 mia. kr.

Vi gjorde så det, at vi ikke lændede os tilbage og sagde, at nu har vi løst det hele på kræftområdet. Vi kunne godt se, at der burde gøres endnu mere. Derfor var det jo også, at vi i forbindelse med forslaget til finanslov for 2007 sagde, at der skulle mere til, og det har så også resulteret i en aftale om, at der næste år kan bruges 200 mio. kr. mere på udstyr til at behandle vores kræft-ramte medborgere. Det er jo simpelt hen, fordi vi ved og anerkender, at når man er kræft-ramt, står man i en helt særlig, svær situation, og det

kræver en særlig opmærksomhed fra vores side og en særlig hjælp.

Jeg vil også nævne i forbindelse med finansloven her, at der er nogle områder, som jeg synes det er helt underligt at de tidligere ordførere ikke er kommet mere ind på – og specielt Socialdemokratiets.

Det har været vigtigt for Dansk Folkeparti, at vi med den her finanslov også sikrer, at de unge i højere grad får en chance, at de unge får en uddannelse, at der bliver investeret mere i, at vi får sikret, at alle unge, der går ud af folkeskolen, får sig en ungdomsuddannelse.

Det har været fuldstændig overraskende at se, hvor lidt det har fyldt i debatten. Tidligere på året gjorde vi da meget ud af at forklare hinanden, hvor vigtigt det var, at vi fik lavet en aftale, der sikrede, at så godt som alle kommer ind og får en ordentlig uddannelse, fordi vi jo ved, at når man kommer senere hen i livet, er en ordentlig uddannelse et udgangspunkt for, om man får et godt arbejde, om man kan tjene sine egne penge og det selv værd, der ligger i det osv. osv. Det har fyldt utrolig lidt. Men det er jo faktisk med den her finanslov for 2007, at vi nu tager et skridt fremad, for vi afsætter penge til, at flere kan få en ungdomsuddannelse.

Kl. 11.10

Det er også i den forbindelse, at der ryger flere penge til forskning osv. og flere penge til iværksætteri og den slags, altså nogle af de ting, der skal sikre, at vi også om mange år har en god økonomi i Danmark.

Men økonomien er én ting, noget andet er – og det synes jeg er det væsentligste – at nogle mennesker faktisk får noget ud af det, at nogle unge mennesker får en uddannelse.

I den forbindelse er det jo også værd at bemærke sig, at det er i samme ombæring, vi havde hele diskussionen, som hr. Martin Henriksen også var inde på for et øjeblik siden, omkring 10. klasse, og det er jo også helt utroligt, hvor lidt den debat fylder sådan en dag som i dag. Vi har jo faktisk brugt et år nu på at diskutere, om 10. klasse skulle laves mærkbart om.

Vi har haft det udgangspunkt, at vi synes, at det er et godt tilbud, vi har; det er godt, at der i vores samfund er plads til at have en 10. klasse og især, at unge mennesker tager på en efterskole og får den mulighed for at komme videre i tilværelsen, som sådan er efterskoleophold giver. Det har også været meget fraværende i debatten, men jeg vil i hvert fald gerne nævne, at det er meget vigtigt for Dansk Folkeparti, at vi er kom-

met igennem med de fornuftige ting her i løbet af forhandlingerne.

En stor del af debatten her i efteråret har i øvrigt gået på kommunernes forhold, og jeg har derfor også et par bemærkninger omkring det. Det er jo ganske naturligt, at kommunerne er i centrum for en debat omkring vores velfærdssydelse, fordi en meget stor del af vores velfærdssydelse leveres via kommunerne.

Nu kan vi jo så konstatere, hvordan tallene er. Der har været mange diskussioner om, hvorvidt man brugte flere eller færre penge, og hvordan det nu var. Nu har vi jo nogenlunde overblik over, hvordan kommunerne budgetterer for 2007, og det, vi kan sige, er jo, at det nogenlunde er, som vi hele tiden har sagt, nemlig at man samlet set næste år bruger flere penge. Man bruger samlet set næste år flere penge på de ældre, og gudskelov for det, for det er der behov for; også når man tager højde for, at der kommer flere ældre, bruger man flere penge. Det tyder også på, at man vil bruge lidt flere penge pr. passet barn. I det hele taget skruer man på den måde lidt op for blusset rundtomkring i kommunerne.

Det, der så forvirrer – og det er der jo ikke nogen grund til at lægge skjul på, det er jo sådan set naturligt nok – er, at når vi nu samtidig vil bekæmpe ulighed, gør det selvfølgelig, at vi flytter nogle penge fra nogle dele af landet over til andre dele af landet, altså den her udligningsreform, hvor vi helt målrettet siger, at vi vil tage fra nogle og give til nogle andre, fordi vi vil bekæmpe uligheden i det danske samfund, og vi vil sikre, at man der, hvor pengene er flest, f.eks. i det nordsjællandske område, kommer til at betale en større del af gildet til Lolland, til Sydfyn, til Vestjylland, Nordjylland osv.

Det er klart, at det har nogle konsekvenser. Vi flytter om på nogle ressourcer. Der, hvor pengene skal komme fra, er man jo aldrig glad. Der, hvor pengene skal komme til, synes man, man har fået for få. Det er der ikke noget mærkeligt i. Men sandheden er jo, at en meget stor del af den diskussion, vi har haft, altså ikke bunder i, om vi bruger flere eller færre penge, for det er rimelig klart, at der bruges flere penge, men vi flytter rundt på pengene, og det tager vi selvfølgelig også ansvaret for i den forstand, at vi er forligspart i forbindelse med udligningsreformen.

Det er jo egentlig det samme, der sker, når man lægger kommuner sammen. Hvis man lægger fem kommuner sammen til en, er det altså rimelig elementært, at der, hvor man har haft

den ringeste service og har brugt færrest penge til skoleundervisning og færrest penge til børnepasning, bliver man typisk løftet i niveau, men der, hvor man har brugt flest penge på eksempelvis folkeskolen, kommer man så til at bruge lidt færre penge. Det er klart, at der, hvor man skal bruge lidt færre penge, er man da sur over det; der synes man da, at det er træls og ikke rart. Men vi skal huske på, at det er prisen, hvis vi vil bekæmpe ulighed.

Det, der så har været det helt fantastiske paradoksale at opleve i debatten, er, at de, der har været de største modstandere af hele den her øvelse, de, der har haft de mest krasse bemærkninger, de, der virkelig har råbt højt, er de partiets repræsentanter, der påstår at ville bekæmpe ulighed. Det har jeg ikke forstået ret meget af. Det kan være, jeg bliver klogere efter debatten i dag. Jeg tror det næppe. Jeg har haft meget svært ved at forstå, at det er sådan, at man med den ene hånd vil sige, at man vil bekæmpe ulighed, og når vi så gør noget for at bekæmpe ulighed over landet, så bekæmper man også det, vi gør. Men det kan som sagt være, at vi får lidt flere forklaringer på det.

Kl. 11.15

Alt i alt er det vores vurdering, at vi med finansloven for næste år har fået et lidt bedre udgangspunkt, end vi havde. Vi kommer fra en situation, hvor vi altså har et godt samfund, gode værdier, har mange gode ting, vi kan være stolte over og glade for, men at vi også får løst nogle af de udestående, der er.

Det er så heller ikke lykkedes alt sammen med aftalen om finansloven for 2007, men det er et godt skridt på vejen til at skabe nogle helt konkrete, mærkbare forbedringer for mennesker i det her land. Derfor er vi også glade for den finanslov aftale, vi har, og mener, at der er rigtig meget i den aftale, vi kan være glade for og stolte over.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Jeg har nu på listen følgende 12 medlemmer, som har ønsket korte bemærkninger til hr. Kristian Thulesen Dahl: hr. Per Clausen, hr. Ole Sohn, hr. Jens Peter Vernerisen, fru Karen Hækkerup, fru Line Barfod, fru Pia Olsen, hr. Morten Helveg Petersen, fru Lene Hansen, fru Vibeke Grave, hr. Morten Østergaard, hr. Ole Glahn og hr. Troels Ravn. Den første bliver altså hr. Per Clausen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu indledte hr. Kristian Thulesen Dahl jo med ligesom at sige, at nu kom vi til Dansk Folkeparti, og så kom vi til realiteterne. Der er i hvert fald én realitet, som står fast, og det er, at en vigtig opgave for Dansk Folkeparti er at redde skandaleramte ministre. Det, der så er spørgsmålet, er: Hvad får man så for det?

Der vil jeg fremhæve to ting, som jeg godt vil have hr. Kristian Thulesen Dahl til at kommentere på. Den første er, at i 2001 meddelte indenrigs- og sundhedsministeren i medierne, at man havde en behandlingsgaranti for kræft ramte. Det har vi ikke i dag. Synes hr. Kristian Thulesen Dahl, at det er godt nok?

Det andet er omkring fødevarene, og der kan vi jo i dag konstatere, at medarbejderne enstemmigt siger, at kvaliteten af deres arbejde er for dårlig, og samtidig siger Rigsrevisionen, at der ikke er nogen sammenhæng mellem de ressourcer, der er afsat, og de mål, man har. Synes hr. Kristian Thulesen Dahl, at det er godt nok?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er to ting i det. Først omkring det med ventetid og behandlingsgaranti. Det er jo ikke godt nok, når man ikke lever op til de krav, der stilles. Det, vi også må sige, er, at amterne har et meget stort ansvar. Hvis ikke man kan leve op til de krav, der stilles med hensyn til, hvor lang tid patienten skal vente, så har man jo en orienteringspligt, man har en pligt til at gå til patienten og sige: Vi har de og de problemer, og som følge af det har du nogle valgmuligheder. Det har man jo helt øjensynlig ikke gjort, og derfor har man et meget stort ansvar. Og så må vi jo lægge ekstra pres på.

Vi har jo hele tiden sagt, at der er behov for større statslig styring for at sikre et ordentligt sundhedsvæsen, og vi er sådan set bare blevet bekræftet i det med det, vi har set.

Så bliver der spurgt til det med fødevarekontrollen og medarbejderne, og hvad de siger og den slags. Jamen der er jo altså en grund til, at vi i finanslovaftalen, som det jo nok ikke er forbundet med spørgers opmærksomhed, har skrevet, at når de to rapporter, Rigsrevisionens beretning plus den her uafhængige undersøgelse, som bliver offentliggjort senere i dag, er lavet, skal regeringen og Dansk Folkeparti sætte sig ned for at vurdere, om de giver anledning til, at der skal tilføres flere ressourcer, altså ud over de ressour-

cer, vi allerede har tilført i sommer. Når vi har skrevet det, er det jo lige præcis en anerkendelse af, at der kan være behov for flere ressourcer for at sikre en tilfredsstillende fødevarekontrol.

Så det har vi taget initiativer til, og det fortsætter vi med at tage initiativer i forhold til.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare gentage spørgsmålet omkring behandlingsgarantien til hr. Kristian Thulesen Dahl. Når man som minister i medierne og i regeringsgrundlag giver udtryk for, at der eksisterer en konkret behandlingsgaranti, og vi så kan konstatere 5 år senere, at den ikke eksisterer, er det så tilfredsstillende som folketingspolitikker at sige, at det er amternes skyld? Altså, bærer ministeren ikke et vist ansvar? Og bærer det parti, som har indgået den ene finanslovaftale efter den anden med regeringen, ikke også et vist ansvar?

Det andet spørgsmål omkring fødevarekontrollen: Skal jeg forstå hr. Kristian Thulesen Dahls svar sådan, at man i dag erkender, at man nok har skåret for dybt i fødevarekontrollen med de nedskæringer, man har medvirket til? Tidligere i dag er der blevet talt om 112 mio. kr., og man har også tidligere i dag talt om 228 ansatte. Er det derfor, man nu er i den situation, at Rigsrevisionen må sige: Der er ingen sammenhæng mellem de ressourcer, der er afsat, og de mål, man har? Er det en erkendelse af, at Dansk Folkeparti har medvirket til nogle nedskæringer, som reelt har ødelagt fødevarekontrollen? Er det det, jeg skal forstå på hr. Kristian Thulesen Dahls svar?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Bare lige omkring fødevarekontrollen: Altså, vi skriver jo i finanslovaftalen, at de initiativer, vi tog i sommer, hvor vi afsatte flere midler – for det var nødvendigt for at få en bedre fødevarekontrol – fortsættes i 2007. Og så skriver vi videre, at når de to undersøgelser, der var iværksat, er tilendebragte og resultaterne foreligger, vil regeringen og Dansk Folkeparti tage stilling til, om der skal tilføres flere ressourcer. Når vi skrev det i en finanslovaftale for ganske kort tid siden, er det jo dels af respekt for det arbejde, der laves med de to undersøgelser, at man afventer dem, dels selvfølgelig også en indikation af, at vi har haft den opfattelse, at det var meget muligt, der skulle tilføres flere midler. Så det ligger der i det.

Kl. 11.20

I forhold til det med sundhedsområdet og behandlingsgaranti er det vigtigt at huske på, at hvis ikke amterne har kunnet levere varen inden for fristen, så har de altså haft pligt til at gå til patienten og orientere patienten om det og give patienten andre valgmuligheder, så patienten får en mulighed for at forholde sig til det og blive behandlet et andet sted. Det har amterne helt tydeligt ikke levet op til. Hvis man skal forfægte det kommunale selvstyre og også det amtskommunale selvstyre, så længe vi har amter, vil jeg altså ikke være med til bare at fritage amterne for et ansvar for at leve op til de regler, vi har.

Samtidig er det også en socialdemokrat, Bent Hansen, der nu er formand for de kommende regioner, som vel også i et eller andet omfang har en forpligtelse til at være med til at sikre, at der bliver fulgt op på de krav, vi stiller herinde fra.

Den fg. formand (Elisbeth Arnold):

Af hensyn til alle de mange, der har stillet sig på listen for korte bemærkninger, agter jeg at administrere taletidsreglerne temmelig strikte fremover, hr. ordfører.

Så er det hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Man kan jo jonglere med tal så meget, at man måske endda oven i købet selv kommer til at tro på det, man siger, men 5 år sætter sig jo sine spor, og når vi skal gøre regnebrættet op for Dansk Folkepartis indflydelse på de 5 års politik, kan vi jo konstatere, at der i dag bliver brugt færre penge pr. ældre, det vil sige, at de to gange 500 mio. kr., der er givet til bedre service, ikke er kommet de ældre til gode; der er færre penge til børn, færre penge til skoleeleverne; på sundhedsområdet er garantien på kræftbehandling ikkeeksisterende og brugerbetaling er de facto indført ved behandling af sclerosepatienter; og det sidste er fødevarerkontrollen.

Er der ikke et eller andet sted et skel mellem det, hr. Thulesen Dahl siger, og det, der er den skinbarlige virkelighed, hvis vi lige bevæger sig uden for den her mur?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, altså, man kan sige, at hr. Ole Sohn bare lægger sig i hælene på hr. Jan Petersen, og det er jo logisk nok, ikke? Man siger bare, at alt er no-

get møg. Det siger vi ikke, vi siger, at der er meget godt i det danske samfund; der er rigtig mange mennesker, der knokler hver eneste dag for at levere os alle sammen nogle velfærdsydelser, vi kan være glade for – og så er der nogle steder, hvor vi bør forbedre tingene og gøre tingene bedre.

De tal, som vi kan se, og som vi har – og det står så også i aftalen – om f.eks. de ældre og økonomien næste år, viser, at kommunerne vurderer, at de bruger 700-800 mio. kr. mere næste år på de ældre. Hvis man siger, at der også kommer flere ældre, så er vurderingen, at det sluger ca. de 300 mio. kr. Så udgangspunktet er altså, at vurderingen fra kommunerne selv er, at man bruger lidt flere penge pr. ældre. Altså, ud over den der demografiske ændring bruger man også lidt flere penge. Det må vi så tage for gode varer. Det vurderer kommunerne altså selv.

Hvis vi tager børnepasningsområdet, er sandheden vel, at kommunerne vurderer, at det er nogenlunde status quo, altså, at de regner med at bruge nogenlunde de samme penge i hvert fald pr. barn næste år, som de bruger i år. Det er kommunernes eget bud. Så kan vi selvfølgelig godt herindefra sige: Jamen det tror vi ikke på. Det vil hr. Ole Sohn jo sige. Hr. Ole Sohn vil sige, at de der tal bryder vi os ikke om, de passer ikke ind i mit politiske kram, så kan vi ikke bare sige, at dem tror vi ikke på.

Jeg tager bare udgangspunkt i, at det tror kommunerne altså selv, og indtil andet er bevist, tror jeg så, at de har ret, for de sidder nok lidt tættere på det, end jeg gør.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg beklager, at jeg tog to ting med, som ikke har været et prioritetsområde for Dansk Folkeparti, altså børn og skoleelever, men jeg fokuserede faktisk ikke på, at alt går skidt, for det udefrakommende økonomiske opsving har været en glæde for dansk økonomi. Jeg tog bare fat i få punkter, som Dansk Folkeparti har ansvaret for, og det var bl.a. ældreområdet, hvor Finansministeriets og Kommunernes Landsforenings samlede tal viser, at der bliver brugt færre penge pr. ældre. Det vil sige, at de to gange 500 mio. kr., Dansk Folkeparti har fået til området, er pist forsvundet. Kræftbehandlingsgarantien er ikkeeksisterende; de facto er der indført brugerbetaling på behandling af sclerosepatienter; og nu sidst det her med, at der er et sævel mellem de faglige

mål og de ressourcer, Dansk Folkeparti har været med til at sætte af til fødevarekontrollen.

Det er bare nogle få ting, hvor jeg siger: Det har Dansk Folkeparti jo ansvaret for, hvorfor praler man ikke af det?

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det bliver jo altså lidt vanskeligt, hvis vi på den måde helt bevidst skal tale forbi hinanden i stedet for at forsøge at forholde os til det, vi siger til hinanden.

Hvis man tager kræftområdet som et eksempel, fik vi lige blotlagt her for et øjeblik siden, at det parti, hr. Ole Sohn ønsker at sætte i statsministersædet, nemlig Socialdemokratiet, hr. Jan Petersen, ikke har sat én krone af til kræftområdet i finanslovsforslaget for 2007, for det regnede de med, at vi andre havde styr på.

Vi har i vores udspil til finansloven for næste år sat flere penge af til kræftområdet, fordi vi faktisk synes, det er vigtigt, at vi gør noget for de kræftramte, at det ikke bare er snak, at det ikke bare er herinde i salen, vi står og hælder noget ned ad brættet over for hinanden, men at vi taler om de realiteter, som kræftramte rent faktisk bliver udsat for, og at vi gør noget mere.

Derfor sætter vi flere penge af til det, derfor lader vi det ikke bare blive ved snakken som andre og rider med på en eller anden bølge, sådan at når nogen lige pludselig siger, at der er et problem på et område, så mener man vupti en hel masse om det. Vi har faktisk haft fokus på det hele vejen igennem.

Den fg. formand (Elisbeth Arnold):

Den næste, der har bedt om korte bemærkninger, er hr. Jens Peter Vernersen.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg tror, jeg vil starte der, hvor hr. Thulesen Dahl sluttede. Der var jo givet en klar besked om, at der var garanti for kræftbehandling, og derfor har Dansk Folkeparti også et særligt ansvar for, at det svigtede, ikke mindst fordi man sidder på formandsposten i Sundhedsudvalget. Det troede jeg hr. Thulesen Dahl havde accepteret.

Hvis vi tager sådan et spørgsmål som daginstitutioner, SFO-området, er der sket en stigning på næsten 20 pct. – næsten 20 pct.! – mens vi har haft VK-regeringen. Priserne er steget under 10

pct. i samme periode. Altså en voldsom ekstraudgift for forældrene.

Hvis man tager spørgsmålet om fødevarekontrollen, har Dansk Folkeparti også der et helt særligt ansvar; her har man også formandsposten i Fødevareudvalget. Der har man skåret 112 mio. kr. ned. Jeg vil gerne spørge hr. Thulesen Dahl: Er det ikke nærmest hamrende naivt at forestille sig, at man kan få den samme kontrol, når man skærer 112 mio. kr. væk og fyrrer 200 medarbejdere? Er det ikke en anelse naivt? Jeg troede egentlig, man var kommet til den erkendelse i foråret, da det jo virkelig brændte på; der var det jo hr. Thulesen Dahl, der overtog forhandlingen fra fødevareordføreren.

Der er jo altså ikke nogen tvivl om, at der er sket ting, som har været meget voldsomme ude i samfundet, og det kan man ikke bortforklare, uanset hvor meget man står heroppe på Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu skal Socialdemokratiet passe på, at hykleriet ikke antager helt nye højder.

Jeg står her med Socialdemokratiets ændringsforslag til finansloven for 2007. Der er forslag til nye udgifter på 10,3 mia. kr. – 10,3 mia. kr.! Vi har så tidligere i debatten her spurgt: Er der en eneste af de kroner, 10,3 mia. kr., der skal gå til en forbedret kræftbehandling? Og svaret har været nej. Der har ikke været stillet et eneste forslag om flere penge til en bedre kræftbehandling.

Og minsandten om så ikke også hr. Jens Peter Vernersen nu tager fat på, at vi andre, der har bevilliget flere penge, vi andre, der har haft det på dagsordenen hele vejen igennem, ikke bare når det bliver en mediediskussion og man kan prøve at vinde lidt point ude i medierne – vi har da hele tiden haft det på dagsordenen – har et ansvar for, at vi skulle have gjort det endnu bedre. Det er jo helt fantastisk at høre.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil bare sige, at vi jo både fra sundhedsministeren og fra sundhedsordføreren var blevet givet den fuldstændig klare opfattelse, at kræftbehandlingsplanen var overholdt og folk fik behandling, og så viser det sig rent faktisk, at det ikke er tilfældet. Jeg synes måske, man skulle forholde sig mere til, at man har været involveret i en aftale med sundhedsministeren, som

ikke var en aftale, men som kun var en hensigts-erklæring.

Hvad angår spørgsmålet om fødevarekontrollen, er det jo ubestrideligt, at Dansk Folkeparti har aftalt hver eneste besparelse på de 112 mio. kr. og fyringen af 228 medarbejdere. Det, der så er på finansloven nu her, er jo småpenge i forhold til de 112 mio. kr. Det er noget med 8-9 mio. kr. ekstra til nogle fødevarepolitibetjente, seks i alt bliver det, og så noget ekstra til noget fugleinfluenzabekæmpelse, men derudover er der overhovedet ikke ekstra på. Det er muligt, der kommer det nu, fordi der er sådan en lam-mende kritik her fra statsrevisorerne, som jo er helt entydig, og som jo også rammer Dansk Folkeparti, for man har stået bag hver eneste kronens nedskæring. Det er jo virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg bliver altså bare nødt til at sige, at hvis Socialdemokratiet alene baserer sin viden om, hvad der foregår, på baggrund af pressen, altså avisartikler, kan jeg da godt forstå, at man først pludselig her kommer i tanker om, at der skal ske noget ekstra på kræftområdet, men hvis man oprigtig er optaget af området, kunne man jo også tage en snak med Bent Hansen, som er formand for de kommende regioner, og som jo da har en vis viden om sundhedsforhold. Så ville man jo nok vide, at der har været behov for et langt, sejt træk til gavn for vores kræftpatienter, et langt sejt træk, som Dansk Folkeparti bl.a. stillede sig i spidsen for flere år tilbage, og som gjorde, at vi har haft fokus på det her i flere år og har bevilliget flere penge, fordi vi ikke ville finde os i, at vores kræftramte ikke får en ordentlig behandling. Så jeg vil sige til hr. Jens Peter Verner- sen, at jeg synes, man i den socialdemokrati- ske lejr lige skal overveje det her.

Kl. 11.30

Med hensyn til bevillinger til fødevarekontrollen skete der en forbedring i sommer. I finansloven er det aftalt, at det løft skal fortsættes i 2007, og som jeg tidligere har nævnt, er det aftalt, at når Rigsrevisionen er færdig i eftermid- dag med statsrevisorerne konklusioner, og når den eksterne undersøgelse – en uvildig undersø- gelse – også er på plads, skal vi tage stilling til, om anbefalingerne dér er klare med hensyn til, om der bør flere midler til.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Nu kan man jo få det indtryk, at på fødevareom- rådet har vi måttet vente indtil i dag med at finde ud af, om der har været behov for flere penge. Men jeg kan ikke forstå, at det for Dansk Folkeparti har været nødvendigt at vente lige præcis til i dag og vente, til de rapporter kom. Vi har jo igennem årene kunnet se, at der er blevet skå- ret ned. Vi har jo kunnet høre medarbejderne si- ge: Vi har ikke længere tid til at lave vores kon- troller grundigt nok, vi har kun tid til at gå ind og røre væggen. De ansatte i Fødevarestyrelsen er de ansatte i hele den offentlige sektor, som har det højeste sygefravær. De har skriftligt sagt fra over for den resultatkontrakt for næste år, som de er blevet forelagt. Man kunne blive ved og ved.

Men det, der i virkeligheden er det væsentli- ge, er, at det jo ikke er nyt i forhold til en 2007- problemstilling. Man har jo vidst længe, at der manglede penge. Nu siger Dansk Folkepartis ordfører så, at nu vil man også gerne se på, om der mangler nogle penge. Kan vi så ikke få løftet sløret for, hvilken størrelsesorden det er, vi taler om? Hvad vil Dansk Folkeparti give ekstra til fødevarekontrollen?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi har ikke ventet til i dag. Vi gjorde det i for- sommeren, at vi lavede en aftale med regeringen om såkaldt nultoleranceplan, der indebar en række skærper i kampen mod dårligt kød, mod dårlige fødevarer, og vi satte også penge af til en forbedret kontrol. De forbedringer, vi lavede, videreføres også i 2007 – videreføres altså til næste år.

Derudover har vi sagt, at hvis de her under- søgelser, der jo nu i dag bliver færdige, giver an- ledning til, at der bør flere penge til, har regerin- gen og Dansk Folkeparti aftalt, at så skal vi finde de ekstra penge. Det er jo den seriøse måde at gøre det på, og derfor synes jeg også, det er den rigtige måde.

Hvilket niveau skal det så være på? Altså, vi kan jo ikke fyre ministeren, før vi har læst en be- retning fra Rigsrevisionen, sådan som Socialde- demokratiet kunne i mandags. På samme måde kan vi heller ikke lægge os fast på, hvilken bevil- ling der er den rigtige, før vi har bl.a. den uaf- hængige undersøgelse, som bliver offentliggjort i eftermiddag. Det ville jo være fuldstændig re- spektløst over for det arbejde, som en masse

mennesker faktisk seriøst udfører, når de sidder og laver sådan noget uvildigt arbejde til os, hvis vi konkluderer, få timer før de kommer med deres vurdering.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Men man kan i hvert fald læse i rapporterne, at konklusionen er klar. Der er ingen sammenhæng mellem de politiske mål, man sætter for fødevarekontrollen, og de økonomiske midler, som man har sat af til at få løftet opgaven. Fødevarekontrollen fungerer ikke optimalt. Medarbejderne er ved at dejse om af stress, og det hele sejler.

Det er jo ikke medarbejdernes skyld, for de knokler faktisk og gør, hvad de kan. Men nu har de råbt op og råbt op over for Folketinget, de har sendt en skriftlig protest og bedt om at få flere penge. Vil Dansk Folkepartis ordfører sige, at man vil give det, som medarbejderne beder om? For så ville jeg synes, at det ville være et spændende svar at få.

Så svarede Dansk Folkepartis ordfører, at man jo allerede i foråret satte ind med at give ekstra penge.

Altså, der må jeg sige: Man lavede en aftale om, at fire kontornussere skulle sidde og kigge på det her, og så kaldte man det et fødevarepoliti. Det, de i virkeligheden laver, er, at når de almindelige kontrollører er ude på virksomhederne og opdager noget, de synes er mistænkeligt, men som de ikke har tid til at kigge efter i sømmene, så giver de besked videre til det her kødpoliti om, at der er noget, de skal tage ud og kigge på. Hvis vi havde en velfungerende kødkontrol, havde man slet ikke behøvet det her politi. Så havde man taget de ting i opløbet.

Men vil ordføreren ...

Den fg. formand (Elisabeth Arnold)

Så er taletiden opbrugt. Og så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan jo godt forsøge at puste sig op i stedet for at tage det svar, jeg kommer med, for gode varer.

Altså, jeg siger, at vi får rapporter her i eftermiddag, der kommer med en uvildig vurdering af, om der er behov for flere midler, og så har jeg sagt, at vi vil sætte os sammen med regeringen – det er en del af finanslovaftalen – for i givet fald at tilføre de ekstra midler. Så burde man jo

egentlig, hvis man er socialdemokrat og synes, der skal tilføres flere midler, stille sig op og sige: Hvor var det godt; det var et godt svar, det er vi glade for. Og så kunne man sætte sig ned igen.

Men det gør man ikke, fordi det rent politisk faktisk ikke er særlig hensigtsmæssigt. Det var måske mere hensigtsmæssigt for Socialdemokratiet, hvis vi ikke fandt flere midler, hvis der er behov for flere midler, så man kunne fortsætte sin kritik. Og det er jo forskellen på, om man går efter at løse problemerne, eller om man bare forsøger at køre sådan et politisk kommandoraid på sådan en sag.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Regeringen og Dansk Folkeparti lover og lover. De har udstedt masser af løfter, og vi kan se, at de ikke bliver holdt. Det er måske derfor, man ikke tager hr. Kristian Thulesen Dahls ord for gode varer, netop fordi vi gang på gang har set, at der bliver lovet, at der skal ske noget, og så kan man senere se, at det ikke skete alligevel. Virkeligheden passer simpelt hen ikke med de løfter og de tal, man kommer med fra talerstolen.

Vi har kunnet se den problematik, som vi har diskuteret i dag, på fødevare- og sundhedsområdet, vi har kunnet se den i forhold til velfærd over for ældre og over for børn ude i kommunerne, og vi har kunnet se den konkret i forbindelse med Dansk Folkepartis egne valglofter om, at man ikke ville være med til satspuljen – jeg hentyder altså til tyveriet fra Den Sociale Pensionsfond.

Er der nogen som helst udsigt til, at Dansk Folkeparti en dag begynder at holde de løfter, man giver vælgerne, eller er det her, hvad vi også kan forvente os fremover, også i forbindelse med den kvalitetsreform, man vil lave sammen med regeringen?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var mange spørgsmål på én gang fra fru Line Barfod; det må jeg sige. Men lad mig nu prøve at tage en enkelt ting op, som var med i spørgsmålet, nemlig forholdene for børnene, og sige, hvordan det nu er med det. Det har jo nemlig været sagt, at vi generelt sådan skærer ned i udgifterne til børnepasning.

Jeg står her med kommunernes vurdering af, hvad de bruger på børnepasning næste år, og

vurderingen fra deres side er, at udgifterne pr. passet barn i budget 2007 stort set er uændrede i forhold til 2006 – og det står altså i bladet Danske Kommuner. Det skal bemærkes, at der heri ikke er taget højde for børnepuljen i 2007 på de 200 mio. kr., som et flertal i Folketinget, altså Dansk Folkeparti og regeringen, netop har indgået forlig om i de verserende finanslovforhandlinger. Hvis man korrigerer for den pulje, er der flere penge til rådighed.

Det er bare for lige at sige, når man nu spørger om, hvad vi lover, og hvad vi holder og sådan noget, at man altså tager udgangspunkt i en masse oplysninger, hvor man i bedste fald er uenig med dem, der sidder og laver budgetterne ude i kommunerne på de områder. Så derfor skal man lige være enig om, hvad der er op og ned, hvad der er rigtigt og forkert, inden man kan finde ud af bagefter at konkludere, om vi har holdt, hvad vi har lovet, eller vi ikke har det. For vi mener faktisk, at vi har holdt det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Børnene, pædagogerne, pædagogmedhjælperne og forældrene kan jo se, hvad det er for en virkelighed, der er ude i børnehaverne og vuggestuerne, hvor de oplever, at de ansatte skal løbe hurtigere og hurtigere, og at der er mindre og mindre tid til det enkelte barn, både fordi der i mange kommuner bliver flere børn pr. voksen, og fordi de bliver pålagt flere og flere opgaver, hvor de voksne skal sidde og lave bureaukrati i stedet for at tage sig af børnene. Derfor kan man jo selv sammenligne den virkelighed, man kender, med det, som hr. Kristian Thulesen Dahl står og læser højt af.

Men det, jeg spurgte til helt konkret, var kvalitetsreformen. Hr. Thulesen Dahl sagde i sit indlæg, at der er masser af medarbejdere i den offentlige sektor, der knokler for at gøre det godt, og det er jeg fuldstændig enig i. Derfor har jeg også meget svært ved at se, hvordan man forestiller sig at lave en kvalitetsreform, hvor der med færre hænder skal gøres mere og det skal gøres bedre, frem for at sige, at man vil lytte til medarbejderne og faktisk sikre, at der kommer de flere hænder i den offentlige sektor, som der er brug for, hvis vi skal tage os ordentligt af vores børn og vores syge og vores ældre.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Umiddelbart er det jo en historisk dag, for jeg hører sådan set ikke nogen divergens, uenighed, mellem det, fru Line Barfod siger, og det, vi står for. Altså, en meget stor del af arbejdet med en kvalitetsreform af den offentlige sektor består jo lige præcis i at gøre de offentlige arbejdspladser så tilstrækkeligt attraktive, at folk vil søge de pladser, søge de stillinger.

Det, vi kan se foran os som en af de absolut største udfordringer i vort velfærdssamfund, er jo at sikre, at vi har tilstrækkeligt med hænder i den offentlige sektor til de mest basale velfærdsydelser.

Vi vil jo ikke have et samfund, hvor vi ikke kan pleje vores ældre, fordi vi ikke kan få ansat folk i ældresektoren. Og det er jo en af grundene til, at det også var så vigtigt for os, da vi lavede finansloven for 2007, som vi nu debatterer, at vi fik meddelt klart og tydeligt, at vi ikke tror på, at den her kvalitetsreform, den her omstilling af den offentlige sektor, kan ske, uden at der kommer penge med. Derfor fik vi jo gennemført, at der er afsat 250 mio. kr. til, at man kan komme i gang med de omstillinger i den offentlige sektor, så man kan gøre de arbejdspladser mere attraktive.

Det har jo virkelig været en overraskelse for os, at venstrefløjen med Socialdemokratiet i spidsen stemte imod i sidste uge, stemte imod at bruge 250 mio. kr. mere, altså en kvart milliard mere, næste år på den offentlige sektor.

Kl. 11.40

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er flere, der har bedt om ordet for korte bemærkninger, så hr. Kristian Thulesen Dahl bedes blive stående. Den næste er fru Pia Olsen.

(Kort bemærkning).

Pia Olsen (SF):

Dansk Folkeparti har adskillige gange udråbt sig selv som forbrugernes vagthund. Men er Dansk Folkeparti i virkeligheden ikke regeringens skødehund, og kunne man så ikke kalde det falsk varebetegnelse, hvilket i virkeligheden er ulovligt?

Rigsrevisionens rapport viser jo netop, at der er for lidt mandskab til fødevarerkontrollen, og eftersom Dansk Folkeparti har sat et afgørende fingeraftryk på alle den her regerings finanslove, er det vel i virkeligheden også Dansk Folkepartis ansvar.

Nu siger hr. Thulesen Dahl jo, at man afventer den uvildige undersøgelse, der kommer i eftermiddag, og det har jeg stor forståelse for, men vil hr. Thulesen Dahl her fra talerstolen love, at vi i eftermiddag efter mødet, når vi har fået at vide, hvad konklusionerne er, ikke bare endnu en gang står med status quo?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal jo finde mig i, at vi hver anden dag får at vide, at vi bestemmer alt for meget, og hver anden dag skal vi have at vide, at vi slet ikke bestemmer noget som helst, men bare lægger os fladt ned for regeringen. Sådan ved vi godt at det er, og det har vi sådan set lært at leve med. Men om det er det ene eller det andet, der er rigtigt, må folk sådan set selv om. Hvis vi har det meget godt med det, vi går og foretager os, er det jo i hvert fald sådan, det er. Det er jo det, der er vigtigst, nemlig om man selv har det nogenlunde godt med det, man laver.

Med hensyn til det her med bevillingerne, og hvornår man nu kan få noget at vide, vil jeg sige, at hvis den uvildige rapport, sammenholdt med det, vi kan se ud fra Rigsrevisionens beretning, gør det klart, at der er behov for yderligere midler, jamen så er der behov for yderligere midler, og så er det ikke til diskussion, om der er det, for så er der det – det er jo derfor, vi har bestilt en uvildig undersøgelse af det – og så er det klart, at der skal findes flere midler.

Det, vi så får en diskussion af, er selvfølgelig, hvor mange og i hvilken takt de bør komme, for at vi får nytte af dem. Men det er ikke til diskussion, hvis det er anbefalingen, at der skal flere midler til.

(Kort bemærkning).

Pia Olsen (SF):

Skal jeg forstå hr. Kristian Thulesen Dahls bemærkning sådan, at hvis den uvildige undersøgelse er sådan lidt mere sløret end Rigsrevisionens rapport, ender vi i eftermiddag med at stå med status quo? Eller er Rigsrevisionens rapport også med i Dansk Folkepartis overvejelser? Og der står meget klart, at der er for lidt mandskab; der er skåret 228 stillinger væk.

Vi ønsker alle sammen at opgradere fødevarerkontrollen, og det er også, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl siger at Dansk Folkeparti gør. Vil vi så i sidste ende alligevel risikere at stå med status quo, fordi den uvildige undersøgelse viser, at det måske alligevel går, og bla bla bla?

Hvad vil hr. Kristian Thulesen Dahl svare på det i eftermiddag?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo et godt spørgsmål, for på den ene side skal der de penge til, der skal til, for at vi har en sikkerhed for, at kontrollen fungerer, og at de kontrolbesøg, de tilsynsbesøg, som vi vil have gennemført, rent faktisk også bliver gennemført. På den anden side har jeg jo så også så stor respekt for nogle mennesker, vi har sat til at lave en uvildig undersøgelse, at jeg vil acceptere, at vi bliver nødt til at væbne os med så meget tålmodighed, at de når at komme med deres anbefalinger, inden vi konkluderer.

Vurderingen herfra er, at det, de vil komme med, er, at der skal flere penge til, og det vil sige, at så kommer vi ikke til at stå med status quo. Men i hvilket omfang og hvordan de anbefaler det, synes jeg jo altså at de selv skal komme med.

Så bliver der spurgt, om vi tager Rigsrevisionens beretning med i betragtning. Ja, det gør vi så sandelig. Den har vi gennemgået, og det er fuldstændig rigtigt, at den kan konstatere, at siden 2000 har man ikke levet op til de tilsynsforpligtelser, man har, og derfor har vi haft et problem lige siden 2000, som ikke er blevet løst. Det er selvfølgelig galt, at det ikke er løst, og det skal løses.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Ordføreren sagde i sit indlæg, at en af de største udfordringer er, at vi ikke har nok arbejdskraft, at vi ikke har nok til at løfte opgaverne – det kan være i den offentlige sektor, men det kan også være i den private sektor – og den analyse er vi fuldstændig enige i for Det Radikale Venstres vedkommende.

Jeg har i den anledning to spørgsmål: Tror hr. Thulesen Dahl på, at skattestopet, som vi diskuterede tidligere, kommer til at fejre 90-årsfødselsdag? Hvad er Dansk Folkepartis egentlige indstilling til skattestopet? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Er hr. Thulesen Dahl enig i vismændenes analyse, der siger, at skattestopet gradvis udhuler de forbedringer, som vi før sommer vedtog i fællesskab om velfærdsaftalerne, altså, at skattestopet udhuler de forbedringer, vi har lavet i fællesskab?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, det med, at vi har behov for arbejdskraft, er jo klart. Der, hvor vi bliver nødt til at anerkende, at der er forskel på en privat virksomhed og så på det offentlige – det var jeg også inde på i sidste uge – er jo i forbindelse med, at en privat virksomhed nemmere, hvis den mangler arbejdskraft i Danmark, kan få en leverance, en underleverance eller noget andet, foretaget i udlandet; altså, at B&O får lavet en underleverance, eller at LEGO måske endda flytter ud osv., der, hvor der er arbejdskraft.

Kl. 11.45

Men vi kan altså ikke forestille os, at vi tilbyder vores ældre at blive plejet ude i Asien, fordi der er et rigtig godt plejetilbud med masser af muligheder for at ansætte folk. Der tror jeg nok, de fleste af os anerkender, at det tilbud skal vi give dem her i landet, og derfor er det også her i landet, vi skal have den arbejdskraft. Derfor har vi en særlig opgave, når det handler om den offentlige sektor med hensyn til at tiltrække den nødvendige arbejdskraft.

Når det så handler om skattestoppet, og hvilken fødselsdag det kommer til at fejre, vil jeg sige, at det aner jeg ikke noget som helst om. Jeg kan bare konstatere, at vi er i den paradoksale situation, at vi har sagt, at vi laver aftaler om skattestoppet 1 år ad gangen, og hvis vi får en fornuftig finanslov, står vi også bag skattestoppet, men samtidig med at vi gør det, bliver vi nærmest overhalet selv af SF, som nu begynder at tilslutte sig skattestoppet.

Hvis nu vi sagde, at vi gerne ville problematisere det med skattestoppet, må det som radikal være helt mærkværdigt at opleve, at de, man egentlig troede man måske på et eller andet niveau på et eller andet tidspunkt skulle være sammen med, og som man i hvert fald tidligere har lavet aftaler med, er ved at overhale Dansk Folkeparti i det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det er et meget, meget interessant svar, som hr. Thulesen Dahl kommer med. Og jeg må forstå det sådan, at Dansk Folkepartis tilslutning til skattestoppet sker for 1 år ad gangen. Det er jo nærmest sådan en form for politisk dummebøde, som Dansk Folkeparti opkræver hos regeringen i forbindelse med finanslovforhandlingerne, altså at man siger: Ja, vi accepterer skattestoppet

for et ekstra år mod til gengæld at få alle mulige indrømmelser af forskellig art.

Men det kunne da være interessant ud over den konstatering at få at vide, hvad Dansk Folkepartis principielle politik er på området. Jeg kan godt forstå, at man sådan kynisk og taktisk siger 1 år ad gangen, og så inkasserer man en dummebøde, men hvad mener Dansk Folkeparti egentlig? Hvad er egentlig Dansk Folkepartis politik i forhold til det asociale skattestop og i forhold til de muligheder, der ligger i at give endnu flere mennesker en chance på arbejdsmarkedet, hvis man sænkede skatten på arbejde? Hvad er den principielle holdning hos Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal lige sige, at vi er sådan lidt halvkedelige i Dansk Folkeparti, for det, jeg står og siger her, har jeg jo sagt mange gange her i Folketingssalen, så det bør ikke komme bag på nogen. Der er jo forskel på at blive enig om et regeringsgrundlag og stå bag det og så ikke at stå bag et regeringsgrundlag i sin helhed, altså have lavet aftaler om det. Og vi er jo i den situation, at vi fra år til år tager stilling til de punkter, som regeringen ønsker gennemført. Regeringen har et ønske om at finde flertal for sit skattestop, og så siger vi: Hvis vi laver en fornuftig finanslovaftale, så står skattestoppet jo også det kommende år. Så det er fuldstændig rigtigt, sådan er det, og jeg har sagt i lang tid, at det er vores position.

Med hensyn til skattestoppet synes vi, at der er nogle gode ting ved det, og at der er nogle negative sider ved det. Det er derfor, vi tager det på den her måde. For de gode ting ved det er, at det skaber tryghed, det skaber sikkerhed for, at man som borger ikke pludselig bliver belastet af nye skatter og afgifter, det skaber sikkerhed for virksomhederne, som kan investere i tiltro til, hvordan vilkårene er.

Ulempen er, at skattestoppet, selv om det er til gavn for alle, mest er til gavn for dem, der tjener mest. Derfor er en nødvendig finanspolitik, når man har skattestoppet, at man tager de nødvendige initiativer til gavn for dem, der tjener mindre. Det er jo derfor, vi fra år til år skal kunne se i finanslovaftalen, at vi forbedrer vilkårene for nogle af dem, der har mindst, det kan være ældre, førtidspensionister osv.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):
Så er taletiden opbrugt.

Jeg vil gerne sige, at jeg har fire ordførere tilbage, som ønskede ordet til korte bemærkninger, og som markerede, umiddelbart efter at hr. Kristian Thulesen Dahl havde taget ordet. Så er der yderligere kommet nogle til i mellemtiden, og jeg agter at gennemføre de fire næste sæt korte bemærkninger i den rækkefølge, da jeg ikke rigtig var klar over, hvem der kom først, da alle rakte fingeren i vejret med det samme.

Derfor bliver den første af de sidste fru Lene Hansen.

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

Jeg må da indrømme, at det er stærk kost at lægge øre til ordførerens kritik af Socialdemokraternes indsats på kræftbehandlingsområdet. Jeg går med ordførerens store kendskab til det område ud fra, at ordføreren så er i stand til at bekræfte, at i 1997 og årene frem, indtil regerings-skiftet i 2001, steg antallet af behandlinger på området, i kraft af at der var givet mange flere bevillinger til indkøb af strålekanoner, og at ventetidsgarantien blev indført af os.

Er det efter ordførerens mening et retvisende billede af Socialdemokraternes indsats på området, da vi havde ansvaret?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, jo, men vi kan godt diskutere, hvad der skete i 1990'erne, hvad der skete i 1980'erne, hvad der skete i 1970'erne, men den person, der bliver kræftamt i 2006, er nok ret ligeglad med, hvad Socialdemokraterne gjorde i 1990'erne, men er optaget af, om man får et behandlingstilbud i 2006. Derfor er det jo interessant, når Socialdemokratiet pludselig vælger at gøre sig til talsmand for, at der sker alt for lidt på kræftområdet. Så er det interessant at tage udgangspunkt, som jeg gjorde, i Socialdemokratiets forslag til ændringer af finansloven for 2007, og så spørge Socialdemokratiet, om man deri har sat noget som helst af til en forbedret kræftbehandling. Og svaret var tydeligt, da vi spurgte tidligere i dag: Nej, der er ikke sat yderligere af. Men vi andre havde det på vores initiativliste. Vi havde det på vores liste over krav til regeringen, at der skulle sættes mere af.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Lene Hansen (S):

Det kunne jo skyldes, at Dansk Folkeparti var vidende om, at der faktisk var et behov for at øge indsatsen på området, langt før end vi andre egentlig blev orienteret om det. Men jeg vil gerne gå over i en anden boldgade.

Vi har her til morgen haft socialministeren i samråd om fattigdom, og jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad ordføreren mener om det begreb. Eksisterer der efter Dansk Folkepartis ordførers mening mennesker i Danmark, som kan betegnes som fattige? Og hvis svaret er ja, har Dansk Folkeparti så nogle ideer til, hvordan man politisk kan afhjælpe, at flere og flere mennesker synker ind i en dybere fattigdom?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har vi ikke sådan en officiel fattigdomsgrænse, men derfor er der jo mennesker, der – de fleste gudskelov i en kortvarig periode – lever i en situation, hvor de har meget, meget lidt at gøre godt med. Det, vi så har et ansvar for at gøre alt hvad vi kan for, er at sikre, at de mennesker, der oplever den situation, oplever den som en midlertidig situation.

Det bedste redskab at give mennesker, som hænger på den yderste del af vort samfund, er hjælp til at komme ind i vores samfund, så de kan være en del også af et arbejdsmarked, de kan få et job, hvor de møder op, og hvor de får noget selvværd – ikke bare selvværd i den forstand, at de tjener deres egne penge, men også selvværd i den forstand, at de får det sociale netværk, der gør, at de viser over for sig selv, at de kan noget.

Muligheden for at satse på den her vinkel for at gøre noget for mange af de mennesker, der har det særlig hårdt, er jo ekstremt god lige nu, fordi vi har en ledighed, der er så lav. Derfor har vi også talrige gange sagt til arbejdsgiverne, at de bliver nødt til at tage et større ansvar for at hjælpe de her mennesker ind på et arbejdsmarked, ind i en jobsituation.

(Kort bemærkning).

Vibeke Grave (S):

Jeg vil fortsætte lidt der, hvor fru Lene Hansen slap. Ordføreren har gjort en del ud af at glæde sig over, at der sker positive ting på ældreområdet, og at man rundt omkring vil opleve, at der vil komme flere penge.

Nu er det jo et område, der altid har ligget Dansk Folkeparti meget på sinde. Derfor har jeg også tænkt på, om ikke det bekymrer lidt at se den undersøgelse, som Ældrerådet har fået lavet af Epinion, der trods alt viser, at hver tredje kommune vil spare på den praktiske hjælp til de ældre, og at 20 pct. af ældreområdet vil opleve, at der på den personlige pleje rent faktisk også vil ske reduktioner. Det er rigtigt, at det ikke er i alle kommuner, men de steder, hvor man oplever det, er det jo trods alt en realitet.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Bare lige en korrektion: Jeg tror ikke, det er Ældrerådet, jeg tror, det er Ældre Sagen, der har fået lavet den pågældende undersøgelse.

Nu har jeg den ikke med her – jeg ledte efter den før – men som jeg husker undersøgelsen, var konklusionen, at i 60 pct. af kommunerne var der nogenlunde uændrede budgetter. I 20 pct. af kommunerne var der en stigning i budgetterne, og i 20 pct. af kommunerne var der et fald i udgifterne. Det, der så var karakteristisk, var, at i de 20 pct., hvor der var stigninger, var stigningerne større end i de 20 pct., hvor der var fald. Det er det, der gør, at der samlet set næste år fra kommunernes side selv vurderes at blive brugt 700-800 mio. kr. mere på ældreområdet, end der bruges i år.

Vi kan jo aldrig nogen sinde gå ind og sikre, at man i alle kommuner gør et eller andet bestemt. Det er jo også en del af en lokal prioritering. Hvis man er tilhænger af det kommunale selvstyre, som jeg tror spørgerens parti i hvert fald er – vi har somme tider haft et ønske om at styre lidt kraftigere – men hvis man er tilhænger af det, må man jo også respektere, at man træffer nogle valg lokalt. Men det, vi bare kan se, også i forhold til den økonomi, der samlet er stillet til rådighed for kommunerne, er altså, at kommunerne selv vurderer, at de næste år samlet set vil bruge flere penge på de ældre, og det synes vi er fornuftigt.

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Vibeke Grave (S):

Det er selvfølgelig rigtigt, og der blev også før talt om en kvalitetsreform, som skulle være med til måske – kan man sige – at hjælpe de sidste af de her, i hvert fald dem, der vil lave det, kunne man håbe.

De Konservative har i den sammenhæng været ude og snakke om, at man da godt kunne forestille sig, at brugerbetaling ville kunne indføres på forskellige områder i den offentlige sektor. Er det her et område, hvor man kan sige, at de ældre, der dog trods alt bor i de dele af landet, der skal have de her besparelser, måske skal til at have en brugerbetaling for til gengæld at få nogle returydelser, som de trods alt ellers har i dag? Eller hvordan ser Dansk Folkeparti på den problematik?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi er meget, meget skeptiske over for øget brugerbetaling i den offentlige sektor. Det er vi, fordi vi er bange for, det vil blive brugt til bare i virkeligheden at hæve skattebetalingen eller forringe de servicetilbud, man giver over vores almindelige skattesystem.

Så når det handler om spørgsmålet: Vil vi synes, det er en god udvikling, hvis der kommer større brugerbetaling i den offentlige sektor, herunder på ældreområdet? er svaret klart nej. Det ville vi ikke synes ville være positivt.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

I sommer udtalte skatteministeren, at regeringen nu havde siddet så længe, at man måtte holde op med at bebrejde andre de ting, der foregik i 1990'erne, at man nu måtte tage ansvaret for det, man havde bedrevet. Det går jeg ud fra at hr. Kristian Thulesen Dahl er enig i, og at Dansk Folkeparti derfor også – DF, som har lagt stemmer år efter år til de afgørende dele af finansloven – vil tage ansvaret for det, der er foregået der.

Derfor vil jeg gerne spørge: Kommer det virkeligt som et ægte chok for Dansk Folkeparti, at man efter systematisk år efter år at have skåret ned på fødevarekontrollen så i dag står med noget, som Rigsrevisionen helt klart har sagt er en fuldstændig uholdbar situation, hvor ressourcerne ikke står mål med den indsats, man forventer, og hvor resultatet derfor er derefter: en dårlig fødevarekontrol og dårlige fødevarer til danskerne?

Kan hr. Kristian Thulesen Dahl ikke bekræfte, at Dansk Folkeparti har ansvaret for de nedskæringer, der er foregået siden 2001, og som med den nye finanslov samlet beløber sig til 87 mio. kr.?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil sige to ting: Den ene er, at hvis en regering får de penge til et område, som de beder om, må man gå ud fra, at det er, fordi regeringen vurderer, herunder ministeren, at man kan håndtere den opgave, man er sat til at løse af Folketinget, og opfylde de krav, der er stillet bl.a. om tilsyn af fødevarer virksomheder for de midler. Det ville jo være en anden situation, hvis vi havde foreslået færre midler. Det har vi ikke.

Den anden ting, der er at sige, er, at hver gang vi har spurgt til, hvad det er for nogle reduktioner, der finder sted, har vi fået det at vide, der jo i virkeligheden også kommer lidt frem i Rigsrevisionens beretning. Rigsrevisionen skriver:

Undersøgelsen har vist, at bevillingsreduktionen i hovedsagen kan tilskrives generelle effektiviseringer på bl.a. laboratorier, det mikrobiologiske område samt på administrative funktioner. Bevillingsreduktionen har således kun i mindre omfang direkte berørt tilsynsaktivitet.

Det sidste er så ikke det, vi har hørt. Vi har kun hørt det første. Men Rigsrevisionen vurderer åbenbart, det i et eller andet omfang også har berørt tilsynsaktiviteten, men i mindre grad.

Når vi har spurgt, har vi fået det at vide, at bevillingsreduktionen alene drejede sig om effektiviseringer på bl.a. laboratorier, det mikrobiologiske område samt på administrative funktioner.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti ikke er tilfreds med den fødevarerkontrol, vi har i dag, og som har fået en klar kritik fra Rigsrevisionen. Når man så åbenbart vælger at stille sig op ved håndvasken og vaske hænder og sige, det kan godt være, vi har skåret ned år efter år, men det er ikke vores ansvar, for vi har fået noget andet at vide, så er det helt centrale spørgsmål til Dansk Folkeparti: Hvad vil man så gøre ved ministeren? Ministeren har ikke leveret den vare, som hr. Kristian Thulesen Dahl hvert år har skrevet under på at skulle have med sine stemmer til finansloven. Hvad agter Dansk Folkeparti at gøre?

Tager man konsekvensen af, at man åbenbart har fået urigtige oplysninger, eller gør man, som man plejer, nemlig falder ned og læner sig tilbage og siger: Det er ikke vores skyld; det kan godt være, vi har lagt stemmer til reduktioner, men

lige når det går skidt, er det ikke Dansk Folkepartis ansvar?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, vi skal tage ansvaret for det, vi skal tage ansvaret for. Men hvis en regering beder om en vis sum penge til at gennemføre det, Folketinget bl.a. har krævet, f.eks. en ordentlig fødevarerkontrol, må vi selvfølgelig lægge til grund, at det er, fordi ministeren vurderer, at han kan gennemføre det, han skal, det, han er blevet sat til, med de ressourcer. Sådan er det.

Når vi endda spørger, om det også er sådan, og vi får at vide, at sådan er det, må vi i endnu højere grad kunne lægge det til grund. Derfor skal vi tage vores ansvar, men vi skal ikke tage ansvar for de oplysninger, regeringen giver. Det er regeringens ansvar.

Kl. 12.00

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Den sidste, der får ordet til korte bemærkninger her inden frokostpausen, bliver hr. Ole Glahn.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu hørte vi hr. Kristian Thulesen Dahl svare på hr. Morten Helveg Petersens spørgsmål om Dansk Folkepartis syn på den måde, regeringen har valgt at administrere skattestoppet på, nemlig som en fastfrysning af skattesystemet, som får asociale konsekvenser, fordi boligejerne favoriseres, og de, der arbejder, og det er typisk mellemindkomsterne, bliver brandskattet.

Da kom hr. Kristian Thulesen Dahl med sådan et fint afbalanceret spørgsmål med »på den ene side og på den anden side«, og jeg skal nok lade være med at kommentere, hvem der er blevet beskyldt for sådan noget før, men jeg vil bare spørge hr. Kristian Thulesen Dahl: Hvad er Dansk Folkepartis principielle opfattelse af skattestoppet? Er det noget, der kan fortsætte i mange år, og kan man blive ved med at forlænge det et år ad gangen? Det er jo det, regeringen vil.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er sådan set ikke noget til hinder for, at man for et år ad gangen laver aftaler om, at der er flertal for skattestoppet. Det er jo velkendt, hvad regeringen ønsker. Den ønsker et skattestop, der står i mange år fremover.

Der har vi så sagt, at der er forskel på, om en regering med os som støtteparti beder os tilslutte os regeringsgrundlaget, og vurderingen af, at det skattestop består i en valgperiode. Det er vi ikke blevet bedt om i den her valgperiode. Det betyder, at efterhånden som regeringen ønsker at udmønte sin politik, skal den finde flertal for det og gerne med Dansk Folkeparti, og så laver vi i givet fald aftaler om det.

Der laver vi så en aftale, da vi laver finanslov for 2007, om, at skattestoppet består i 2007. Så forklarede jeg på ægte gammelradikal vis, må det vel være, at der både er fordele og ulemper ved skattestoppet, og at vi sagtens kan se, at fordelene også er, at det giver tryghed og stabilitet, at man kan investere, at man som borger ved, at der ikke pludselig bliver væltet nye ting over på en. Derfor er der bestemt nogle positive sider ved skattestoppet.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu prøver Dansk Folkeparti berettiget eller uberettiget at anlægge sådan en social profil, og det må da, synes jeg, bekymre Dansk Folkeparti, at adskillige eksperter siger, at det her skattestop er med til at forhindre, at mængden af arbejde ikke vokser tilstrækkelig meget, sådan at vi kan få et økonomisk råderum, som kan sikre den velfærd både for de ældre, som Dansk Folkeparti fokuserer meget på, og for andre. Vi vil også gerne støtte de ældre, men der er også andre udgifter forbundet med velfærd.

Er det ikke vigtigt for Dansk Folkeparti også at lægge vægt på de udsagn, der kommer fra de økonomiske eksperter, og dermed komme til regeringen og sige: Nu går den ikke længere med det her skattestop, for det har for voldsomme sociale konsekvenser?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi lytter selvfølgelig til de gode råd, der kommer – det skulle da bare mangle. Men det er klart, at det, man skal gøre sig en overvejelse om, er, at hvis man åbner for en større skattereform, som Det Radikale Venstre ønsker, er der mange, der godt kan have en frygt for, hvad det vil være for en skattereform, hvilke partier der vil indgå i den, og hvad det er for nogle byrder, man vælter over på folk. Vil man bruge en skattereform til reelt at få det til at gå i nul, eller vil man bruge en skattereform til reelt at øge skatterne?

Alle de spørgsmål er jo naturlige at stille, fordi man har kendt en situation før 2001, hvor det var normalen, at når man eksempelvis havde lavet en finanslov, var der en ny afgift eller en ny skat, der var med til at betale for nogle af de ting, man gerne ville.

Det, der så er kendetegnende for situationen, når vi nu har lavet en finanslov, hvor skattestoppet jo består, er, at der ikke kommer sådan nogle nye skatter og afgifter til at finansiere det, vi vil.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.04

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi fortsætter fortsættelsen af tredje behandling af lovforslag nr. L 1, og vi er nået til ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Christian Wedell-Neergaard.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Socialdemokratiet svarer på et spørgsmål fra mig, at man vil føre en ansvarlig økonomisk politik. Til dette finanslovsforslag har Socialdemokratiet fremsat ændringsforslag for 10 mia. kr., og efter min mening fører det jo ret mod en uansvarlig økonomisk politik. Samtidig roser Socialdemokratiet den førte økonomiske politik og de resultater, vi kommer frem til, og dermed viser de, at det, der gøres fra den borgerlige regerings side, er ansvarligt.

Det er denne regerings sjette finanslov, og det viser en kontinuitet. For sjette år i træk er der sket væsentlige forbedringer af økonomien, samtidig med at der afsættes penge til bedre service for borgerne. Den økonomiske kurs ligger fast og bygger på ansvarlighed over for kommende generationer. Vi nedbringer gælden i et højt tempo, højere end forudset, hvilket sikrer, at

vi opfylder generationskontrakten og skaber større frihed til dem, der kommer efter os.

Det Konservative Folkeparti har nu deltaget i regeringen i 5 år, og det er en rolle, der passer os. Vi medvirker til, at det borgerlige projekt skrider gradvis fremad, og at der skabes markante resultater. Vores vision er på den ene side at give borgerne større frihed og ret til selv at vælge, og på den anden side, at de tager et ansvar og dermed sikrer, at syge og svage, miljøet og andre ting tilgodeses. Derfor lægger vi stor vægt på det personlige ansvar, nemlig at man selv tager del i processen, og at man er klar over konsekvensen af egne beslutninger.

Regeringens økonomiske politik bygger på den ene side på en stram økonomisk styring og på den anden side på skattestoppet. For Det Konservative Folkeparti er det vigtigt, at der i denne finanslov er afsat 1 mia. kr. ekstra til miljøet; der er indgået en aftale om et politiforlig, som fører til 800 flere betjente i aktiv tjeneste direkte ude på opgaver, om man så må sige; der er afsat 2 mia. kr. ekstra til forskning og udvikling; og så bliver de evindelige forsinkelser på baner og veje nu tilgodeset med 9 mia. kr.

Det støttes alt sammen af Dansk Folkeparti, som har været med til at lave centrale dele af finansloven. Det er dejligt, at vi på den måde i samarbejde med Dansk Folkeparti kan fremsætte et finanslovsforslag, der lever op til kravene til en borgerlig finanslov. Det er et finanslovsforslag, der ikke bare sikrer balance, men som også afsætter betydelige midler til de socialt dårligst stillede.

Danmark står i dag med en unik kombination af høj offentlig service og god økonomi. Det er regeringen sammen med Dansk Folkeparti ansvarlig for, og det er vi stolte af. Det er jo markante resultater, der er nået. Realvæksten i den offentlige økonomi har været på 32 mia. kr. i perioden 2002 til 2007. Der er afsat 12 mia. kr. mere til sundhed, 9 mia. kr. mere til social service og 8 mia. kr. mere til undervisning.

Kl. 13.05

Og vi fører en ansvarlig politik. Gælden nedbringes gradvis. ØMU-gælden vil med udgangen af 2007 være nede på 23,5 pct. af BNP. Det er på forkant med 2010-planen, og allerede i 2008 forventes det, at gælden er ændret til et tilgodehavende.

Det er derfor med nogen undren, at vi har set på oppositionens lidt amatøragtige forsøg på at skabe et alternativ til den nuværende regering. Det får de svært ved. Og forudsætningerne er jo,

at der findes et projekt, som oppositionen kan blive enige om.

Socialdemokratiet siger, at de vil fastholde skattestoppet. Hr. Jan Petersen gik så langt som til at sige: Skattestoppet ligger fast. Og samtidig kan man jo spørge: Hvem er det, der skal stemme for det skattestop i oppositionen? Og hvad betyder det, når hr. Jan Petersen siger, at der skal nedsættes en kommission, der skal se på ændringer i skattesystemet? Betyder det, at man så hurtigt som muligt vil ændre på skattestoppet? Hvornår vil sådan en reform komme? Og hvilket borgerligt parti er det, hr. Jan Petersen tænker på, der skal medvirke i forbindelse med en eventuel skattereform?

Det kan jo hurtigt blive aktuelt, hvis SF er det næstbedste parti. Så står man i den situation, at SF jo har sagt her fra talerstolen ved hr. Ole Sohn, at man ikke støtter skattestoppet. Hvad er det for et projekt, man vil markedsføre? Eller vil SF bare kaste sig for fødderne af Socialdemokratiet for at få ministerposter og så acceptere hvad som helst?

Der er meget stor usikkerhed om, hvad det er, man vil, og at der ud af det skulle komme ansvarlig økonomisk politik, tvivler jeg meget på. Frierierne mellem Socialdemokratiet og SF gør det vanskeligt at se, hvad det er for en politik, man vil føre, og hvordan man vil få de offentlige finanser til at hænge sammen?

Det Radikale Venstre holder fast ved en anden vej. Og jeg er naturligvis glad for, at vi i fællesskab har en analyse, som viser, at skatten på arbejde skal ned. Det vil give et incitament til at yde en ekstra indsats, og i den situation, vi står i, hvor arbejdsmarkedet skriger på arbejdskraft, vil det være rigtigt at lette marginals-katten.

Men vi er til gengæld fuldstændig uenige om, hvordan man giver en sådan skattelettelse. Det Radikale Venstre taler om en skattereform, som indbefatter en stigning i boligskatterne. Det er i strid med skattestoppet, og det må vi klart afvise. Med Det Radikale Venstres politik er det jo altså vanskeligt at se, hvad det er, der er oppositionens projekt.

Socialdemokratiet har angrebet os for ikke at gøre noget ved fattigdom. Det er ikke rigtigt. Men først må det jo konstateres, at opsvinget også er kommet de fattige til gode. De har også fået det bedre. Andelen af fattige er lav, og undersøgelser viser jo, at der kun er en meget lille del af de fattige, hvor man kan sige, at deres indkomst permanent ligger lavt, mens der er store dele, som har en mobilitet, således at de året ef-

ter er ude af deres lavindkomstsituation. Man har i den gruppe jo både selvstændige, studerende og deltidsansatte, alle sammen mennesker, der arbejder på at komme ud af deres fattigdom.

Så er der de psykisk syge, som naturligvis er et problem, og der har vi jo bl.a. iværksat behandlingsgaranti for de psykisk syge, og der er gjort en række ting, som skulle tilgodeses deres behov.

Socialdemokratiet har samtidig beskyldt os for at stjæle lejernes penge. Det er ikke rigtigt. Det har hele tiden været formålet med Landsbyggefonden, at den skulle give tilskud til nybyggeri, og med en ramme på 25 pct. af det offentlige tilskud, bliver der jo altså mange, mange penge til renovering. Og det vil alt sammen modvirke, at man kan fastholde det argument. Derimod fører samarbejdet mellem regeringen og Dansk Folkeparti jo til markante resultater.

Kl. 13.10

Vi har med dette års finanslov lagt et spor for kommende generationer, der bidrager til en fremtidig udvikling. Vi har satset massivt på forskning, uddannelse, innovation, børn, infrastruktur, miljø og sundhed. I forbindelse med velfærdsforliget er det aftalt, at indsatsen til forskning og uddannelse frem til 2012 vil være på 39 mia. kr., hvoraf de 2 mia. kr. er afsat i 2007. Det er den mest visionære aftale, der er indgået i mange år. Den omfatter også store dele af Folketinget. Den tager fat på den demografiske udvikling og gør dermed de offentlige finanser langtidsholdbare. Det er meget tilfredsstillende.

Og lige om lidt har vi den 1. januar 2007, og det er det mest omtalte nytår siden 2000, og det er det jo på grund af, at det er den dato, hvor kommunalreformen træder i kraft. Det har allerede medført store omlægninger i den offentlige sektor, og dermed kommer muligheden jo for at forny og forbedre.

Igennem hele det forgangne år har sammenlægningsudvalgene forberedt den nye situation, og planlægningen har været minutløs. Det var en fantastisk god idé at køre dobbelt gennem det første år med henblik på at få klaret alle de praktiske opgaver. Opgaverne samles nu i større og mere bæredygtige enheder, som lægger et solidt fundament under den offentlige sektor, og denne finanslov indeholder jo også kommunalreformen med 750 mio. kr. til bl.a. engangsudgifter i forbindelse med reformen.

Så har regeringen, som jeg tidligere sagde, afsat penge til en forstærket miljøindsats. Det er

ikke således, som det har været hævdet, at miljømilliarden ikke eksisterer. Den er der og udmøntes i 2006 til 2009. På dette års finanslov er der afsat 600 mio. kr., og samlet set er der nu brugt 837 mio. kr., altså store dele af miljømilliarden er allerede sat i kraft, og det betyder, at både fugle og fisk får det bedre, og at der ude i terrænet vil være en række naturgenopretningsprojekter, som alle sammen bliver tilgodeset med nye midler.

Antallet af tilsyn fra fødevarekontrollen er også i denne regerings tid steget betydeligt, ligesom antallet af virksomheder, der ikke har fået besøg, er faldet, og problemet er minimalt i 2006. Det var sådan under den tidligere minister, Ritt Bjerregaard, at der var 10.000 virksomheder, der ikke fik besøg, og nu er vi nede på, at det er under 2.000. Ministeren har jo igangsat en nultoleranceplan, og ministeren har igangsat et rejsehold, som skal arbejde med bedre fødevarerikkerhed, alt sammen med henblik på at få den bedst mulige fødevarekontrol.

Det er uretfærdigt, at den siddende familie- og forbrugerminister bliver udsat for så skarp en kritik, når han er den, der har gjort noget ved sagerne, og jeg skal da hilse og sige, at Det Konservative Folkeparti bakker hans indsats fuldstændig op.

Den borgerlige regering står dermed godt rustet til fremtiden, og der er fortsat mange muligheder for at føre borgerlig politik.

Arbejdet med kvalitetsreformen vil være i fokus og består jo af tre hovedområder, nemlig bedre kvalitet i ældreplejen, på sundhedsområdet og i dagtilbud til børn. Kvalitetsreformen medfører medinddragelse af medarbejdere, og det er afgørende for at få en så høj kvalitet i den offentlige service som muligt. Dygtige, motiverede medarbejdere og ledere er ryggraden i en god offentlig service, der kan ydes på alle centrale velfærdsområder.

Den offentlige sektor skal forblive en attraktiv arbejdsplads, der kan rekruttere og fastholde dygtige medarbejdere. Det har særlig været et problem i ældreplejen, men det bliver der nu gjort noget ved, og vi vil derfor komme med en række konkrete initiativer, som kan bidrage til at løse problemerne. Ledelsen af de offentlige institutioner skal inspireres til at finde nye veje og løse problemerne på en mere effektiv måde. Derfor er kvalitetsreformen også omtalt i finansloven, og der er oven i købet afsat penge til at gøre noget konkret.

Det Konservative Folkeparti skal hermed tilkendegive, at vi kan stemme for finansloven.

Kl. 13.15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg beder ordføreren om at blive stående, for der er en række spørger. Og jeg har skrevet ned: hr. Ole Sohn, hr. Jan Petersen, fru Line Barfod, hr. Morten Helveg Petersen. Det er dem, der er ordførere, og de kommer først til. Derefter har vi så: hr. Per Clausen, hr. Hüseyin Arac, hr. Jørgen Arbo-Bæhr og hr. Morten Østergaard. Det er dem, jeg har her på sedlen. Vi starter med hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu ved jeg ikke, om hr. Christian Wedell-Neergaard har deltaget i hr. Peter Christensens nytårsfest eller forberedelserne til den, for det er ligesom, der er sådan lidt Farumagtig eufori over den måde, hvorpå Det Konservative Folkeparti skitserer landets økonomi og alle de goder, der er opstået på grund af den her regering.

Men jeg ved ikke, om hr. Christian Wedell-Neergaard har haft mulighed for at læse vismandsrapporten, hvoraf det jo fremgår, at vi har en relativt stor andel af fattige i Danmark. Det er ikke så meget det, jeg vil hæfte mig ved, men det, at vi har en økonomisk politik, som, hvis den fortsætter, simpelt hen fører om ikke mod afgrunden, så i hvert fald væk fra den ansvarlige økonomiske politik, og samtidig siger Det Konservative Folkeparti, at der skal gives skattelettelser i en tid, hvor der er ved at være om ikke mangel på arbejdskraft, så mangel på kvalificeret arbejdskraft. Hvordan hænger det sammen?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Man kan sige, at den førte økonomiske politik er meget succesfuld, og der skabes i disse år meget flotte resultater, dels naturligvis som følge af de gode konjunkturer, dels som følge af den politik, der føres. Der føres en ansvarlig politik, som på den ene side bygger på stram økonomisk styring og på den anden side på skattestoppet, og derfor må jeg sige, at det fungerer godt, og det kommer der også markante resultater ud af.

Vores analyse er, at hvis man sænker marginals-katten, vil det betyde et øget arbejdsudbud, og det øgede arbejdsudbud vil være medvirkende til, at det anstrengte arbejdsmarked får tilført nye, om man så må sige, ressourcer, og dermed

at den meget anstrengte situation, vi er i i øjeblikket, vil blive løst op.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Men der er jo ikke noget, der tyder på, at dansk økonomi har godt af at få endnu mere pres på, i hvert fald ikke hvis man skal tro vismændene og alle de advarsler, der kommer fra økonomerne. For så er det jo ikke et spørgsmål om, at man skal åbne for mere privatforbrug gennem en skattenedsættelse. Så det, Det Konservative Folkeparti her advokerer for, er sådan set en åbning for en endnu mere uansvarlig politik.

Når man så ser på, hvad vismændene siger, er det, at skattestoppet, hvis det fortsætter, simpelt hen vil undergrave den offentlige økonomi stille og roligt. Men det er måske også en målsætning for Det Konservative Folkeparti, eller hvordan hænger logikken sammen?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det er rigtigt, at en nedsættelse af marginals-katten naturligvis vil forøge det private forbrug, men vi står jo i en situation, hvor man kan sige, at der er mange, der taler om overophedning, men der er jo ingen, der kan – om man så må sige – dokumentere, at vi står umiddelbart over for en overophedning.

Men det, der er problemet, er, at vores produktion er begrænset som følge af mangel på arbejdskraft, og vores analyse er, at en nedsættelse af marginals-katten vil hjælpe på det. Så vi holder fast i skattestoppet, og det gør vi, fordi vi mener, at skattestoppet har medvirket til at skabe tryghed og give borgerne en mulighed for at planlægge på lang sigt, og derfor er det et fast element også i den konservative politik.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Hr. Wedell-Neergaard var vældig optaget af at bakke sin konservative familie- og forbrugermi-nister op, og det er også helt forventeligt, og de, der læser aviser, kan jo også se, at Dansk Folkeparti, som hr. Wedell-Neergaard mener man skaber gode resultater med, selvfølgelig dækker de mange skeletter, som er væltet ud af skabet på det område her.

Men det fører mig over til at spørge, når nu hr. Wedell-Neergaard er så glad for Dansk Folkeparti, om hr. Wedell-Neergaard kan se et principielt problem i, at de ligefrem kan blive en del

af en regering, som hr. Wedell-Neergaard kan bakke op om – f.eks. sådan mere principielt. Er der noget problem i det?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Vi har i dag en VK-regering, som har Dansk Folkeparti som støtteparti. Det giver markante resultater. Det betyder, at der kan gennemføres en ansvarlig økonomisk politik, og det betyder, at der kan løses en række problemer, og mange af de problemstillinger, vi kommer ind på her, er jo løst i et samarbejde mellem Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti.

Kl. 13.20

Det er en meget stærk alliance, og den alliance har jo også medvirket til, at mange af problemerne på fødevarerområdet er løst, og at antallet af tilsyn i Fødevarestyrelsen er steget fra 50.000 i 2000 til 66.000 i 2005, svarende til en stigning på 30 pct. Det vil sige, at vi altså står i en situation, hvor det samarbejde, vi har, fører til markante resultater.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

De tal for, hvor mange kontrolbesøg der er gennemført under den tidligere og den nuværende regering, kan vi da godt sammenligne. Rigsrevisionen nævner jo også, hvad der er sket i 2001, men lad det være. Så ser tallene noget mindre kønne ud, og man har jo haft 5 år til at gøre det bedre. Og som den nuværende skatteminister siger: Nu kan man jo ikke længere skyde på den tidligere regering. Det citat kan jeg finde.

Men det ændrer ikke på, at med de mange roser, som hr. Wedell-Neergaard har til samarbejdet med Dansk Folkeparti – der er næsten ingen grænser for, hvor godt det går – får det mig sådan set til at gentage spørgsmålet, for der blev ikke svaret på det: Er der så noget principielt i vejen med, at et parti, man har det så godt med, også ligefrem kunne blive en del af regeringen og dermed tage et direkte medansvar for, hvad det er, man foretager? Er der noget principielt problem i det?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det er sådan, at der i Nyhedsavisen i dag er en kurve, og det er rigtigt, at den kurve dykker i 2001 og i 2002, men det korte af det lange er, at antallet af besøg ligger væsentlig højere, end det

gjorde under den tidligere minister, Ritt Bjerregaard.

Det er jo medvirkende til, at antallet af fødevarer virksomheder, der ikke får tilsyn, er faldet fra næsten 10.000 til 2.000. Det vil sige, at kvaliteten i fødevarer kontrollen er blevet betydelig bedre, alt sammen gennemført – om man så må sige – inden for den alliance, der er blandt de borgerlige partier, og som jo gradvis fører til, at der føres mere og mere borgerlig politik.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg blev noget chokeret over at høre hr. Christian Wedell-Neergaard påstå, at de fattige har fået det bedre, oven på den ene rapport efter den anden, der viser, at denne regering med hr. Christian Wedell-Neergaards stemme har skabt flere og flere fattige, som er fattigere og fattigere. Når man skærer ned på ydelserne næste år, kommer der med 300-timers-reglen og med alle dem, der bliver smidt ud af sygedagpengesystemet, endnu flere ekstremt fattige. Hvordan kan man så sige, de fattige får det bedre?

Burde man ikke i stedet for den check på 60 mio. kr., man nu sender ud til skattelettelser til godsejerne, fordi deres EU-støtte stiger lidt mindre, end de havde forventet, bruge de 60 mio. kr. på at sende en check til de 30.000 børn, der lever under fattigdomsgrænsen? Så kunne de få 2.000 kr. hver, og så kunne de holde den nytårsfest, som hr. Peter Christensen inviterede til.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Vi lander hver gang i det samme. Det er således, at Det Konservative Folkeparti nærer et stort socialt ansvar, og vi vil gerne sikre, at så mange som muligt har det så godt som muligt.

Derfor står vi også i den situation, at vi på den ene side glæder os over, at opsvinget er kommet nogle fattige grupper til gavn, ligesom det er kommet de rige grupper til gavn, og man på den anden side sikrer, at mobiliteten blandt de fattige er så stor, at nogle kan arbejde sig ud af den. Og derfor sagde jeg jo også, at der både er selvstændige, studerende og folk med deltidsarbejde.

Det har jo ingenting at gøre med spørgsmålet om landbruget og landbrugsproduktionen, som er et EU-anliggende, så det vil jeg gemme til næste svar, hvis fru Line Barfod gentager spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er jo et politisk valg, at regeringen med fuld opbakning fra Dansk Folkeparti, i strid med det løfte, Dansk Folkeparti gav i sommer om ikke at medvirke til skattelettelser, vælger at give 60 mio. kr. i skattelettelser til landbruget, fordi godsejernes og de store landmænds EU-støtte ikke stiger helt så meget, som de havde forventet.

De 60 mio. kr. kunne man i stedet have delt ud med en nytårscheck til hvert af de 30.000 børn, der er ramt af fattigdom. Så kunne de både have fået råd til den nytårsfest, som hr. Peter Christensen inviterede til uden at ville betale, og få råd til nogle af de ting, de mangler. Så skulle vi ikke læse beretninger som denne på loftsramteekspertes.dk, hvor der er en, der har opgivet at få hjælp fra det offentlige og i stedet nu beder af-tenbøn, og jeg citerer:

»Please giv os mulighed for at købe bare en lille gave til hvert af vore børn, bare en lille stang marcipan til konfekt og bare et lille juletræ.«

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Sådan en beskrivelse kan også røre mit hjerte. Og hvis det konkret er tilfældet, så må vi jo, havde jeg nær sagt, naturligvis gøre noget. Men jeg må bare bestride, at det kun er godsejere. Der er 70.000 støttemodtagere. Blandt disse 70.000 selvstændige personer er der jo personer, der har arbejde ved siden af, eller personer, som lever af det, men som har lave indkomster. Selvstændige er en del af den gruppe, vi kalder for fattige. Der vil være mange med jordbrugsproduktion, som står og kan være i en dårlig situation, og de får nu nedsat den direkte støtte, og når de får nedsat den direkte støtte, er det aftalt, at man skal kompensere for det – det er i øvrigt en politik, der har været ført over en årrække. Så når EU nedsætter sin støtte, reduceres grundskylden også.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg glæder mig sådan set over den konservative analyse af behovet for at sænke skatten på arbejde, men jeg synes, kæden hopper af, når man så hører, hvad det egentlig er, Det Konservative Folkeparti gerne vil gennemføre, for man siger på den ene side, at man vil have et skattestop, og på den anden side vil man sænke skatten på ar-

bejde. Og det, der er sket efter velfærdsaftalerne fra forsommeren, er jo i øvrigt, at der er kommet nogle nye befolkningsprognoser, der viser, at der fortsat er holdbarhedsproblemer på lang sigt i dansk økonomi.

Så mit spørgsmål til Det Konservative Folkeparti er: Hvordan i alverden skulle man kunne få det til at hænge sammen gerne at ville sænke skatten på arbejde og samtidig rende rundt og forsvare et skattestop, som jo primært er partiet Venstres opfindelse, men som en række partier desværre har tilsluttet sig? Er den konservative ordfører enig i, at skattestoppet gradvis udhuler de forbedringer af holdbarheden, som vi har vedtaget i fællesskab i forsommeren?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nej, det er jeg ikke enig i. Skattestoppet betyder jo, at de grupper, som tidligere oplevede stigninger i skatter og afgifter, og som løbende fik ændret hele omkostningsmønsteret for familien, nu har en tryghed for, at det ikke sker. Og derfor kan man sige, at det er nødvendigt at fastholde skattestoppet.

Når vi taler om skattelettelser, taler vi om skattelettelser og ikke om en skattereform, som er en omlægning af skatterne, hvor nogle får og nogle giver, og hvor ingen kan finde ud af det i sidste ende. Den type skattenedsættelse, vi taler om, er en ren skattelettelse. Men vi er jo naturligvis enige om effekten, nemlig at det fører til, at flere får et incitament til at gøre en ekstra indsats.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg vil bede hr. Wedell-Neergaard tilgive mig, når jeg siger: Det er jo fri fantasi. Det er jo fri fantasi at spekulere i, at der pludselig skulle opstå et eller andet råderum, der gør, at man markant kan sænke skatten på arbejdsindkomst uden at anvise en tilsvarende finansiering. Det er jo fri fantasi at snakke om markante skattelettelser, samtidig med at man har skattestoppet, medmindre hr. Wedell-Neergaard vil stå her i dag og pege på, hvor man så skal finde den finansiering. Det synes jeg kunne være spændende at høre.

Så kunne vi ikke få aflivet den der meget fantasifulde snak fra De Konservatives side om, hvordan man både skulle kunne kombinere skattestop og egentlige lettelser af indkomst-

skatten? Det er jo fri fantasi, vil jeg sige til hr. Wedell-Neergaard.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg kunne lige så godt hævde, at det radikale forslag er et skattecirkus; det er et ønske om at hæve noget og sætte noget andet ned, så ingen, når dagen er omme, kan finde ud af, hvem der har modtaget hvad og hvordan. På den måde er det jo klart, at det radikale forslag rammer nogle grupper, det rammer skattestoppet, det rammer den tryghed, vi har skabt, og derfor synes jeg, at det må afvises. Vi ønsker at give en skattelettelse, og vi er enige med Det Radikale Venstre i analysen af, hvilken effekt en skattelettelse har.

Et råderum er jo en varig finansiering, som ikke betyder, at der skal ske besparelser på andre felter. Derfor er råderum også den rigtige formulering, fordi det jo også bestrider den påstand, at vi sparer op til skattelettelser. Det gør vi ikke, vi skaber et råderum til skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg tror i grunden, hr. Christian Wedell-Neergaard i virkeligheden godt er klar over, hvor ganske få mennesker i Danmark som har gavn, virkelig gavn af EU-støtteordningerne, og som virkelig har gavn af de lettelser på jordskatterne for landmændene, som De Konservative sammen med Venstre og Dansk Folkeparti gennemfører. Jeg tror, han er klar over, at det i virkeligheden er ganske få mennesker, som har det store udbytte af det.

Det andet, som jeg godt vil spørge hr. Christian Wedell-Neergaard om, drejer sig om kommunalreformen. Der nævnte hr. Wedell-Neergaard jo, at det ville blive en god tid, når den trådte i kraft, og det kan da godt være, at det bliver det på nogle områder.

Kl. 13.30

Nu har jeg beskæftiget mig en lille smule med miljøet, og der kunne jeg i Berlingske Tidende den 24. oktober 2006 læse, at underdirektør i Danmarks Miljøundersøgelser, Torben Moth Iversen, bekræfter, at eksperterne for tiden arbejder med en plan, der indebærer en kraftig reduktion af vandmiljøovervågningen. Det vil altså sige, at når kommunalreformen bliver gennemført og vandmiljøovervågningen bliver flyttet fra amterne til staten, bliver der gennemført en kraftig reduktion. Synes hr. Christian Wedell-Neergaard, det er godt for miljøet?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

For det første synes jeg, at Enhedslisten på den mest usympatiske måde er ude efter min skalp, når jeg som landmand modtager EU-tilskud. Jeg siger jo, at det drejer sig om 70.000 modtagere i mange forskellige situationer som selvstændige. Det er dem, vi laver lovgivning for, og det er dem, der bliver tilgodeset som følge af ændringer i deres basisvilkår for at drive virksomhed. Det er ordentligt og anstændigt.

Derudover vil jeg sige, at vi jo lige har deltaget i et samråd i frokostpausen med miljøministeren, som bestrider, at det betyder, at overvågningsindsatsen er nedsat. Og vi havde i morges en deputation fra DHI, som påviste, at man med effektiviseringer og forbedringer kan foretage en helt anden og meget mere omfattende overvågning end den, man foretager i dag, og derved skabe gode resultater for miljøet. Man kan få dagens miljømelding, var udsigten, og det synes jeg er meget visionært.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er rigtigt, at vi i det samråd, der var i dag, måtte konstatere, at miljøministeren ikke ved, hvor meget der bliver skåret ned på vandmiljøovervågningen i de kommende år. Men hun kunne naturligvis ikke bestride det udsagn, der var kommet fra underdirektøren i Danmarks Miljøundersøgelser, og det overrasker mig ikke, så det er nok sådan, det er.

Jeg kunne forstå på hr. Christian Wedell-Neergaard, at han var stolt af den indsats, som den konservative familie- og forbrugerminister har ydet, og det er jo sympatisk at være stolt af sine egne. Det andet, jeg godt vil spørge hr. Christian Wedell-Neergaard om, er: Er det sådan, at Det Konservative Folkeparti mener, at man har nået ambitionen for kvalitet i den offentlige sektor, når medarbejderne siger, at arbejdet er under al kritik, og når Rigsrevisionen siger, at der er en manglende sammenhæng mellem de ressourcer, der er stillet til rådighed, og de faglige mål, der stilles op? Er det den ambition, Det Konservative Folkeparti har for den offentlige sektor?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det er korrekt, at miljøministeren ikke ville bide til bolle på, at der var fjernet 75 mio. kr. fra overvågningen, og det er nok, fordi det ikke passer.

Men det er rigtigt, at der et eller andet sted er noget, der skal ses efter, og derfor lovede miljøministeren jo også, at vi inden den 1. marts får en nøjere beskrivelse af overvågningsindsatsen i de kommende år.

Jeg er ked af at blive stillet et spørgsmål om de interne forhold i fødevarekontrollen, for jeg må naturligvis svare, at vi vil arbejde for et godt arbejdsmiljø; at kontrollen foregår på et fagligt baseret grundlag; at der er tid til at gennemføre en ordentlig kontrol; og at vi efterfølgende har mulighed for at evaluere, om den kontrol, der er foretaget, er tilstrækkelig. Det vil være mit input til ledelsen i fødevarekontrollen. Og hvis det er noget – hvad skal man sige? – der rejser tvivl om, altså at det er sådan, det er, må beskeden være, at så må man arbejde på, at forholdene bliver forbedret.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg har med stor interesse lyttet til regeringspartiernes ordførere. Hver gang man nævner et problem i vores samfund, ruller millionerne og milliarderne, og der er bevilget en masse til området.

Realiteten i vores samfund er, at der er nogle problemer. Der er også nogle brugerbetaling på forskellige områder, både på sundhedsområdet og i socialektoren. Når man skal have sit barn passet i daginstitution, når barnet skal have mad i skolen, når man skal hente receptpligtig medicin, er der en brugerbetaling. Brugerbetaling på disse områder er kommet for at blive, er jeg virkelig bange for, hvis den her regering bliver siddende med Dansk Folkepartis støtte.

Det Konservative Folkeparti siger, at de også vil have skattelettelser ud over alle de her ting, og at det er dem, der betaler topskat, der skal have skattelettelser. Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører: Hvem skal betale? Hvem går det ud over, hvis man giver skattelettelser til dem, der har den allerbedste økonomi?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Der er ikke nogen, som vil opleve en nedgang i deres velfærd som følge af skattelettelser. Der er givet en skattelettelse i 2004 via forårspakken, som jo var på ca. 10 mia. kr., og som er en af grundene til det nuværende opsving, som har lagt hele fundamentet for den vækst, vi ser, og som jo gør, at den samlede samfundskage bliver større og større, og dermed at vi kommer nær-

mere og nærmere, at der er et råderum. Så det er en meget positiv situation.

Kl. 13.35

Vi har naturligvis brugerbetaling på en række områder. Vi har nedsat brugerbetalingen på børnenepasning, og vi har afvist at gøre skolemad gratis, vi har brugerbetaling på medicin – og alt sammen, kan man sige, er af historiske grunde. Vi vil da ikke afvise en diskussion af fordelingen i forbindelse med de her spørgsmål om brugerbetaling, men generelt set ønsker vi ikke en stigende brugerbetaling, så det vil være fuldstændig forkert at tegne det billede.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Jeg takker for svaret. Jeg vil indrømme, at forbruget i Danmark er i top; vi har alle sammen fået vores første fladskærmsfjernsyn, men jeg står her med en flad fornemmelse som folketingsmedlem. Uligheden i Danmark vokser, vi er ved at være delt op i a og b-mennesker, og mange af dem, der er b-mennesker, er folk, der har en anden etnisk baggrund end dansk.

Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti været meget effektiv med hensyn til at indføre stramninger på udlændingeområdet. Den har strammet så meget, at folk efterhånden har meget svært ved at trække vejret. Mange fra den gruppe er ikke i beskæftigelse i samme grad som deres danske medborgere. Mange unge fra den gruppe får ikke mellemlange og videregående uddannelser, og der er ved at opstå parallelsamfund i Danmark. Det er både uheldigt og meget farligt efter vores mening.

Hvad har Det Konservative Folkeparti tænkt sig at gøre i 2007 for at modvirke, at uligheden mellem befolkningsgrupperne og i samfundet i det hele taget ikke bliver større, end den er nu?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Vi har indgået en aftale med Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Venstre og Dansk Folkeparti om velstand og velfærd, hvor der jo er afsat penge til, at flere kan få en uddannelse. 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en ungdomsuddannelse, 50 pct. af en årgang skal have en mellemlang eller lang videregående uddannelse, og der skal sikres beskæftigelse. Derfor er der afsat penge til bedre integration, og bedre integration betyder også mere uddannelse. Og alt sammen sker med Socialdemokratiets støtte. Så jeg må sige, at jeg kender slet ikke analysen

om a-mennesker og b-mennesker, den må jeg afvise. Jeg kan slet ikke acceptere, at der er nogen, der på forhånd måtte være dømt ude. Vi skal have så mange som muligt med med henblik på at forbedre deres muligheder.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Hr. Christian Wedell-Neergaard har efter min bedste overbevisning et meget lemfældigt forhold til spørgsmålet om fattigdom, når han kan stå på denne talerstol og sige, at de fattige har fået det bedre, vel vidende, at der i dagens Danmark er 165.000 fattige, vel vidende, at der alene siden 2001 er kommet 10.000 flere i gruppen af fattige, selv hvis vi tager de laveste fattigdomsgrænser ifølge Det Økonomiske Råd, og vel vidende, at en stor gruppe af de mennesker, der for nylig er blevet fattige, er dem, der er ramt af starthjælp, dem, der er ramt af kontanthjælpsloftet, det er folk, der er fattige.

Når man snakker om, at det går så godt for den borgerlige politik i Danmark, hvorfor vil hr. Christian Wedell-Neergaard så ikke bare stå ved, at det er et resultat af den borgerlige politik, at fattigdommen og uligheden vokser?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Altså, jeg har aldrig sagt, at de fattige har fået det bedre, jeg har sagt, at opsvinget kommer alle til gode, og at store grupper i samfundet, herunder selvstændige, studerende og folk med deltidsarbejde, har fået flere muligheder for at bringe sig ud af en situation, hvor de har en meget lav indkomst. Heldigvis er 50 pct. af dem, som er ramt af lavindkomst – lad os så kalde det det – ude, når året er omme. Så der er skabt en helt ny mobilitet, en helt ny mulighed for at få arbejde, og da arbejdsmarkedet står og skriger på arbejdskraft, har der heller aldrig været flere muligheder end i dag for at skaffe sig et arbejde.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det var sådan et af de gode, gamle svar: Hvis det er fakta, så benægter jeg fakta. Men jeg kunne godt tænke mig, at hr. Christian Wedell-Neergaard så i det mindste indrømmede én ting, nemlig at det er en måde at tale udenom på i forbindelse med de her fattigdomstal, når man siger: Nå ja, men det er jo også studerende, der

bare er det i en midlertidig periode og får det bedre.

Kl. 13.40

Jeg vil bare gøre hr. Christian Wedell-Neergaard opmærksom på, at i de tal, jeg nævnte, som er tal, der kommer fra Det Økonomiske Råd, og som netop er blevet offentliggjort, har man netop udskilt de studerende; de uddannelsessøgende er ikke med i de tal. Kan vi ikke få det bekræftet som et minimum for at vise, at hr. Christian Wedell-Neergaard i det mindste følger bære lidt med i, hvad det er for nogle mennesker, der er fattige i Danmark?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg kan ikke bekræfte det, hr. Arbo-Bæhr siger, og det er simpelt hen, fordi jeg ikke kender de tal, hr. Arbo-Bæhr henviser til. Derfor kan jeg heller ikke bekræfte de tal, som hr. Arbo-Bæhr kommer med for antallet af fattige.

Men jeg sagde jo netop, at hvad angår bl.a. spørgsmålet om psykisk syge, så er der et problem. Det problem er der taget hånd om, der er skabt nye løsninger, nye muligheder, og der er bl.a. afsat flere penge til behandlingsgaranti for psykisk syge, der er lavet et helt politikområde med satspuljemidler osv., som alt sammen skal være medvirkende til at tilgodese den gruppe, som hr. Arbo-Bæhr taler om.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

I sine tidligere svar til hr. Morten Helveg Petersen var hr. Christian Wedell-Neergaard meget optaget af at sammenligne med den politik, som den tidligere regering førte på skatteområdet. Hvis vi skal se på den sammenligning – og det kan vi da udmærket gøre – så må man spørge: Hvad er der foregået i forbindelse med at ønske at sænke indkomstskatten? Hvad foregik der i 1990'erne? Ja, der faldt marginalskatten for dem med høje, mellemstore og lave indkomster med ca. 5 pct. på grund af de reformer, der blev lavet. Under den her regering er det efter 4 år lykkedes at nedbringe marginalskatten med 0,4 pct.

Er det ikke korrekt, at hvis man måler De Konservatives succes i, hvor meget man får lempet skatten på arbejdsindkomst, så var SR-regeringen en markant større succes for Det Konservative Folkeparti end den regering, man i dag selv er en del af?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det vil være fuldstændig forkert at sige, at SR-regeringen var en markant større succes. Jeg har stået og peget på de succeskriterier, som vi har stillet op. Men hvis hr. Morten Østergaards tal er rigtige, og det betvivler jeg ikke at de er, er det klart, at vi står i en situation, hvor nedsættelsen af skatten på den sidst tjente krone også har været en del af SR-regerings politik.

Det kvitterer jeg også for ved at sige, at vi godt kunne tænke os at fortsætte ad det spor og dermed nedsætte skatten på den sidst tjente krone. Men vi kunne også godt tænke os, at ingen skal betale mere end 50 pct. i skat. Vi kunne også godt tænke os, at det til enhver tid skal kunne betale sig at arbejde. Det er den konservative skattepolitik.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

I Det Radikale Venstre arbejder vi med visionen om det kreative Danmark, og jeg synes, at den konservative skattepolitik er et fantastisk udtryk for en imponerende kreativitet. Det er jo et fantasifoster, når man taler om, at man vil lave ufinansierede skattelettelse, som derefter vil bidrage til at overophede en økonomi – noget, som alle advarer imod, for det er der kæmpeproblemer i.

Hvis man ønsker, at skatten på den sidst tjente krone skal sættes ned, skal det naturligvis ske gennem en skattereform. Der behøver hr. Christian Wedell-Neergaard jo ikke at tro mine ord, jeg kan bare henvise til statsministeren, som efter Venstres gruppemøde sagde, at for at sige det meget ligeud, er der mangel på arbejdskraft, og det vil være aldeles ryggeløst at give en skattelettelse, som man så bagefter skulle hive ind igen med skatte- og afgiftsforhøjelser, fordi økonomien bliver overophedet.

En ryggeløs skattepolitik, er det det bud, som Det Konservative Folkeparti har i dag, eller er man villig til at anvise, hvordan man har tænkt sig at bringe indkomsts-katten ned til de 50 pct. på en økonomisk ansvarlig måde?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det at føre en stram økonomisk politik på den ene side og lade de frihedsgrader, der opstår som følge af det, komme borgerne til gode på den anden side i form af skattelettelse er der ikke noget forkert i. Men det er da naturligvis

forkert at give en stor, ufinansieret skattelettelse på et tidspunkt, hvor konjunkturerne er sådan, at der – om man så må sige – er risiko for overophedning. Jeg kan bare ikke se den overophedning lige nu.

Definitionen for mig på overophedning er, at lønningerne stiger kraftigt, hvilket naturligvis er tilfredsstillende for dem, der skal have lønnen, men vi ved alle sammen, at der er grænser for, hvor meget lønningerne kan stige, hvis man vil føre en ansvarlig politik.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg forstår den konservative ordfører sådan, at hvis der kommer et råderum, vil man bruge det råderum både til velfærd og skattelettelse, men man vil også, hvis der kommer et råderum, give skattelettelse i indeværende regeringsperiode. Jeg vil godt følge lidt op på diskussionen om skattelettelse ved at spørge: Kan vi få bekræftet det?

Kl. 13.45

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg kan bekræfte, at det er Det Konservative Folkepartis politik.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Skal man deraf udlede, at så er chancen for, at den bliver gennemført, minimal? Et er jo, hvad man siger, man gerne vil gøre i Det Konservative, et andet er, hvad der bliver regeringens politik, det plejer jo at slæbe lidt derhenad. Men så lad mig spørge på en anden måde: Er det noget, som Det Konservative Folkeparti brænder så meget for, at man også agter at gennemføre det, når man nu sidder i regering?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det er regeringens politik at lette skatten på arbejde, hvis der kommer et råderum.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det var svaret. Og så er det hr. Poul Erik Christensen som den sidste, jeg har på listen.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Christensen (RV):

Jeg vil gerne fortsætte lidt vedrørende spørgsmålet om skatkestop. Det er jo således, at det er

gået op for langt den største del af befolkningen, at skattestoppet giver et råderum til fordeling, som den konservative ordfører taler så meget om – det sker ikke i forhold til, hvor meget man arbejder, men i forhold til, hvor stort og velbeliggende et hus man har. Kan hr. Christian Wedell-Neergaard bekræfte, at regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti i 2015 ifølge fortegnelser fra Skatteministeriet på denne måde fordeler op mod 15 mia. kr. årligt?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg kan bekræfte, at skattestoppets effekt er, at betalingen af ejendomsskatter er sat på standby, om jeg så må sige, forstået på den måde, at der er et fast niveau; de stiger ikke, samtidig med at grønne afgifter og andre ting heller ikke stiger. Det skaber sikkerhed for, at man kan disponere på lang sigt, og det skaber sikkerhed for boligkøberne for, at de ikke bliver ramt af skatter og afgifter på en måde, som bringer deres økonomi i fare.

Derfor er skattestoppet en god opfindelse. Jeg kan ikke bekræfte, om der fordeles 15 mia. kr., eller hvad der fordeles, jeg kan bare sige, at skattestoppet er en god opfindelse, som skaber trykthed ude omkring.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Christensen (RV):

Gid det var så vel, at det kun drejede sig om 15 mia. kr. Det drejer sig altså om 30 mia. kr., så det er endnu værre. Men det var en utrolig smuk måde at fortælle om så asocial en ordning, som skattestoppet er, på.

Jeg kan sige, at der i Det Økonomiske Råds rapport også står, at en fortsættelse af skattestoppet kan ophæve virkningerne af velfærdsforliget. Det skriver man sådan set, allerede inden velfærdsforliget egentlig er kommet i gang med at virke. Det synes jeg er lidt tankevækkende og måske også lidt farligt.

Jeg vil godt have, at hr. Christian Wedell-Neergaard tager stilling til det, der står, nemlig at denne udhuling vil eliminere næsten hele den forbedring af de offentlige finanser, som er en følge af velfærdsforliget. Kunne det få hr. Christian Wedell-Neergaard til at skyde ikke en hvid pind, men måske en hel træstamme efter sit ønske om en skattelettelse?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Altså, det spørgsmål har jeg nu besvaret et antal gange, og jeg er helt uenig i det udsagn, og det er klart, at det er grundlaget for de svar, jeg giver.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste er hr. Morten Helveg Petersen som ordfører.

Morten Helveg Petersen (RV):

Lad mig starte med at sige, at Det Radikale Venstre stemmer for finansloven. Vi er kritiske over for store dele af de indgåede aftaler, og vi er utilfredse med den i høj grad lukkede proces, hvor regeringen og Dansk Folkeparti fører blokpolitik bag lukkede døre.

Da vi fremlagde vores finanslovudspil tilbage i september, fokuserede vi på henholdsvis globalisering og børn.

Udmøntningen af globaliseringsaftalerne kender vi resultatet af, og der er indgået gode aftaler på en stribe områder, men ikke uden sværds slag. Som bekendt ønskede regeringen en større grad af styring af midlerne på forskningsområdet, hvor Det Radikale Venstre gerne ville have mere fri forskning.

Kl. 13.50

Det lykkedes os ikke at komme igennem med vores gode forslag til en styrket indsats på børneområdet, for finansloven stod også i år i de ældres tegn helt i tråd med Dansk Folkepartis prioriteringer. Men vi stemmer for finansloven og advarer i samme åndedrag mod tendenser til, at de økonomiske sluser skal stå på vid gab i resten af valgperioden.

Der er grund til at glæde sig over, at det går godt i dansk økonomi, men det er vel netop i gode tider, at man skal forberede fremtiden, og vi står over for nogle udfordringer, der er helt fundamentale. Det vil jeg vende tilbage til.

Vi havde i torsdags en debat om ændringsforslagene i finansloven. Debatten i dag er en god anledning til at diskutere nogle af de mere overordnede temaer i den økonomiske politik.

Som vi ser det, har årets gang været præget af en række principielle diskussioner. Ønsker vi et åbent eller et lukket samfund? Ønsker vi centralisme eller selvstyre i kommunerne? Hvordan prioriterer vi på kort og på lang sigt? En stor del af fremtidens politiske skillelinjer går mellem dem, der vil det lukkede samfund, og dem, der vil det åbne.

Det Radikale Venstre vil det åbne samfund. Vi vil globaliseringen, og vi går ind i den fordomsfrit, vi er glade for de velfærdsaftaler, der blev lavet før sommeren, og som gør det muligt at investere betragteligt mere i forskning og udvikling, men vi ser store udfordringer i at udvikle det åbne samfund. Vi vil eksempelvis af med østtaften og i stedet for tiltrække kvalificeret arbejdskraft; vi vil have engelsk som officielt andetsprog; og vi vil bruge flere penge på ulandsbistand, miljøbistand og Danmarks internationale indsats, fordi globaliseringen er en mulighed for det danske samfund, hvis vi vil.

En anden del af fremtidens politiske skillelinjer går mellem centralisme og det lokale, mellem topstyring og tillid. Regeringen og Dansk Folkeparti vil topstyring. Der bliver gennemført politik hen over hovedet på de kommuner, der egentlig skulle have ansvaret for konkrete prioriteringer, kommunerne skal ansøge om midler i puljer hos regeringen, kommunerne skal stå til regnskab for alt mellem himmel og jord, og kommunerne vikles ind i et spind af regler.

Det Radikale Venstre vil en anden vej, vi vil udvise tillid til kommunerne. Igen står Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre som hinandens modsætninger, og det er begge parter vist også rimelig godt tilfredse med. Dansk Folkeparti har udtalt, at man må overveje, om finansministeren i fremtiden skal indgå separate økonomiaftaler med hver af de 98 nye storkommuner. Det fik Venstres formand for Kommunernes Landsforening, Erik Fabrin, til at udtale:

»Enten må vi smide kommunestyret ud og indføre et rent statsligt kommissærstyre, eller også må vi få redefineret forholdet mellem stat og kommune.«

Det Radikale Venstre er helt enig. Vi er nødt til at redefinere forholdet mellem stat og kommune, og vi er ikke i tvivl, vi vil gerne give flere frihedsgrader. Vi vil gerne lade kommunerne eksperimentere og udvikle nye måder at gøre tingene på: Væk med bøvl og bureaukrati. Tænk på, hvordan man ville gøre i erhvervslivet. Er det ansøgninger, puljer og bureaukrati, der er på dagsordenen der? Nej, tværtimod, der står den på tillid, ansvar og kreativitet. Det burde vi også kunne gøre i den offentlige sektor.

Regeringen vil lave en kvalitetsreform. Det Radikale Venstre vil lave en tillidsreform, en reform af den offentlige sektor, hvor vi møder medarbejderne og kommunerne med tillid, en reform, hvor Christiansborg udviser det mod, der skal til for at udvise tillid.

Der er en principiel diskussion af balancen mellem kort og lang sigt. Som bekendt blev en bred kreds af partier i Folketinget enige om velfærdsaftalerne før sommeren, og disse aftaler udmøntes nu i konkret lovgivning. Vi er glade for at deltage i velfærdsaftalerne, men finder det samtidig vigtigt at sige, at velfærdsaftalerne ikke er endestationen. Der er kommet nye befolkningsprognoser for Danmark og danskerens levetid, der opjusterer den forventede levetid, hvilket igen stiller krav om forbedring af offentlige finanser og krav til reformer.

Det står vel klarere end nogen sinde før, at det har en omkostning at have et skattestop, altså at den kortsigtede betragtning om et skattestop, der måtte lyde godt, er et problem, ikke mindst på lang sigt, fordi vi går glip af arbejdspladser hver eneste dag, hvor der er skattestop, fordi skattestoppet virker asocialt, og fordi skatteindtægterne udhules, når satser og afgifter læses fast.

Vismændene sagde det sådan set meget tydeligt i deres seneste rapport: Velfærdsaftalerne løser kun cirka halvdelen af det samlede holdbarhedsproblem i dansk økonomi. Skattestoppet udhuler de offentlige finanser, og vismændene skønner, at hvis skattestoppet måtte blive videreført helt frem til 2040, ja, så elimineres næsten hele den forbedring af de offentlige finanser, som vi i fællesskab har skabt med velfærdsaftalen. Så skadeligt er skattestoppet for den danske økonomi.

KL 13.55

Vores fælles udfordring er at give flere mennesker en chance på arbejdsmarkedet, at skaffe flere hænder til de job, der ikke er besat i dag, og som koster virksomhederne milliarder i tabte ordrer, at skaffe flere hænder i de offentlige institutioner, der har svært ved at nå at løfte alle opgaverne i dag.

Spørgsmålet er: Gør man det ved stædigt at fastholde et skattestop eller ved aktivt at bruge skattepolitikken som et instrument til at give flere en chance på arbejdsmarkedet?

For Det Radikale Venstre er valget klart og nemt: Selvfølgelig skal og bør skattepolitikken da bruges aktivt her. Det skriger til himlen, at der er brug for en skattereform, hvor skatten sænkes på arbejdsindkomst, så det bedre kan betale sig at arbejde. Det skriger til himlen, at det eneste fornuftige er en omlægning, hvor skatten sænkes på arbejde, og hvor skatten på boliger følger med den helt almindelige prisudvikling.

Det Radikale Venstre har fremlagt et udspil til en skattereform, hvor folk med en indkomst under 400.000 kr. betaler maksimalt 42 pct. i skat, og de, der tjener mere end det beløb, betaler maksimalt 60 pct. Vi fordobler beskæftigelsesfradraget og forhøjer bundfradraget, så alle får noget ud af det her forslag. Sygeplejersken, politimanden, skolelæreren, arbejderens opnår en gevinst ved forslaget. Alt for mange almindelige lønmodtagere betaler mellem- og topskat. Mere end 40 pct. af lønmodtagerne betaler i dag den topskat, der engang blev kaldt for direktørskatten. Vores forslag øger arbejdsudbuddet med omkring 30.000 helårspersoner og svarer dermed på den udfordring, som statsministeren selv skitserede i sin åbningstale her i Folketinget, nemlig at det mest presserende problem i dansk økonomi er mangelen på arbejdskraft. Jeg tror endda, statsministeren kaldte det for en akut hasteopgave.

Vi vil sænke skatten på arbejde, men det kan regeringen ikke, så længe den er bundet af sit skattestop. Det kan regeringen ikke, så længe den fører sin kontraktspolitik, hvor centralt opstillede løfter pinedød skal gennemføres hen over hovedet på kommuner og regioner, og jeg synes, at året har vist, at det knager i kontraktpolitikken.

Skattestoppet er en del af kontraktpolitikken, men det står klarere end nogen sinde før, at skattestoppet har en pris, og for hver dag, der går med det perspektivløse skattestop, afskriver vi os muligheden for, at endnu flere kan få en chance på arbejdsmarkedet.

Sundhedsområdet er en del af kontraktpolitikken, men her er en garanti alligevel ikke en garanti, i hvert fald ikke når den ikke kan overholdes. Man får indtryk af, at så længe det går den rigtige vej, er garantier et ord, der sagtens kan bruges, men hvis man rent faktisk skulle få brug for garantien og det ikke kan lade sig gøre, så er der en anden tone. Det har aldrig været ment som en garanti, lyder regeringens forsvar.

Nej, garantier skal man være varsom med, men regeringen ligger, som den selv har redt. Man har givet det indtryk, at der var tale om en garanti, i det her tilfælde på kræftområdet, og når man ikke kunne overholde den garanti, så er det åbenbart den tidligere regerings skyld. Det hænger ikke sammen.

Takstnedsættelser i daginstitutioner er en del af kontraktpolitikken. Det har normalt ellers væ-

ret et kommunalt anliggende at bestemme, hvor høje taksterne skulle være i daginstitutionerne. Nu bestemmer regeringen og et stort flertal i Folketinget, at taksterne skal sættes ned, og det på trods af, at det egentlig burde være op til kommunerne selv at prioritere på det her område, det på trods af, at takstnedsættelsen fordelingsmæssigt er skæv, at det er de mest velstillede, der kommer til at nyde godt af det, og det på trods af, at de samme penge kunne være brugt langt bedre, mere visionært på en højere kvalitet og en bedre indsats til gavn for udsatte børn.

Kontraktspolitik og skattestop er en forkert vej at gå. Regeringen og Dansk Folkeparti fører med næste års finanslov Danmark i en forkert retning på nogle af disse meget principielle strækninger.

Så selv om vi er enige på nogle områder og meget uenige på andre områder, skal jeg slutte med at sige, at Det Radikale Venstre selvfølgelig stemmer for den samlede finanslov. Staten skal have et husholdningsbudget, og det er en del af en ansvarlig økonomisk politik at stemme for finansloven.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der lige nogle spørgere. Det er fru Pia Kjærsgaard, hr. Jørgen Arbo-Bæhr, hr. Peter Christensen, hr. Christian Wedell-Neergaard og nu også hr. Peter Skaarup.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg bemærkede ved andenbehandlingen, at Det Radikale Venstre ikke ville være med til den bevilling, der nu ligger på næste års finanslov på 10 mio. kr., til forskning i islamisme. Det forstod jeg simpelt hen ikke, for faktisk føler jeg, at vi er kommet Det Radikale Venstre i møde. Her sent på sommeren havde jeg en klar fornemmelse af, at vi havde samme interesser, at det ville være fornuftigt at få gjort noget ved islamisme, altså forske i islamisme, for at finde ud af mange ting omkring det. Der er mange facetter i det, som jeg ikke skal komme nærmere ind på.

Kl. 14.00

Det lykkedes så for Dansk Folkeparti at få 10 mio. kr. afsat, men jeg var oprigtig overrasket, da jeg bemærkede, at hr. Morten Helveg Petersen under andenbehandlingen sagde, at man ville stemme imod. Jeg fatter det simpelt hen ikke. Kan hr. Morten Helveg Petersen begrunde det?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det var så ved tredjebehandlingen, men det, jeg sagde der, var, at vi gerne stemmer for den del af bevillingen til forskning i islamisme, som fordeles over Dansk Institut for Internationale Studier, men at vi er kritiske over for netop den måde at gøre tingene på, hvor Dansk Folkeparti sammen med regeringen sidder og dikterer, at forsvarsministeren nu pludselig skal til at forske i islamisme. Det har vi meget svært ved at se fornuften i.

Vi vil meget gerne have flere penge til forskning i islamisme og terror. Vi går endda så langt, at vi gerne vil have en egentlig terrorkommission, der netop kan gøre os alle sammen kloge på, hvad det er for typer af udfordringer og trusler, vi står over for. Men vi synes, det er principielt forkert, at Dansk Folkeparti sidder og bestemmer, lige præcis hvem det er, der skal forske i hvad. Vi synes, det er forkert, at man målretter eller øremærker den type forskning til helt bestemte personer eller institutter. Det synes vi simpelt hen er forkert forskningspolitik.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Hr. Morten Helveg Petersen havde selvfølgelig ret i, at det var ved tredjebehandlingen. Men jeg synes bare, det måske sådan lidt på en eller anden måde er at finde hår i suppen, og det kan jeg slet, slet ikke forstå på det her punkt. Jeg mener faktisk, at placeringen bør være uproblematisk, hvis der er en form for frihed, og det synes jeg klart der skal være.

Jeg bemærkede, at hr. Morten Helveg Petersen også har været ude at sige, at Dansk Folkeparti skulle have sagt, at der var visse forskere, som i hvert fald ikke skulle tilgodeses. Det er nu ikke sagt så hårdt, som det er tegnet op i pressen, men så må jeg citere hr. Naser Khader, som til Berlingske Tidende den 9. november 2006 siger, at han faktisk »giver hr. Jesper Langballe ret i, at vi i Tim Jensen og Jørgen Bæk Simonsen har et par forskere på området, der er utroligt politiserende.«

Så der bliver også klart nævnt navne, hvor vi igen kan være meget enige med Det Radikale Venstre. Derfor ærgrer det mig. Nu bliver pengene bevilget, og det bliver til noget, men jeg synes, det ville være en rigtig, rigtig god idé, hvis også Det Radikale Venstre kunne bakke fuldt og helt op om ideen.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Vi er positivt indstillet over for mere forskning på feltet. Det, som vi er uenige i, er den der tankegang, at man skal sidde og målrette til helt bestemte forskere.

Man kan jo sige, at der er en forhistorie inden for det her. Dansk Folkeparti har jo i flere omgange ved forskellige lejligheder lykkedes med at målrette helt bestemte forskningsprojekter til helt bestemte forskere lige fra, at vi nu ser, at hr. Bjørn Lomborg specifikt får penge i hånden i forbindelse med noget miljøforskning, til koldkrigscenteret, til, at det nu så er under forsvarsministeren, at der skal forskes i terror og islamisme.

Alt det her for at sige, at hvis fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti er interesseret i mere viden om terror og belysningen af det, så er vi absolut til at snakke med. Og vi synes faktisk, at vi burde tage skridtet fuldt ud og lave en egentlig terrorkommission, der uvildigt og uafhængigt kan belyse hele spektret af de trusler, som vi står over for. Det tror jeg der kunne komme noget konstruktivt ud af. Der er også noget mere konstruktivt i det, end at man sidder fra centralt hold og beslutter, præcis hvem der skal forske hvad.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu har forudsætningen for hele den her debat, der har været i dag, jo på det nærmeste været, at vi efter næste valg vil slippe af med VKO-flertallet, det har i hvert fald været kendetegnende for indlæggene fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, og det vil jo glæde Enhedslisten meget, rigtig, rigtig meget. Men det næste skridt, når vi så kan få en anden regering end den, vi har i dag, handler så om, hvilken politik den nye regering vil føre. Og i den forbindelse kunne jeg jo godt tænke mig at spørge Det Radikale Venstre, hvor langt de vil være med i f.eks. bekæmpelsen af fattigdom.

I den forbindelse vil jeg stille det helt præcise spørgsmål, om Det Radikale Venstre vil være med til, at vi i fremtiden får 100 pct. regulering af kontanthjælp, dagpenge, pensioner osv., at vi altså afskaffer den her satspulje, som jo pr. automatik fører til større og større ulighed i det her land. Var det noget, vi kunne få Det Radikale Venstre med til?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Nej, vi står ved den aftale, vi har på området. Vi er med i det forlig, der er gældende om satspuljen, og finder, at skattestoppet, som vi nu så i øvrigt har diskuteret en stor del af dagen i dag, er den væsentligste årsag til ulighed og den udvikling, vi har set i ulighed gennem de senere år. Så for os at se er det måske den væsentligste ting at gribe fat i, hvis man vil ind i en ulighedsdiskussion.

Men det korte svar på spørgsmålet er, at vi står ved det forlig, vi har indgået omkring satspuljen.

KL 14.05

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jo et af den slags svar, som sådan rigtig holder sig inden for husets rammer. »Vi står ved et forlig« – i øvrigt et forlig, der trådte i kraft tilbage i 1991.

Jeg kunne så godt tænke mig at vide – for at vi skal vide, hvor vi har Det Radikale Venstre – om Det Radikale Venstre ikke på noget tidspunkt vil opsigte nogle af de mange forlig, som Det Radikale Venstre har indgået med regeringen, om Det Radikale Venstre virkelig vil være med til en fundamentalt anden politik end den, VKO-regeringen har ført, eller om Det Radikale Venstre blot vil videreføre den politik, for så kan vi jo i hvert fald ikke rigtig bruge Det Radikale Venstre i det flertal, som Enhedslisten vil være med i.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg tror ikke, at vi før er blevet beskyldt for at ville videreføre VKO's politik. Det er i hvert fald nyt for mig. Jeg vil nærmest sige tværtimod. Vi vil en anden vej, og vi har fremlagt vores forskellige politiske krav for den anden vej, og det er mindst talt en anden politik end den, der fører i øjeblikket.

Så hr. Jørgen Arbo-Bæhr burde ikke være i tvivl om, at Det Radikale Venstre vil en fundamentalt anden politik end den, som føres i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Sandheden skal høres fra børn og fulde folk, siger man. Jeg tror nu, at det skal udvides til, at sandheden skal man høre fra børn, fulde folk og

så hr. Naser Khader. For han har jo sagt tydeligt, hvad vi er mange, der har vidst længe, at man jo ikke kan danne regering med et parti som SF, som er så økonomisk uansvarligt. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om hr. Morten Helveg Petersen er enig i, at det er udelukket for De Radikale at gå i regering med et økonomisk uansvarligt parti som SF.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg vil sige til hele denne her snak om regeringsdannelser, bogstaver og kombinationer som, jeg tror, det var finansministeren, der sagde det ved den tidligere tredjebehandling, at man nærmest skulle tro, at valget var udskrevet – eller et eller andet i den retning. Jeg må indrømme, at jeg synes, det er ret abstrakt at stå her og skulle diskutere regeringsdannelser.

Lad mig sige helt kort til hr. Peter Christensen, at vi ikke går ind i, hvem der skal danne regering med hvem og hele den der bogstavkombination. Lad os dog se på indholdet, og lad os dog tage en indholdsdiskussion af, hvad det er for en vej, Danmark gerne skulle udvikle sig i retning ad. Lad os tage en diskussion om skattestop og skattepolitik og det at sænke skatten på arbejde og den slags. Det er der da langt mere perspektiv i end at strø alle mulige forskellige typer af bogstavkombinationer om sig.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det er så i orden. Jeg kan godt forstå, at det er lidt ubehageligt for De Radikale at skulle forholde sig til sandheden fra hr. Naser Khader. Men lad os så tage indholdet. Det gør det jo bare endnu mere forvirrende, for det står klart, at De Radikale vil af med skattestoppet, men vi har lige hørt den socialdemokratiske finansordfører slå fast, at skattestoppet er ufravigeligt for Socialdemokraterne. Hvordan ser De Radikale på det?

Udelukker det simpelt hen en regering, sådan at man er nødt til i værste fald at lave den her smalle regering med SF? For modstanden mod skattestoppet er jo noget, der binder SF og De Radikale sammen. Eller har man en forventning om, at man kan presse Socialdemokraterne? Det synes jeg ikke er abstrakt. Jeg synes faktisk, vælgerne har et krav på at have et overblik over, hvad det er, der i givet fald kan vente deres penge, når de går ind i stemmeboksen. Hvis jeg var vælger, ville jeg i hvert fald gerne vide,

om det kostede mig 10.000 kr. eller 20.000 kr., inden jeg satte mit kryds.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Ja, eller hvor mange penge man kunne få imellem hænderne, og hvor mange ekstra arbejdspladser der kunne skabes, ifald man lavede en ordentlig skattereform, jævnfør de tanker, som vismændene har beskrevet, eller som vi for så vidt har forsøgt at byde på med vores eget udspil. Så jeg er da helt enig med hr. Peter Christensen i, at vælgerne selvfølgelig skal vide, hvad det er for en politik, man gerne vil forfølge, og som man står for.

Så nej, jeg synes såmænd ikke, det er specielt ubehageligt at stå at snakke bogstaver. Jeg synes bare ikke, det er særlig konstruktivt. I betragtning af at der er et år eller halvandet, hvad ved jeg, til valget, synes jeg bare ikke, det er særlig frugtbart at stå her og begynde at spekulere i alle mulige forskellige scenarier, men det er jo et temperamentsspørgsmål.

Det korte af det lange er, at vi vil sænke skatten på arbejde. Vi vil bryde skattestoppet og sænke skatten på arbejde, det er en meget central del af vores politik, og det håber jeg sandelig også at vælgerne vil huske på valgdagen.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Vi har altså skattestoppet. Det Radikale Venstre vil have en skattereform. Vi skaber tryghed hos borgerne. Det Radikale Venstre skaber utryghed. Vi har et skattestop, som betyder, at folk ved, hvad de har at rette sig efter, hvad de har tilbage. Men en skattereform er jo et skattecirkus, hvor ingen ved, hvad de har tilbage, når forliget er indgået.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det er jeg ikke helt sikker på at jeg forstod. Altså, vores udspil er jo ment som en invitation til at snakke skat. Det, vi ikke kan forstå, er, at man på forhånd afskriver sig fra at bruge skattepolitikken aktivt.

Statsministeren siger i sin åbningstale, at det er »en akut hasteopgave at få flere på arbejdsmarkedet.« Det er presserende, at vi forsøger at hjælpe flere folk ud på arbejdsmarkedet for at

løfte de ordrer, som virksomhederne må melde fra over for, for at sikre, at der er flere hænder ude i de offentlige institutioner til at varetage nogle af de her serviceopgaver.

Der er det, vi siger: Hvis vi er enige om den analyse, så er vi også nødt til at kigge på, hvordan man bedst muligt sikrer, at flere kan komme i arbejde, og det er da med en skattereform, hvor man sænker skatten på arbejdet. Og der har det været vores forhåbninger hidtil, at et parti som Det Konservative Folkeparti var til at tale med, men jeg må indrømme, efter at jeg har hørt den konservative ordfører her tidligere, hvor man snakker om skattestop og skattelettelser, uagtet at der ikke er noget råderum til det, at jeg så bliver mere i tvivl om, hvor Det Konservative Folkeparti egentlig er på vej hen.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jo, men er det ikke sådan med en skattereform, sådan som jeg har forstået det, at man for nogle sætter skatten op og man for nogle sætter skatten ned, og at det derfor kan være den samme person, som oplever, at skatten stiger på det ene område og falder på det andet område, sådan at vi summa summarum står som borgere med et samfund, hvor vi ikke aner, hvordan en skattereform virker på vores indkomstsituation. Det, man ønsker at tilgodese, forsvinder fuldstændig som dug for solen, fordi man ikke har beregnet konsekvenserne for alle indkomstgrupper, og dermed bliver det fuldstændig uklart, om man når det politiske mål med en skattereform, sådan som Det Radikale Venstre foreslår.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Nu kender jeg Det Konservative Folkeparti igen. Det her var jo et argument for, at man slet ikke skal pille ved noget som helst, man må slet ikke lave noget som helst, for i det øjeblik, man forsøger en eller anden forandring af en eller anden art, så kan der være nogle konsekvenser eller effekter af det. Det her var ikke bare De Konservative, det var noget tilbage fra Højre, fra før systemskiftet eller noget i den retning. Nu er man i gang med at støbe stort set hele det politiske landskab i beton, så jeg vil sige, at det næsten var befriende fra den ærede spørger at få en rigtig konservativ udmelding, det er bare ikke radikal politik.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt vende tilbage til det her center med hensyn til forskning i islamisme og den sammenhæng, der har været mellem islamisme og terror. I forbindelse med det var det jo faktisk interessant for en gangs skyld, kan man sige, at læse det, som Det Radikale Venstre sagde til Jyllands-Posten den 18. august i år, hvor to ledende radikale, hr. Naser Khader og fru Margrethe Vestager, lagde frem, at man nu ville sætte 5 mio. kr. af på finansloven til forskning i de her ting. Nu har Dansk Folkeparti så sammen med regeringen sat 10 mio. kr. af til at forske i sammenhængen mellem islamisme og terrorisme, og nu vil Det Radikale Venstre ikke støtte det, nu vil Det Radikale Venstre stemme imod.

Det er så det, jeg ikke forstår. Kan hr. Morten Helveg Petersen ikke give en bedre begrundelse for, hvorfor man pludselig ikke vil støtte det projekt, når man nu så ivrigt har argumenteret for det, hvilket vi var enige i i Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Vi er positive over for, at man sætter midler af i regi af DIIS til at forske yderligere i de her sammenhænge, vi mener, der er brug for forskning. Vi er modstandere af, at man på forhånd dikterer, at det er en given forsker eller en given institution, som skal varetage denne opgave. Og vi forstår ikke helt, hvorfor det nødvendigvis er i regi af Forsvarsministeriet, der skal forskes i det her, for man kunne med stor ret anføre, at den viden, som vi måtte have brug for, måske i virkeligheden har alt andet end militær baggrund. Hvis det er sammenhængen mellem islamisme, terror, religion og nogle af den type faktorer, er det så nødvendigvis i regi af Forsvarsministeriet, at den type forskning skal foregå? Det kan være relevant i andre sammenhænge, men i forbindelse med de sammenhænge står vi meget tvivlende over for det.

Vi vil gerne gå så vidt som til at nedsætte en terrorkommission, hvor man kan komme hele spektret rundt, og hvis spørgerens interesse for det her skal tolkes som udtryk for, at man gerne vil gå videre, så tror jeg, vi kunne finde hinanden i at lave en egentlig kommission på området, der bredt, uafhængigt og uvildigt kunne belyse, hvad det er for trusler, vi står over for. Det tror jeg kunne gøre os alle sammen klogere.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det, der underer mig her i besvarelsen, er, at hr. Morten Helveg Petersen nu lægger frem, at bare det er i regi af DIIS man laver den her undersøgelse, så er det i orden. Men hvis det er i et andet regi, så duer det ikke. Så vil man ikke sætte de her 5 mio. kr. af, som Det Radikale Venstre selv ville, eller 10 mio. kr., som der rent faktisk blev sat af til det på finansloven. Jeg forstår ikke den forskel, men det kan være, det er, fordi jeg ikke forstår den radikale tankegang.

Kl. 14.15

Men mit spørgsmål til hr. Morten Helveg Petersen går så på: Er hr. Morten Helveg Petersen klar over, at den 18. august var projektet hos DIIS allerede i gang, og derfor er det jo en lille smule formålsløst, hvis man fra Det Radikale Venstres side vil til at kræve noget hos DIIS, som allerede var sat i gang, hvorimod det med rette vil være relevant at kræve, at der blev set på det med friske øjne og der blev sat et nyt projekt i gang.

Det var egentlig det, jeg forstod Det Radikale Venstre gerne ville have, da de udtalte det her til Jyllands-Posten den 18. august, og fik med finansloven, men som de nu ikke vil støtte. Det er det, jeg ikke forstår. Så var Det Radikale Venstre klar over, at noget af det projekt, man krævede, var sat i gang? Men det, vi gør nu, er det reelle. Det er, at vi ser med friske øjne på det, og det er jo det rigtige.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Ja, vi var klar over, det var sat i gang, og vi vil gerne tilføje yderligere midler. Vi vil gerne have mere forskning på det her område, men vi sætter spørgsmålstejn ved, om det skal foregå i regi af Forsvarsministeriet.

Hvis det er for at belyse den trussel, vi står over for, hvis det er for at belyse sammenhængen mellem religion, terror, islamisme, ekstremisme, og hvad det måtte være, er det så i Forsvarsministeriet, man skal sidde og målrette forskningen i det? Det her har jo en lang forhistorie, hvor Dansk Folkeparti gentagne gange har øremærket forskningsmidler til lige præcis bestemte personer eller institutter eller har oprettet nye institutter, hvis der var utilfredshed med resultater, man har fået andre steder.

Lad mig nævne Koldkrigscenteret, og lad mig nævne, at Bjørn Lomborg nu får penge personligt med den her finanslov bl.a. takket være

Dansk Folkeparti, så vores modstand går på, at vi finder den form for målretning principielt forkert. Det er jo nærmest sådan, at pengene følger forskeren. Det er jo det, som Dansk Folkeparti har sat i system og nærmest også gør med den her finanslov.

Men hvis man vil mere forskning, synes jeg, vi skulle prøve at diskutere videre, om vi skulle nedsætte en egentlig terrorkommission. Det tror jeg vi alle sammen kunne blive klogere af. Det kunne være konstruktivt.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil lige vende tilbage til skattediskussionen, som jo har kørt en stor del af dagen, og det tjener hr. Morten Helveg Petersen til ære, at han, synes jeg, har svaret meget mere klart end den socialdemokratiske ordfører tidligere på dagen. Den socialdemokratiske ordfører gjorde det jo meget klart, at skattestoppet vil være en præmis for en kommende regering baseret på Socialdemokratiet og støtteparti og eventuelle partnere, mens hr. Morten Helveg Petersen har gjort det meget klart, at Det Radikale Venstre vil afskaffe skattestoppet hurtigst muligt.

Så er det korrekt forstået, at Det Radikale Venstre vil bruge sin indflydelse efter det kommende valg til at tvinge Socialdemokratiet væk fra skattestoppet?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Vi har vores eget forslag til skattereform, der sænker skatten på arbejde, og det giver det resultat, at endnu flere mennesker får en chance på arbejdsmarkedet, og det er noget, vi virkelig lægger vægt på. Det er noget, vi investerer os selv i, og det er et af de politiske krav, som vi har opstillet. Så det tror jeg ikke der er nogen der burde være i tvivl om i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Det, vi kan vente os af en fremtidig regering, er altså højere boligskatte, og det, som vi frygter hos os, nemlig at Det Radikale Venstre vil bruge sin indflydelse til at brandskatte boligejerne ud af deres huse. Men mener Det Radikale Venstre, at det er et realistisk scenario, altså at det er muligt at tvinge Socialdemokraterne væk fra den politik, som de har fremlagt bl.a. i dag, netop fordi man måske vil kunne tilbyde Socialdemokraterne en vigtig post som f.eks. statsminister-

posten? Tror den radikale ordfører, at det er realistisk, at man på den måde kan handle Socialdemokraterne væk fra deres politik?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg vil egentlig helst snakke om det politiske indhold i det her og tage afstand fra det skræmmebillede, som hr. Dencker forsøger at sætte op om, at vi skulle brandskatte boligejere, og hvad ved jeg. Det, der er tale om med det forslag, som vi har lagt frem, er, at udviklingen i boligskatte kan følge den almindelige prisudvikling, fuldstændig som man kender det i forbindelse med indkomstbeskatningen. Så lad være med at stille den der slags skræmmebillede op. Hr. Mikkel Dencker ved også bedre end som så.

Læg i øvrigt mærke til, at det, vi har sagt gentagne gange, er, at det her er et udspil, og at vi meget gerne vil diskutere med Folketingets partier, hvordan en sådan reform kan skrues sammen på den bedst tænkelige måde. Og det er faktisk et meget konstruktivt budskab frem for at sige: Nej, vi vil slet ikke snakke skat, vi vil kun holde fast i et eller andet perspektivløst skattestop, der ikke er et svar på de udfordringer, som vi står over for.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Jacob Jensen (V):

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Jan Petersen, sluttede sin svarrække her tidligere på dagen med at konstatere, at han ikke så noget flertal – selv efter et valg – som ville afskaffe skattestoppet.

Jeg vil også gerne kvittere for den radikale ordførers meget klare melding om den radikale holdning til netop skattestoppet, nemlig at de vil afskaffe skattestoppet. Derfor vil jeg gerne spørge den radikale ordfører om De Radikales politiske vurdering af muligheden for at få afskaffet skattestoppet efter et eventuelt valg, hvis et andet flertal skulle vise sig.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det kræver såmænd bare 90 mandater til Det Radikale Venstre, så det er jo sådan set meget enkelt alt sammen. Og vi er da fulde af fortrøstning.

Men lad mig sige om det her med, hvad andre mener, og store brede flertal om det ene og det andet, i det her tilfælde om skattestoppet: Vi

bliver ved med at fremlægge, hvad der er vores politik, og hvilke effekter vi mener man få ud af en skattereform. Så må vi jo tage den politiske dyst derfra, og det er det, vi gør i dag, og det er sådan, det skal være. Vi lægger vores politik klart frem, og så får vi en diskussion på det grundlag, og det skulle så i øvrigt gerne give et nyt flertal og 90 mandater til Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Jacob Jensen (V):

Al ære og respekt for det, men jeg vil alligevel godt spørge, om den radikale ordfører føler sig helt tryk ved eventuelt at indgå i et regerings-samarbejde med Socialdemokraterne med den melding, som Socialdemokraterne har lagt for dagen, og eventuelt have et yderligere samarbejde med SF, altså det nogen har kaldt det røde kabinet, når der er så modstridende holdninger til den helt centrale del af finansieringen af det danske velfærdssystem, altså hele skattesystemet. Man er fundamentalt i modstrid med sig selv i det firkløver, hvis vi også kan tage Enhedslisten med.

Så jeg vil godt spørge, om den radikale ordfører føler sig tryk ved et sådant samarbejde, når der er så store modsætninger i de helt centrale holdninger og grundlaget for en finansiering af det danske velfærdssystem.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg vil sige, at jeg bestemmer heller ikke føler mig tryk ved VK-samarbejdet med Dansk Folkeparti. Så hvis vi bliver ved med de der former for bogstavkombinationer, kan vi sagtens bruge en hel dag på det, og det kan da være underholdende nok i sig selv.

Men lad mig sige til hr. Jacob Jensen, at Det Radikale Venstre står for en ansvarlig økonomisk politik – det ved spørgeren udmærket – og vi står for en skattepolitik, hvor vi sænker skatten på arbejde, så vi bryder det asociale skattestop og giver endnu flere mennesker en mulighed for at komme ud på arbejdsmarkedet. Det er det, der er vores politik, og det er det, vi lægger åbent og årligt frem.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Mit spørgsmål ligger lidt i forlængelse af det, som jeg også spurgte ordføreren om i torsdags, nemlig hvordan vi kan prioritere nogle flere

penge til ulandsbistand. Jeg stillede spørgsmål om det, som hedder Joint Strike Fighter, som er det jagerfly, som forsvarsforligspartierne her i Folketinget, som er alle partier minus SF og Enhedslisten, tydeligvis har forelsket sig mest i, og det er et fly, som vil komme til at koste mange penge.

Men siden i torsdags er det kommet mig for øre, at det britiske forsvarsudvalg har lavet en rapport, som forudser, at der vil komme yderligere prisstigninger i projektet om Joint Strike Fighter. Det synes jeg er problematisk, for vi opererer med et beløb, som nok ikke bliver under 40 mia. danske kroner. Med et årligt beløb på ulandsbistanden i øjeblikket, som er 0,8 pct. af bruttonationalindkomsten, giver vi ulandsbistand for ca. 13,5 mia. kr. Det vil sige, at hvis de 40 mia. kr. holder stik, ville vi kunne give tre gange så meget i ulandsbistand, hvis ikke vi købte de jagerfly.

Er det ikke noget, som kan virke tiltrækkende på hr. Morten Helveg Petersen?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre vil en høj ulandsbistand, vi vil tilbage på 1 pct. af bruttonationalindkomsten. Det er en vigtig del af vores politik og har været det i rigtig mange år.

Lad mig så sige til hr. Rune Lund, at vi ikke for vores vedkommende har forelsket os i et bestemt type kampfly, og det er ligegyldigt, om det er det ene eller det andet eller det tredje, om det er rødt, gult eller grønt, eller hvad det måtte være.

Af samme grund har vi lagt vægt på, senest i forbindelse med den forespørgselsdebat, der var i Folketingssalen om netop JSF, at regeringen blev pålagt at lave en uvildig analyse af behovet for kampfly i fremtiden, og vi er utrolig glade for, at det forslag til vedtagelse rent faktisk blev vedtaget.

Folketinget får nu et uvildigt grundlag at forholde sig til, og dermed kan man også på et ordentligt grundlag begynde at diskutere den problemstilling, som hr. Rune Lund rejser, og som er helt rigtig, nemlig at det lader til, at der er nogle enorme fordyrelser i en type af de her projekter.

Så hr. Rune Lund burde jo egentlig have stemt for det forslag til vedtagelse, som vi andre vedtog, nemlig at nu kommer der et uvildigt beslutningsgrundlag. Det er der meget fornuft i.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Nej, det skulle jeg ikke, for så skulle jeg også have bakket op om den holdning, at det er en god idé at bruge yderligere 2 mia. danske kroner på videreudvikling af Joint Strike Fighter. Og det synes jeg faktisk er en rigtig dårlig idé, ikke blot fordi jeg ikke kan se, hvorfor Danmark skal involvere sig i sådan et projekt, men simpelt hen også fordi vi alle sammen godt ved, at ved at give de 2 mia. kr. er beslutningen om at investere i det jagerfly reelt taget, selv om den ikke formelt er taget. Det var jo det, som stod meget tydeligt og klart efter den debat, vi havde i Folketingssalen.

Derfor vil jeg holde fast i, at jeg ikke synes, vi skal begynde at købe nyt militært isenkram, som vi kan bruge til at skabe os flere fjender omme på den anden side af jordkloden. Jeg mener ikke, Danmark har nogen fjender i dag. Vi har kun de fjender, vi selv opsøger og skaber omme på den anden side af jordkloden ved at bombe byer som Bagdad. Jeg vil hellere have nogle flere venner, og de venner er jeg ret sikker på jeg godt kan få ved at sætte ulandsbistanden op. Derfor synes jeg, vi skulle benytte lejligheden til at bruge de her 40 mia. kr., som det sikkert kommer til at koste, til øget ulandsbistand. Men det kan jeg forstå at De Radikale ikke er enige i.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det er jo en længere forsvarspolitisk eller udenrigspolitisk diskussion.

Hr. Rune Lund siger, vi ingen fjender har i dag. Nej, vi har ikke nogen fjender sådan i koldkrigsforstand. Men dansk forsvar yder da allerede i dag en fantastisk flot indsats rundt omkring i verdens brændpunkter, og der er jeg ikke i en situation, hvor jeg kan stå og udelukke på forhånd, at der kunne være brug for kampfly fremover.

Tag Darfur, hvor vi for vores vedkommende gerne vil have, at der blev gjort mere. Det kan godt være, der er brug for kampfly, hvis man skulle lave en intervention i Darfur til forsvar for menneskerettighederne. Hvad vil hr. Rune Lund så bidrage med, ifald det måtte være kampfly, der var brug for? Jeg ved det ikke. Det er derfor, jeg af samme grund er glad for, at der kommer et uvildigt beslutningsgrundlag, så vi får en bedre diskussion af behovet for det her.

Lad mig så endelig sige, at hr. Rune Lund også udmærket ved, at den forespørgsel, der var

i Folketinget, omhyggeligt understregede, at der ikke er truffet nogen beslutning om, hvorvidt der skal investeres i JSF. Det ved hr. Rune Lund sådan set også udmærket godt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så siger jeg tak til ordføreren og beder den næste ordfører, hr. Ole Sohn, komme på talerstolen.

Ole Sohn (SF):

Debatten i dag bærer lidt præg af, at regeringspartierne har haft meget at gøre med at rydde op og lukke huller og få hverdagen til at fungere i en sådan grad, at de ikke har haft mulighed for at læse nogle af de mere tunge økonomiske redegørelser, som det kunne have været meget fornuftigt at have kigget i inden debatten i dag. Jeg tænker her på den økonomiske redegørelse fra Finansministeriet og ikke mindst vismandsrapporten.

For når man hører hr. Christian Wedell-Neergaards bemærkning om, at huhej, hvor det går, og at vi bare skal lukke op for endnu mere forbrug, er det klart, at det i hvert fald er et udtryk for, at hr. Christian Wedell-Neergaard ikke har sat sig ind i den økonomiske redegørelse, som faktisk peger på, at man skal være en lille smule forsigtig, at der er grænser for, hvor meget pres man kan sætte på økonomien, før den tilter.

Skulle man være i tvivl, kunne man gøre sig den ulejlighed at læse lidt i vismandsrapporten, som kom her forleden. Det kan jeg måske godt forestille mig at regeringspartierne har besluttet ikke at gøre, for læser man den, skulle man tro – og jeg har i øvrigt fået bekræftet, at en af vismændene har børn i daginstitution – at vismændene med den måde, de agerer på, i regeringens terminologi ville være kategoriseret under det, der kaldes socialistiske ballademagere, når man ser på de anvisninger, de kommer med i rapporten.

For hvad er det, de siger fra vismændenes side? Jo, det er bl.a., at der er behov for et opgør med skattestoppet. Hvorfor? Jo, fordi det ganske enkelt udhuler det økonomiske grundlag for samfundet og muligheden for at opretholde en offentlig velfærd. De siger også, at skal man opretholde en uændret offentlig velfærd og ikke gøre som nu, hvor man har kørt nedad stille og roligt på alle punkter igennem de sidste 5 år, så kræver det et øget skatteprovenu bare for at opretholde et uændret velfærdsniveau.

Dertil kommer, at de også foreslår, at der er behov for at lave en skattereform af den simple

grund, at det vil medvirke til et skattesystem, hvor man sænker beskatningen på arbejde og øger den på bolig. Dette har to positive effekter. Den ene er, at det kan bidrage til marginalt at øge arbejdsudbuddet, og den anden er, at det kan bidrage til at sænke stigningsstakten på boliger.

Kl. 14.30

Det er altså helt igennem en meget fornuftig redegørelse, der er kommet fra vismændene, som fuldstændig er blevet forbigået her i finanslovdebatten fra regeringspartierne og Dansk Folkepartis side. Det forstår man sådan set godt, for der er jo tale om, at den politik, der føres, ikke er langtidsholdbar, og at den politik, der føres fra VKO's side, hele tiden stille og roligt underminerer den offentlige velfærd.

Det er jo også derfor, vi har set, at der er en stigende kritik uden for Christiansborgs tykke mure vendt mod den førte politik: nedskæringerne i daginstitutionerne, nedskæringerne på folkeskolen, strammingerne på ungdomsuddannelserne og det, at der på ældreområdet i dag bruges færre penge pr. ældre, end der er gjort tidligere. Det er alt sammen noget, som stille og roligt ophober en stigende frustration og kritik, og som vælgerne i stigende grad godt kan adressere årsagen til, netop skattestoppet.

Mange spørger jo sig selv, hvad de skal med et par kroner mere i lommen. De lavestlønnede mærker ikke noget til det, fordi skattelettelserne konverteres til stigende brugerbetaling, men de i den bedst stillede del af befolkningen, bl.a. sådan nogle som os, får lidt flere penge, men hvad skal vi bruge dem til, hvis vores børn og vores forældre får en stadig dårligere service osv.

Derfor er der en stigende tendens hos vælgerne – og det er også derfor, støtten til skattestoppet mindskes stille og roligt – til at sige: Vi har brug for, vi har lyst til, og vi er indstillet på at investere mere i en ordentlig velfærd, frem for hele tiden at snakke om skattelettelser.

Det, vi fra SF's side har peget på, og som vi også var inde på sidste gang i forbindelse med ændringsforslagene, og som jeg godt lige vil understrege her, er, at det, vi ser som alternativet, som det, der skal til efter valget, er forebyggelse.

Situationen efter valget er sådan set det, der er det mest interessante, det har faktisk også været det, der har været det mest interessante i dagens debat, for den har stort set hele vejen igennem fokuseret på et samarbejde mellem Socialdemokratiet, Radikale og SF, og det er vi selvfølgelig glade for, for det er jo også et udtryk for, at

regeringspartierne er indstillet på, at nu nærmer tiden sig, hvor, for nu at bruge et udtryk fra statsministeren for nogle år siden, det er tid til forandring.

Vi mener, at det, der er behov for at en kommende regering sætter massivt ind på – ud over det, jeg har nævnt her om en skattereform, som kan være med til at skabe en robust, langtidsholdbar dansk økonomi – er forebyggelse. Vi er i en situation, hvor nedslidningen af befolkningen tager til i et helt uhørt omfang.

Derfor er der faktisk behov for, at vi får lavet en national handlingsplan mod stress, som sikrer, at vi får et bedre arbejdsmiljø på arbejdspladserne, at vi samtidig udvikler en bedre form for folkesundhed, som gør, at vi får et lavere sygefravær, som igen udvider arbejdsstyrken, at vi får et bedre helbred, som gør, at vi får fysisk og mentalt overskud til at kunne blive længere tid på arbejdsmarkedet.

Der skal investeres mere i fremtiden. Der skal investeres mere i fremtiden i form af en massiv indsats inden for uddannelse og forskning, og så skal vi også have omstillet erhvervslivet. Det er en af de ting, som har været lidt nedprioriteret her i dagens debat og også debatten forleden, nemlig hvordan man kombinerer det, at vi står over for en kolossal udfordring med at skabe et bedre miljø og sikre klimaet, og at vi samtidig udnytter det til at skabe fremtidens grønne erhvervsliv.

En af de visioner, SF har og også vil lægge frem i forbindelse med en kommende regering, et kommende alternativ, er, at vi sætter os et mål for, hvordan vi vil udvikle dansk erhvervsliv. Det er ikke så meget et spørgsmål om, at man skal finde nogle kasser, der kan give nogle flere tilskud eller fjerne nogle andre tilskud. Det er et spørgsmål om at ændre adfærd og skabe et marked, som kan danne grundlaget for en ny produktion, som ikke alene kan gavne dansk økonomi og sikre dansk beskæftigelse naturligvis, men som også kan sikre nogle gode eksportmuligheder.

Vi foreslår, at der bliver sat massivt ind. Vi har stillet ti politiske mål op, der kan fremme erhvervsudviklingen. Det er, at 50 pct. af energiforsyningen og 80 pct. af elforsyningen skal komme fra vedvarende energi i 2025; det er, at vi skal have gjort en massiv indsats for energibesparelser i boligsektoren, sådan at vi kan få nedbragt energiforbruget med 40 pct. inden 2015; det er at få etableret miljøzoner i de større byer; det er, at vi får rejst et krav om, at der skal være

biobrændstof i benzin, så vi går lidt videre end det, Statoil har gjort, sådan at vi på den måde er med til at skabe grundlaget for, at de virksomheder i Danmark, som faktisk kan bidrage hertil, får et marked for at udvikle deres produkter og dermed et grundlag for at skabe nogle nye arbejdspladser, som har det i sig, at de ikke alene skaber beskæftigelse, men samtidig skaber et bedre miljø og dermed også sikrer klimaet for fremtiden.

Kl. 14.35

Det er simpelt hen et spørgsmål om, at vi får vendt diskussionen fra at være et spørgsmål om, hvordan det sikres, at den enkelte borger som person får en lille smule bedre privatøkonomi, til, hvordan vi som samfund, hvordan vi som lovgivere kan være med til at sikre en ordentlig offentlig velfærd, bl.a. for børnene i daginstitutionerne. Forældrebetalingen for daginstitutionerne er nedsat, hvilket er meget fornuftigt, men i regeringens optik skal det udlignes af, at børnefamilierne selv skal betale for maden til børnene i daginstitutionerne. I kraft af den meget stramme økonomiske politik, som regeringen og Dansk Folkeparti tvinger ned over kommunerne, tvinges de til at hæve betalingen for børn i skolefritidsordninger, og på den måde forsvinder hele gevinsten.

Derfor er vi nødt til at få en debat om, hvordan vi får en bedre offentlig velfærd, og det er sådan set relativt enkelt. Når vi har en finanslovdebat, fyger der mange tal gennem luften, og det er måske meget forståeligt, når vi diskuterer den økonomiske politik. Ude i stuerne kan det måske være lidt vanskeligt at forholde sig til de mange tal, som fyger frem og tilbage, men jeg synes alligevel, der er et enkelt tal, som kan give et godt billede.

I regeringens prognose for 2007 forventes det, at det private forbrug skal stige næsten 1 pct. mere end det offentlige; vi skal have 2,2 pct. mere til privat forbrug, mens det offentlige må nøjes med 1,3 pct. Hvis vi nu sagde til hinanden: Frem for at den private økonomi skal have en forbrugsstigning på 2,2 pct., kan vi godt nøjes med 1,9 pct. Vi skal selvfølgelig blive rigere, men vi kan godt nøjes med at få 1,9 pct. mere til privat forbrug i 2007 – ja, så ville det faktisk medføre, at vi ville være i stand til at give 2,5 mia. kr. mere til offentlig velfærd, uden at nogen overhovedet blev sat ned i indtægt. Alle skal blive rigere, men som privatpersoner skal vi bare blive lige knap så meget rigere, som regeringen lægger op til. Så kunne man sikre 2,5 mia. kr.

mere til offentlig velfærd, og det ville være et lille skridt i den rigtige retning.

Det ville være godt, men det kan bare ikke lade sig gøre på grund af skattestoppet. Det kan ikke lade sig gøre, fordi regeringen og Dansk Folkeparti har en fælles ideologisk og strategisk målsætning om, at den offentlige sektor stille og roligt skal blive mindre på bekostning af et stigende privat forbrug. Det er den politiske skillelinje, som kløver dette Folketing, og vi er nødt til at tage en debat om det, også for at skabe et alternativ. Der skal være nogle visioner, så vælgerne kan se, at der er en forskel, alt efter om har en borgerlig regering, eller man har en centrum-venstre-regering.

For os er det helt afgørende, at muligheden for et afsæt bliver udnyttet, og finanslovdebatten har været ganske interessant, i og med at der har været meget fokus på et samarbejde mellem tre partier, nemlig Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne og SF, og selvfølgelig også på, hvordan det gode samarbejde, vi har med Enhedslisten, kan udvikles. Det har været meget i fokus, og det synes jeg selvfølgelig er interessant, for det tyder jo på, at udviklingen er ved at vende. Men det betyder selvfølgelig også, at vi som oppositionspartier skal være i stand til at fremlægge nogle klare bud på, hvor samarbejdet kan finde sted, og i den forbindelse er det jo glædeligt – hvilket også fremgik meget klart af afstemningerne om ændringsforslagene i sidste uge – at oppositionspartierne på en række punkter havde mange fælles holdninger.

Når man ser på de overordnede linjer og den overordnede plan for udviklingen af kommunernes økonomi, vil vi sikre, at kommunerne får et bedre økonomisk fundament, så de kan forvalte selvstyret på en reel måde og give borgerne en god borgernær service. På det mere overordnede plan har vi også en fælles strategi for udviklingsbistanden og for energi- og miljøpolitikken, og jeg tror også, at i nogle af de visioner, jeg har skitseret for en grøn erhvervs politik har oppositionens partier meget tilfælles.

Kl. 14.40

Vi vil udvikle et alternativ, hvor vi har som en fælles målsætning, at når regeringsskiftet kommer, skal den kommende regering måles på, at den gør op med den stigende ulighed, som er skabt under Venstre, De Konservative og Dansk Folkepartis ledelse, og på, at uligheden i samfundet bliver mindre. Det er noget helt afgørende, for som et af verdens rigeste lande kan vi ikke være bekendt at være i en situation, hvor

tusindvis lever i fattigdom. Faktisk lever 30.000 børn under det, man kan kalde den relative fattigdomsgrænse, og det er helt, helt urimeligt. Derfor er nogle af de første opgaver, vi skal påtage os, selvfølgelig at fjerne kontanthjælpsloftet og fjerne starthjælpen, så vi får løftet den gruppe, som denne regering og Dansk Folkeparti helt bevidst har sat i økonomisk fattigdom, en lille smule.

Samtidig vil vi sætte massivt ind på uddannelse og på længere sigt på den interessante udvikling af forskningen, men her og nu skal der satses meget massivt på omskoling og opkvalificering af den ledige arbejdskraft. Det, der er vores store problem i Danmark, er nemlig ikke mangel på arbejdskraft, det er mangel på arbejdskraft med de rette kvalifikationer, og når vi har så mange, der ikke har de rette kvalifikationer, skyldes det netop, at regeringen og Dansk Folkeparti gennem de sidste 5 år konsekvent har skåret ned på de bevillinger, der skal være med til at sikre, at de korttidsuddannede og ikkeuddannede kan få den fornødne efter- og videreuddannelse.

Der er en lang række opgaver, vi skal tage fat på, og det er vigtigt, at vi kan vise vælgerne, at der er et alternativ, og at der også er en realistisk tro på, at man kan gøre en forskel. Det er jo, når alt kommer til alt, det væsentlige, og derfor vil jeg blot slutte af med at sige, at SF ønsker et helt andet Danmark, og i konsekvens af de visioner og den linje kan vi ikke stemme for finanslovforslaget, som det foreligger.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er foreløbig fire, der har meldt sig, fordi de ønsker korte bemærkninger. Det er hr. Jacob Jensen, fru Charlotte Dyremose, hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Jakob Axel Nielsen, og jeg giver først ordet til hr. Jacob Jensen.

(Kort bemærkning).

Jacob Jensen (V):

Hr. Ole Sohn sagde i sin ordførertale, at der skal være en klar forskel mellem en borgerlig og en eventuel centrum-venstre-regering, og at der skal gives nogle klare bud på, hvilken politik en sådan centrum-venstre-regering vil føre, så derfor vil jeg godt spørge: Hvilke bud kan hr. Ole Sohn se, at en eventuel centrum-venstre-regering med deltagelse af SF kan komme med? I dag taler vi finanslov, og et meget centralt område i finansloven er jo netop, hvordan hele velfærdssamfundet skal finansieres gennem skatte-

forlig og skattepolitik, så hvilke klare bud kan hr. Ole Sohn se en eventuel centrum-venstre-regering komme med på skatteområdet?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Måske rækker mine pædagogiske evner ikke til, at hr. Jacob Jensen kan komme helt ned i forståelsen af det, men jeg brugte faktisk den første tredjedel af min ordførertale på at skitsere nødvendigheden af, at man – og det tror jeg da også jeg vil anbefale hr. Jacob Jensen at gøre – læser vismandsrapporten, som faktisk giver ganske gode bud på, hvad det er, der er nødvendigt.

Vi har nogle ideer, der på en lang række punkter matcher vismændenes, bl.a. at man i ethvert velordnet samfund er nødt til at have mulighed for at gøre brug af skattepolitikken som reguleringsmekanisme. Vi er nødt til at lave en skattereform, for vi står midt i en globaliseringsproces, hvor Danmark ikke kan lukke sig ind i sig selv, men er nødt til at være en åben del af en globaliseret verden. Det betyder, at vi står over for en udfordring, hvor vi ganske enkelt er nødt til at lave en skatteomlægning, som sænker beskatningen af arbejdsindkomster, selvfølgelig mest for de laveste indkomstgrupper, og overfører beskatningen til boligområdet. Det er en af de ting, som vi mener det er ret væsentligt at sætte fokus på straks efter et valg.

(Kort bemærkning).

Jacob Jensen (V):

Efterhånden har jeg sådan set godt forstået, hvad SF's politik er på det område, men mit spørgsmål gik mere i retning af SF's vurdering af, hvilke bud en regering bestående af SF sammen med eventuelt Socialdemokraterne – som jeg kan forstå at SF er meget interesseret i at komme i regering med – kunne tænkes at komme med på skatteområdet. Vi forstod jo på den socialdemokratiske ordfører tidligere i dag, at han ikke kunne se et flertal, der vil afskaffe skattestoppet efter et valg, så hvad er SF's vurdering af, hvilke bud på skatteområdet en regering af Socialdemokraterne sammen med SF kunne fremlægge?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu lyttede jeg intenst til min gode socialdemokratiske kollegas ordførertale og er helt på det rene med, at han redegjorde fint for, hvad Socialdemokraternes politik er, og jeg vil i al beske-

denhed gøre mit bedste for at redegøre for, hvad SF's økonomiske politik er.

Jeg er meget overbevist om – og det er også fremgået af både dagens debat og det, vi i øvrigt arbejder med herinde i det daglige – at der er langt mere, der samler oppositionen, end der skiller. Naturligvis vil det altid være sådan, at når der er tale om flere partier, vil der altid være forskellige opfattelser, på nøjagtig samme måde som der er hos Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti. De Konservative har her i dag advokeret for skattelettelser, finansministerens Økonomisk Redegørelse advarer imod det, og Dansk Folkeparti siger, at skattestoppet kun gælder 1 år ad gangen. Der er forskellige holdninger i alle Folketingets partier, og sådan er det selvfølgelig også i oppositionens partier.

Kl. 14.45

Men et er sikkert: Også frem til valget vil SF, som vi har gjort hidtil, bruge al sin energi på at sikre, at der bliver skabt et alternativ til den nuværende regeringsblok.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Hr. Ole Sohn havde meget travlt med at tale om det fælles fodslag, men jeg må indrømme, at jeg leder med lys og lygte efter det fælles fodslag, særlig i skattepolitikken.

Ifølge SF's finanslovsforslag vil SF hæve afgifterne med 2,5 mia. kr. og hæve boligskatterne. Når man tænker på, at hr. Jan Petersen fra Socialdemokratiet netop har sagt, at med SF i regering vil skattestoppet blive opretholdt, selv om hr. Villy Søvnald skulle sidde ovre i Finansministeriet, kan hr. Ole Sohn så demonstrere den myte?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har med stor munterhed fulgt i hvert fald skatteordføreren og den politiske ordfører for Det Konservative Folkeparti. I et moderne samfund, et åbent samfund, hvor vi har mulighed for at skabe et samarbejdende folkestyre, har de en hang til at forsøge sig med en eller anden form for trusselsretorik om, at hvis en SF'er skulle få en ministerpost, skulle det være et særligt skræksscenario for vælgerne. Det tvivler jeg nu på, men jeg synes, det er meget muntert at høre på.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det kan godt være. Jeg synes nu ikke, at tanken om et rødt kabinet med hr. Villy Søvnald som finansminister er specielt munter, men jeg fik ikke svar på mit spørgsmål: Kan hr. Ole Sohn demonstrere den myte, hr. Jan Petersen kom frem med tidligere i dag, nemlig at selv om hr. Villy Søvnald skulle sidde ovre i Finansministeriet som finansminister efter næste valg, vil der stadig være et skattestop? Hr. Jan Petersen fra Socialdemokratiet siger ja, men hvad siger hr. Ole Sohn?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan sige det på den måde, at SF går efter at få skabt det stærkest mulige alternativ, og i den udstrækning vi deltager i et sådant alternativ, vil der også være et fælles politisk grundlag, som den kreds af partier, der indgår i alternativet til den nuværende konstellation, vil gennemføre loyalt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har jeg bemærket, at hr. Ole Sohn har et meget vanskeligt forhold til tal. Det er egentlig ikke noget, jeg har vidst i lang tid, det er noget, der er kommet for nylig, og jeg kan se, at stort set ligegyldigt hvad vi taler om, er hr. Ole Sohn i hvert fald fuldstændig immun over for, hvad tallene egentlig viser.

Jeg har bare et enkelt tal her, og jeg vil alligevel prøve at blive lidt klogere på, hvordan SF er nået frem til det. Jeg står her med et indlæg af SF's formand, hr. Villy Søvnald, som skriver, at kommunerne skal spare i omegnen af 3-4 mia. kr., og jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan de 3-4 mia. kr. fremkommer. Hvordan når man frem til, at kommunerne skal spare 3-4 mia. kr. næste år?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg troede, det var hr. Kristian Thulesen Dahl bekendt, at man rundtomkring i kommunerne har haft nogle svære økonomiske kvaler, som har betydet, at man har måttet neddrose initiativer på daginstitutionsområdet – færre udflugter, fjernelse af madordninger, færre medarbejdere – at man må fylde flere elever ind i klasserne i folkeskolen og nedprioritere en række aktiviteter, og at man på ældreområdet er i en situation, hvor man ikke engang er i stand til at efterleve

det forslag om at sende 1 mia. kr. ud til at forbedre ældreomsorgen, som Dansk Folkeparti har fået igennem. Vi kan se, at pengene ikke rækker, og man kan faktisk konstatere, at i dag bliver der brugt færre penge på ældre, end der gjorde i 2001.

Selvfølgelig har kommunerne nogle store kvaler, og det troede jeg sådan set hr. Kristian Thulesen Dahl også var opmærksom på. Men hvis det ikke er tilfældet, har hr. Kristian Thulesen Dahl ikke lyttet meget godt efter, hvad det er, der er foregået i kommunerne de sidste par måneder, og har ikke set det med befolkningens øjne.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var måske lidt naivt, men jeg troede altså, at når vi har en finanslovdebat, hvor man kan stille spørgsmål til en ordfører, kunne man i hvert fald få bare et forsøg på et svar. Men hr. Ole Sohn forsøger ikke at give et svar.

Mit spørgsmål er meget enkelt. SF's formand, hr. Villy Søvnald, skriver, at kommunerne skal spare i omegnen af 3-4 mia. kr., og så tillader jeg mig at spørge her under finanslovdebatten: Hvordan er SF nået frem til tallet 3-4 mia. kr.? Har jeg fået antydningen af bare et forsøg på at give et svar? Nej, men jeg håber, det kommer her i anden runde.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Her i de seneste uger har jeg lagt mærke til en ting hos hr. Kristian Thulesen Dahl, og det er, at lunten bliver kortere og kortere. Det er, som om der er rigtig meget, der irriterer, men det er klart, at den politiske virkelighed også er ved at nærme sig Dansk Folkeparti.

Kendsgerningen er, at i forbindelse med budgetlægningen havde man udeomkring i kommunerne nogle sparemaal, som var i omegnen af 3-4 mia. kr. Undervejs har man selvfølgelig været nødt til at presse dem ned – sådan foregår det altid i kommunerne, år efter år – og derfor er resultatet af besparelserne naturligvis blevet mindre end de udloddede besparelsermaal. Sådan foregår det hvert eneste år.

Det er også en kendsgerning, at som følge af Dansk Folkepartis indflydelse på dansk politik er servicen i daginstitutionerne, i folkeskolen og på ældreområdet blevet dårligere. Det er noget, man skal forholde sig til, og det er sådan set

også meget logisk, for skattestoppet udhuler stille og roligt den offentlige økonomi. Det er jo en del af hele det projekt, som denne regering meget åbent har sat op, og som Dansk Folkeparti støtter. Jeg ved ikke, om det er gået op for dem, men det er det, der er konsekvensen af den politik.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Der er nu fem mere, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Det er hr. Jakob Axel Nielsen, hr. Peter Christensen, hr. Per Ørum Jørgensen, fru Pia Christmas-Møller og hr. Christian Wedell-Neergaard.

Jeg giver først ordet til hr. Jakob Axel Nielsen.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Hr. Ole Sohn er jo en mand, der har ordet i sin magt, og derfor må jeg altså tilstå, at det er besynderligt, så mange kræfter der bruges på at svare udenom. Det er jeg helt enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i.

Vi har i dag hørt hr. Jan Petersen opstille ultimative krav og ultimative vilkår for Socialdemokratiets deltagelse i den næste regering, nemlig 1) at der er et skattestop, 2) at det kun kan ændres efter aftale med et eller flere borgerlige partier. Nu citerer jeg fra Børsen den 6. december, hvor hr. Ole Sohn siger:

»Jeg har forstået det sådan, at Socialdemokraterne vil fastholde skattestoppet i næste valgperiode, men at man ikke vil deponere skattepolitikken hos de borgerlige. Derfor kan man lave en aftale – også uden et borgerligt parti«.

Begge dele kan jo ikke være rigtigt, og mit spørgsmål kan besvares med et ja eller et nej: Vil SF bøje sig i støvet og droppe alle sine hidtidige krav og aversionen mod skattestoppet for at få magt – ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nej!

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg er meget glad for at få det meget korte og klare svar, for så kan vi altså forstå, at hvis hr. Ole Sohn har ret, kan der ikke indledes et samarbejde mellem SF og Socialdemokraterne, medmindre Socialdemokraterne bøjer sig i støvet. Det kunne jo være spændende at høre om det ved en anden lejlighed.

Jeg hørte i sidste uge en retorik fra hr. Ole Sohn, som jeg var glad for at høre, nemlig at en sænkelse af marginalsatserne vil øge udbuddet af arbejdskraft. Jeg troede næsten, jeg hørte forkert, men det er altså blevet SF's retorik nu, og jeg ser en snigende, begyndende anerkendelse af det, som vi Konservative altid har sagt: Lavere marginalsatser øger udbuddet af arbejdskraft. Men hvordan vil hr. Ole Sohn undgå, at skatterne stiger, når de meget omkostningstunge ændringsforslag til finansloven, som SF har stillet, samtidig skal finansieres?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ja, det var jo hele to spørgsmål.

Om arbejdsudbuddet kan øges, om ikke andet marginalt, afhænger selvfølgelig af ledighedens størrelse. Lige nu har vi jo en ret lav ledighed, og så er det meget marginalt, arbejdsstyrken kan udvides. Men det er en økonomisk kendsgerning. Sådan er det, det kan vi konstatere.

Vores forslag til en skattereform går jo ikke ud på at sænke beskatningen på arbejdsindkomst og så lade pengene fosse ud til privat forbrug. Vi mener, i øvrigt nøjagtig som vismændene, at der er behov for en skattereform, hvor man flytter beskatningen væk fra arbejdsindkomsten og over på boligen. Det har en dobbelt effekt, nemlig at de lavestlønnede – nu får jeg lige lejlighed til at understrege forskellen til De Konservative – får en markant skattelettelse, og at udbuddet af arbejdskraft bliver øget. Samtidig vil en omlægning af boligbeskatningen betyde en lavere stigningstakt i boligudgifterne, og det vil medføre, at unge mennesker også kan få en chance på boligmarkedet. Denne omlægning af skatten har altså en dobbelteffekt, som vi faktisk er helt enige med vismændene om.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Også under debatten her har vi fået at vide, at SF har haft nogle samtaler med Socialdemokratiet. Det er ikke helt klart, hvad der er blevet drøftet, og vi behøver heller ikke at vide alt.

Selvfølgelig er der ting, vi gerne ville have haft svar på. Det har vi altså ikke fået, men måske kan SF alligevel løfte sløret lidt, så vi kan få indtryk af, om S holder virkelig ægte af skattestoppet. Det kunne jo godt være, SF sad tilbage med en fornemmelse af, om Socialdemokraterne virkelig af hjertet holder af skattestoppet, eller

om det er en taktisk manøvre fra Socialdemokraternes side. Hvad er SF's vurdering?

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu tilkommer det jo ikke mig at kaste mig ind i min gode kollega hr. Jan Petersens hjerte og se, hvad der mon udfolder sig der. Men jeg vil sige, at jeg ikke kan forestille mig, at nogen politiker overhovedet i dette Folketing, som bare ønsker at sætte sig en smule ind i de økonomiske sammenhænge og skattepolitikkenes betydning, vil tro, at skattestoppet er sundt, og at det kan vare evigt. Selv i regeringens egen optik stopper det jo i 2010.

Selvfølger kommer der en skattereform, og efter vores opfattelse jo før, jo bedre. Det er nemlig nødvendigt for at sikre en langtidsholdbar økonomi og få skabt en sund mulighed for at få den offentlige sektor og den borgernære velfærd til at fungere på en bedre måde, end det har været tilfældet gennem de sidste 5 år.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Vi skal nu nok fortsætte med skattestoppet, også efter 2010. Men når SF's vurdering er, at det ikke er helhjertet ment fra Socialdemokraternes side, vurderer man så også, at de kan flyttes? Det må da være lidt afgørende for fremtidens samarbejde og sådan nogle ting, om man tror, at de kan flyttes.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om det hemmelige møde efterlod en stærk fornemmelse af, at det bare gælder om at presse på, fordi hjertet ikke er med fra Socialdemokraternes side, at de slet ikke mener noget godt om skattestoppet, og at det kun er taktik. Men hvis det kun er taktik, kan man nogle gange flytte folk, og vurderer SF, at Socialdemokraterne kan flyttes?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er godt nok en speciel fortolkning af ordet hemmelighed, jeg bliver udsat for her.

Nu har vi i to samfulde dage og aviserne gennem de sidste 14 dage diskuteret de drøftelser, der har været mellem SF og Socialdemokraterne. De er ikke foregået i åbenhed, for vi har siddet på et kontor og diskuteret, men der er intet mærkeligt i, at vi gerne vil diskutere med Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Enhedslisten om, hvordan vi på alle mulige måder kan

medvirke til at skabe et klarere alternativ til den nuværende regering. Det har SF sat sig for som bestræbelse, det har vi faktisk brugt et helt år på, og vi agter at bruge de kommende måneder og år, alt afhængigt af, hvornår valget kommer. Helt frem til næste valg vil vi dag for dag for dag forsøge at udvikle et alternativ, så vælgerne kan se, at der er en anden vej end skattestoppets og det borgerlige flertals vej.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Der var jo i sin tid en socialdemokratisk statsminister, der sagde, at man har et standpunkt, til man tager et nyt, og det er jo et udtryk, som også kan klæbes på den socialdemokratiske skattepolitik. Jeg kan måske godt forstå, hvis SF har en vis optimisme med hensyn til at komme igennem med nogle skattemæssige mærkesager i et eventuelt regeringssamarbejde med Socialdemokratiet, men hvad er det for nogle mærkesager, som SF vil kæmpe indædt for at få ind i et eventuelt regeringsgrundlag med Socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu beskæftiger vi os ikke med noget regeringsgrundlag, vi beskæftiger os med at skabe et alternativ til denne regering, men der er sådan set meget oplagte muligheder.

For vores vedkommende vil vi lukke en række skattehuller, og jeg kan jo starte med en af de ting, som vi vil gøre fra dag et, hvis det står til os. Det er at få genansat de 1.200 medarbejdere, som er blevet afskediget fra SKAT, så vi kan få en effektiv ligning. Det ville give massive indtægter til staten, og det ville være noget af det første, vi ville sætte gang i.

Jeg har nævnt en række efter vores opfattelse fuldstændig tåbelige skatteregler, som skaber skattehuller. Jeg nævnte bl.a. reglerne for gule plader og det manglende loft over pensionsindbetalinger, som set med vore øjne er u hensigtsmæssigheder, og som vi vil gøre alt for at ændre.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Men vil SF i et eventuelt regeringssamarbejde med Socialdemokratiet også kæmpe indædt for at afskaffe skattestoppet og øge beskatningen for boligejerne?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg må altså have nogle svagheder i argumentationen. Jeg brugte faktisk en tredjedel af min ordførertale på at gøre opmærksom på, at skattestoppet er den mest ulighedsskabende faktor i nyere dansk politik, at SF går ind for at få det ophævet, jo før jo bedre, og at vi vil lave en skattereform.

Jeg vil ikke sige, at vi er inspirerede af vismændene, for det er måske vores skattereformforslag, som har inspireret vismændene. I hvert fald er der store sammenfald i den måde, hvorpå SF og vismændene ser på den økonomiske politik. Selvfølgelig vil vi også gå ind for nogle af de ting, som uafhængige økonomer siger er nødvendige for at skabe en god og sund fremtidig økonomi i Danmark.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

SF's formand sagde i sidste uge, at nu er SF klar til at pege på Socialdemokratiets formand som den kommende statsminister efter et valg. Tidligere i dag fik vi bekræftet af den socialdemokratiske finansordfører, at et ultimativt krav for, at Socialdemokraterne kan indgå i en regering efter næste valg, er, at skattestoppet fastholdes i næste valgperiode og kun kan afløses af en reform, som også har mindst ét borgerligt parti som deltager.

Derfor spørger jeg: Når vi nu hører hr. Ole Sohn sige, at skattestoppet er noget af det værste, denne regering overhovedet har fundet på, og at man vil bekæmpe det indædt – vil man så bekæmpe det så indædt, at man vil afskrive en socialdemokrat muligheden for at komme i Statsministeriet, hvis partiet har til hensigt at leve op til det løfte, det giver vælgerne for tiden, nemlig at skattestoppet også holder i næste valgperiode? Er det sådan, at man ikke under nogen omstændigheder kan støtte en socialdemokratisk regering, hvis regeringsgrundlaget lever op til valgloftet om at fastholde skattestoppet indtil en reform, hvori mindst ét borgerligt parti deltager?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Et eller andet sted muntres jeg over, at en ikke-nyhed, som har været kendt i SF's samfulde historie, nemlig at vi vil pege på en socialdemokrat som statsministerkandidat, skal kunne gø-

res til genstand for en så stor debat. Ville SF have større chance for at komme af med skattestoppet ved at pege på den nuværende statsminister, ved at pege på hr. Bendt Bendtsen, eller ved at pege på fru Pia Kjærsgaard? Ville det bringe et ophør af skattestopet nærmere, hvis SF pegede på et af de tre partier? Næppe!

Socialdemokraterne er vi uenige med på nogle punkter. Jeg tror sådan set, det er gået op for de fleste, at vi ser forskelligt på skattepolitikken – ikke generelt, men i hvert fald med hensyn til skattestoppet – og vi ser også forskelligt på behovet for, hvornår en skattereform er nødvendig. Vi er ikke uenige om, at den er nødvendig, jeg har opfattet det sådan, at Socialdemokraterne også mener det, men om, hvornår den er nødvendig. Den diskussion tager vi, og så må styrkeforholdet afgøre, hvor meget hvert parti får igennem i forbindelse med et kommende alternativ. Så enkelt er det, og sådan har det altid været. Det er jo de spilleregler, der gælder, når der har været valg.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg kan forstå, at SF ikke hader skattestoppet så meget, at man vil stille det som et ultimativt krav til en eventuel kommende socialdemokratisk regering, at den ophæver det. Det er altså ikke et ultimativt krav fra SF's side, og det vil sige, at en eventuel kommende socialdemokratisk regering kan få lov til at danne flertal med borgerlige partier, som selvfølgelig vil fastholde skattestoppet, og i modsætning til Det Radikale Venstre ikke vil bruge sin magtposition til at forhindre skattestoppets fortsættelse.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg sagde det sidste gang, jeg har sagt det tidligere, og jeg gentager det gerne: Jeg mener, det er en mindre klog ting at slynge om sig med ultimative krav. De partier, der gør det, får ofte nogle problemer med at redde sig ud af vanskeligheder, når virkeligheden forandrer sig, så derfor har jeg altid holdt mig fra at stille ultimative krav, og det gør SF heller ikke. Vi fremlægger vores politik, så må vælgerne kvittere for det i den udstrækning, de nu støtter den, og så vil vi med den styrke, vores mandater giver, forsøge at få den optimale indflydelse på en kommende regering.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Der er endnu fire, der har bedt om korte bemærkninger: hr. Christian Wedell-Neergaard, fru Gitte Lillelund Bech, hr. Søren Pind og hr. Troels Lund Poulsen. Først hr. Christian Wedell-Neergaard.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det er jo sjældent, at hr. Ole Sohn begår en fejl, og jeg tror også, hr. Ole Sohn godt selv er klar over, at det er en fejl, men jeg synes lige, vi skal have rettet den.

At en ophævelse af skattestoppet skulle give kommunerne en bedre økonomi, er i hvert fald forkert. En ophævelse af skattestoppet vil på ingen måde berøre kommunernes økonomi, for kommunerne får jo betalt forskellen via balancetilskud fra staten; staten dækker hele mankoen. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jo, men det var jo to forskellige ting, ordføreren for Det Konservative Folkeparti spurgte om.

En ophævelse af skattestoppet vil give det offentlige en bedre økonomi, som gør, at man kan give kommunerne et højere bloktilskud. Der står jo ingen steder skrevet, at vækstraten kun skal være 0,5 pct., men vækstraten har aldrig været så lav for kommunerne som under denne regering, og det smerter naturligvis ude i skolerne, på ældreområdet og på daginstitutionsområdet.

Til det andet spørgsmål kan jeg svare bekræftende på, at der selvfølgelig gives kompensation for omkostningerne til lønninger og lignende. Men det er det første, der er det afgørende.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Vi har altså fået slået fast, at staten dækker hele kommunernes manko, og kan ordføreren så ikke bekræfte, at der aldrig har været så mange penge i kommunerne, som der er nu? Der har naturligvis inden for visse områder været anledning til omprioriteringer, og nogle steder har man måttet gennemføre besparelser, men samlet set har der aldrig været flere penge i kommunerne, end der vil være i 2007.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er altså en lidt speciel form for argumentation. Jeg har bekræftet, at der skattestoppet til trods gives dækning for løn- og prisudviklingen i kommunerne, men der er diskussioner mellem kommunerne og staten om, hvorvidt kommunerne har fået fuld dækning for den demografiske udvikling, og nu kan vi konstatere, at på ældreområdet, hvor Dansk Folkeparti har brystet sig af at have fået 1 mia. kr. til bedre omsorg for de ældre, viser det sig, at pengene overhovedet ikke går til at forbedre servicen for den enkelte ældre, men bare til at dække omkostningerne på grund af den demografiske udvikling.

Det er en lidt besynderlig måde, Det Konservative Folkeparti diskuterer på, for det er en kendsgerning, at væksten i den offentlige sektor, specielt i kommunerne, aldrig har været lavere, i hvert fald ikke hvis man tager den nyere historie. Jeg ved ikke, hvor langt vi skal gå tilbage, men det er i hvert fald tilfældet i den nyere historie, som den her kreds af politikere kan forholde sig til.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg kan berolige hr. Ole Sohn med, at jeg ikke vil stille spørgsmål om skattestoppet, for jeg synes, hr. Ole Sohn trods alt skal have lov til at få lidt ro i sindet.

Derfor vil jeg interessere mig lidt for, på hvilke andre områder SF har fået indrømmelser fra Socialdemokraterne i forbindelse med de drøftelser, der gik forud for, at SF kan melde så klart ud, at fru Helle Thorning-Schmidt er den bedste statsministerkandidat, man kan forestille sig. Kan hr. Ole Sohn løfte sløret for, hvilke andre områder der har givet SF ro i sindet med hensyn til den fremtidige socialdemokratiske politik?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er meget glad for spørgsmålet, for det giver jo også en mulighed for at påpege, at Socialdemokraterne og SF faktisk har flere ting tilfælles end ting, der skiller, og det betyder faktisk temmelig meget for os, at Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og SF har flere ting tilfælles og også i stor udstrækning har ting tilfælles med Enhedslisten end ting, der skiller.

Vi kan bare tage spørgsmålet om Irak, altså udenrigspolitikken, vi kan tage spørgsmålet om udviklingspolitikken, vi kan tage spørgsmålet

om erhvervs politik, spørgsmålet om miljøpolitik og klimapolitik og nogle af politikkerne på det sociale område. Jeg kunne nævne en lang, lang række områder, også sikring af kommunernes økonomi, så de får et reelt økonomisk råderum til at sikre en ordentlig velfærd. Der er en lang, lang række områder, som gør, at Socialdemokraterne og SF sammen med de andre partier i oppositionen har mere tilfælles, end der skiller.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg noterede mig, at der var en række områder, som hr. Ole Sohn ikke nævnte. Der var skolepolitikken, uddannelsespolitikken og udlændingepolitikken, og jeg vil spørge: Hvis det er sådan, at Socialdemokraterne holder fast i de forlig, som de har indgået på uddannelsesområdet, og fastholder, at de står ved den udlændingepolitik, som den nuværende regering fører, vil Socialistisk Folkeparti så vælge at gå i regering med Socialdemokraterne, eller vil man ikke?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne lige understrege, at vi altså ikke har forholdt os til, om vi skal i regering eller ej. Det er noget, som de borgerlige partier har muntret sig meget med her i den senere tid, men vi går efter at få skabt et andet flertal, og så afgør styrkeforholdene, hvad hver især kan få igennem.

Vi har sagt, at vi er indstillet på både at tage den indflydelse, det giver, og det ansvar, der følger af at sidde i regering, og det er selvfølgelig en ny melding fra SF. Det er ikke noget, som Socialdemokraterne skal forholde sig til, for det har vi overhovedet ikke bedt dem om. Vi siger bare, at vi vil gå efter at få den maksimale indflydelse på en kommende regering.

Der er ting, vi går til valg på, som partierne i oppositionen er indbyrdes uenige om, og det tror jeg også er fremgået meget klart. På bl.a. udlændingeområdet, nærmere betegnet tilknytningskravet og 24-års-reglen, har Det Radikale Venstre og SF én holdning og Socialdemokraterne en anden. Den uenighed er der, og så må styrkeforholdet afgøre, hvor meget vi kan komme igennem med.

Men det glæder mig, at Socialdemokraterne har sagt ja til at fjerne kontanthjælpsloftet og har sagt ja til at fjerne starthjælpen. Det vil sige, at de bevidst fattigdomsskabende instrumenter, som Dansk Folkeparti og regeringen har skabt, kan vi få fjernet, og der er en lang række andre

områder, der samler, på trods af at der også er områder, hvor der er uenighed.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Man siger jo, at hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med, og det synes jeg egentlig skete for hr. Ole Sohn, for det, han kom med, kunne jo godt ligne et lille eksempel på det røde kabinets politik.

Kl. 15.10

Det bedste svar, han har kunnet opbyde på spørgsmål her fra salen, er nemlig, at det første, man vil gøre, er at ansætte 1.200 nye medarbejdere i SKAT. Så kan de jage borgerne i en tid, hvor vi aldrig nogen sinde har fået så mange penge ind i skatter, og det er jo kernen i det politiske projekt, der er lagt frem: endnu flere penge op af borgernes lommer. Det vil sige, at vi i og for sig har fået afklaret det politiske projekt under denne debat.

Så synes jeg i og for sig, det kunne være meget sjovt at gå over til det personlige. Hvilken ministerpost forestiller hr. Ole Sohn sig egentlig til sig selv i et sådant rødt kabinet, og hvilken ministerpost forestiller han sig til hr. Villy Søvnald? Jeg synes egentlig, at den måbende danske befolkning fortjener at få sat ansigter på alternativet.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil sige, at det siger meget om en liberalistisk tankegang, at det at ansætte medarbejdere i SKAT for at sikre, at vi får de skatteindtægter ind, som vi skal have på baggrund af den lovgivning, vi har, skulle være at flå penge op af lommerne på folk. Er det ikke mere urimeligt, at der er nogle, der undslår sig beskatning, mens andre betaler for dem? Reglerne er de samme, så jeg kan simpelt hen ikke se andet, end at det må være et lidt forkvaklet liberalistisk synspunkt, at hvis nogle snyder i skat, er det en fordel, og det skal de have ret til, hvorimod de, der betaler det, de skal, nærmest er lidt klumpedumpeagtige. Jeg kan næsten ikke forestille mig, at det var det, liberalisten hr. Søren Pind mente, men det var det tilsyneladende, og det er da rystende, at man kan have et sådant forhold til landets lovgivning.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Det er altid udmærket at få en gammel kommunist til at udlægge teksten for en ung liberalist; det synes jeg er meget fornemt, men det besvarer nu ikke mit spørgsmål.

Hr. Ole Sohn svarede ikke på det, jeg egentlig spurgte om. Jeg forstår godt, han blev irriteret over, at jeg påpegede den nidkærhed, der ligger i at ville ansætte 1.200 nye medarbejdere i SKAT i en tid, hvor pengene fosser ind i statskassen. Men han svarede ikke på mit spørgsmål: Hvilke SF-ansigter kan vi forvente at se på hvilke ministerposter i et eventuelt rødt kabinet? Her burde der da være en indlysende chance for at præsentere det for den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Selv som liberalist må man altså gerne høre efter, hvad der bliver sagt. Jeg sagde, at SF overhovedet ikke har diskuteret noget som helst om en regeringsdannelse med nogen som helst, heller ikke Socialdemokraterne, så derfor er spørgsmålet fuldstændig irrelevant.

Men jeg synes, det er mere interessant, at hr. Søren Pind mener, at hvis to naboer lever under de samme forhold, og den ene snyder i skat og den anden betaler, hvad han skal, i skat, vil det være samfundsnedbrydende, hvis samfundet beder den, der snyder i skat, om at betale. Det er jo den argumentation, hr. Søren Pind kom frem med her, og det synes jeg egentlig er lidt rystende, selv i en tid med en liberalistisk regering. Det synes jeg faktisk.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Der er tre mere, der har meldt sig. Det er hr. Troels Lund Poulsen, hr. Kim Andersen og hr. Morten Helveg Petersen. Først hr. Troels Lund Poulsen.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Det har jo været lidt svært at finde ud af, hvad SF helt præcis ønsker, hvis de kommer i regering. SF har sagt klart fra over for skattestoppet, men vi har jo ikke kunnet overvære de hemmelige forhandlinger med Socialdemokratiet, hvor man har godkendt skattestoppet.

Men det, jeg sådan set interesserer mig lidt for i dag, er boligbeskatningen, for det er jo noget, som hr. Ole Sohn har fremhævet tidligere i debatten, hvor han har lænet sig op af vismæn-

dene og andre. SF går jo gerne i regering med Socialdemokratiet, det er efterhånden åbenlyst for enhver, og hvis De Radikale også går med, er der faktisk to ud af tre partier, der synes, at boligbeskatning er vejen frem i forbindelse med en skattereform. Er det også vejen frem for SF i forbindelse med en regeringsdannelse, hvis SF vil være medlem af regeringen?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil da gerne sige meget åbent – det vil jeg ikke lægge skjul på – at jeg gerne vil have, at alle hører, at SF går efter at få maksimal indflydelse på den politik, en kommende regering skal føre, uanset dens sammensætning.

En del af vores politik er at få lavet en skattereform, jo før jo bedre, og kan vi presse det igenem i forbindelse med en regeringsdannelse, bliver det sådan, men er styrkeforholdet ikke til det, bliver det på et andet tidspunkt. Men vi vil forfølge vores krav fra nu af, og indtil det bliver gennemført, for alt andet er på lang sigt både fuldstændig urimeligt og ikke særlig klogt.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Det var jo et forsøg på et svar, men ikke helt et svar fra hr. Ole Sohn.

Er der nogen krav, der er vigtigere end andre, hvis man skal danne regering med Socialdemokratiet? Efterhånden får man den opfattelse, at SF fuldstændig har annekteret den socialdemokratiske politik, men er det sådan, at man vil stille krav om, at der i forbindelse med en skattereform skal indføres en boligbeskatning? Er det noget, SF vil kæmpe for, eller er det bare noget, man har gået og underholdt med, mens man har været i opposition? Og hvordan forholder det sig med de krav, man stiller? Er det ultimative krav, eller er det krav, man bare stiller for at være med i det fine selskab?

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu er hr. Troels Lund Poulsen lidt undskyldt, for den politiske ordfører for Venstre kom jo først ind lige her for lidt siden og har ikke hørt, at jeg tidligere har advaret om i det hele taget at stille ultimative krav, for når virkeligheden rammer en i nakken, er de ofte til besvær, så det vil

jeg afholde mig fra. SF går ikke ind og stiller nogle ultimative krav. Det har givet kvaler nok for dem, der har forsøgt at gøre det.

Det, vi siger, er, at vi ønsker at få lavet en skattereform, det vil vi kæmpe for, og det har vi kæmpet for i årevis. Nu har vi fået en god argumentation med vismandsrapporten. Afhængigt af det styrkeforhold vi er i, vil vi kæmpe det bedste, vi har lært. Og hr. Troels Lund Poulsen har fuldstændig ret i, at der i hvert fald er to partier i den kreds af partier, som har været meget omtalt her i dag, som har den fælles indstilling, ikke til fordelingslinjen i en skattereform, men til behovet for en skattereform, som både sænker beskatningen af arbejdsindkomst og flytter den over på bolig, og det er Det Radikale Venstre og SF. Så der har vi bestemt et godt fælles berøringspunkt, sådan at vi kan være med til at presse de partier, der ikke har helt den samme forståelse.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Vi ved jo, at SF er stærke modstandere af skattestoppet. Og vi har her de sidste dage set den store forbrødring mellem en række oppositionspartier, som sådan tegner konjunkturerne af et ægte rødt kabinet, i hvert fald et ægte rødt skygge-kabinet.

Kan hr. Ole Sohn bekræfte, at SF har presset Socialdemokraterne til at afstå fra, at et borgerligt parti skulle med i en eventuel skattereform, har presset Socialdemokraterne til at opgive det tilsagn tidligere for at tilsige Socialdemokraterne deres støtte ved en eventuel mulig regeringsdannelse?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

At SF peger på fru Helle Thorning-Schmidt som statsministerkandidat, håber jeg ikke er nogen hemmelighed. At vi har haft drøftelse med Socialdemokraterne, er heller ikke nogen hemmelighed. Men at der skulle ligge en aftale mellem Socialdemokraterne og SF, er en hemmelighed, og den er så velbevaret, at jeg ikke kender den, så hvis hr. Kim Andersen kender noget til den, vil jeg gerne vide lidt mere om det, for jeg synes da, at det kunne være lidt interessant, hvis der skulle foreligge en sådan. Det gør der faktisk ikke.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg talte faktisk ikke om en aftale, men det kan være, at hr. Ole Sohn vil bekræfte, hvad hr. Villy Søvnald skriver i Horsens Folkeblad den 8. december, hr. Søvnald er jo da også en slags SF'er. Han skriver:

»... SF fortsat uenig i skattestoppet. Derfor har vi presset Socialdemokraterne til at afstå fra at give de borgerlige vetoret på en skattereform. Det betyder, at der efter valget nedsættes en skattekommission, som skal have fokus på mindre ulighed ved en kommende skattereform. Der skal sikres råd til velfærd« osv.

Længere henne hedder det:

»Det er et stort fremskridt som viser, at Socialdemokraterne er villige til at bevæge sig for at styrke den samlede opposition og regeringsalternativet.«

Vil hr. Ole Sohn bekræfte, at det er SF, der har presset Socialdemokraterne til at opgive deres hidtidige skattestandpunkt for at få SF's støtte til en fremtidig regeringsdannelse?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Altså, nu tilkommer det ikke mig at fremlægge Socialdemokraternes politik, det synes jeg hr. Jan Petersen har gjort så udmærket. Og jeg har ikke hørt hr. Jan Petersen sige, at Socialdemokraterne båndlægger deres politik hos et borgerligt parti forud for et kommende valg. Det vil jeg tro vil være meget uklogt af et parti at sige. Jeg kan ikke forestille mig, at nogen ville gøre det.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg vil medgive hr. Ole Sohn, at der er masser af berøringsflader, der er masser af områder, hvor De Radikale og SF sagtens kunne finde sammen, ikke mindst i synet på skattepolitikken, det sociale skattestop og behovet for at sænke skatten på arbejde. Men jeg må indrømme, at jeg har lidt svært ved at forstå omfanget af den forståelse mellem SF og Socialdemokratiet eller af den aftale, som SF i så fald har lavet med Socialdemokraterne.

For mig at se virker det som om, at hvor man måske før har svunget den røde fane højt og kækt, jamen så er det et lille forpudset hvidt flag, man nu hejser, med frygt for at man lægger sig pladask på maven for Socialdemokraterne. Kan hr. Ole Sohn ikke forklare lidt om, hvorfor SF vælger at gøre det her nu? Var det ikke bedre,

om vi i fællesskab havde presset Socialdemokraterne endnu længere, havde holdt presset, holdt dampen oppe i presset for at få andre til at føre en fornuftig politik? Hvorfor gå ud og sige, at man lægger ryg til en ufornuftig politik her og nu?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det med den røde fane og det hvide flag minder mig om, at der jo også er dem, der løfter den røde fane så højt, at hr. Morten Helveg Petersen kunne ønske, at benene slap jorden. Men det skal man jo også passe på, for det kræver jo altid en vis balance, når man går rundt med et flag, hvad enten det er med eller uden hvidt kors. Men jeg vil gerne sige til hr. Morten Helveg Petersen, at det afgørende for SF er politikken.

Kl. 15.20

Vi synes ikke, at det er klogt, at man bruger mange måneder og år på at diskutere, hvad der i virkeligheden er det mest realistiske. Det er sådan, at nu har fem af Folketingets partier igennem 3 år peget på Fogh og i 2 år har Enhedslisten og Socialdemokraterne peget på Helle, og nu har vi så sagt, at vi mener, at tiden er inde til, at vi også siger, hvem vi peger på som statsminister. Men vi har under ingen omstændigheder lagt bånd på os selv med hensyn til, hvordan vi ville presse en anden politik igennem. Og det håber jeg fremgår klart af det, jeg siger.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Andre medlemmer omtales med fuldt navn.

Så er det hr. Morten Helveg Petersen.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skal helt afholde mig fra at gå videre ind i diskussionen om røde faner, der kom jeg ind på noget, som jeg ikke burde være gået ind i, det må jeg overlade til sagkundskaben, og jeg bøjer mig i støvet her.

Det er sådan lidt morsomt, jeg kan ikke lade være med at se det, for jeg sidder her og ser SF's hjemmeside, hvor der står, at man søger en kommunikationsmedarbejder, og det er der måske en grund til, for jeg synes stadig væk, det er lidt svært at forstå omfanget af den her aftale eller forståelse.

Nu vender jeg tilbage til, at hvis man vil føre en god og ordentlig politik, og det hører jeg hr. Ole Sohn giver udtryk for at man vil – flot, det kvitterer jeg for – så havde det måske også være

bedre at blive ved med at holde det pres mod en dårlig politik, mod et dårligt skattestop, et asocialt skattestop. Kunne man ikke have fået mere ud af det ved at holde presset i en lidt længere periode, end man har valgt at gøre fra SF's side?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Et eller andet sted er jeg da lidt bekymret for, at hr. Morten Helveg Petersen skal opgive. Jeg mener da, at det er en oplagt opgave for Det Radikale Venstre og SF at fastholde presset, sådan som jeg giver udtryk for fra talerstolen i dag og gav udtryk for sidste onsdag og igennem de sidste mange år. Vi skal skabe et pres for at få skattestoppet ophævet, vi skal skabe et pres for at få skabt grundlag for en skattereform. Det er nødvendigt.

Jeg har lagt meget mærke til, at Det Radikale Venstre og SF ser meget ens på de vurderinger, som vismændene er kommet med, og det skal man tage alvorligt. Jeg kan ikke forstå, hvorfor der skal laves så meget om på den måde, man skaber regeringer på. Det foregår altid gennem forhandlinger, hvor man giver og tager, og jo mere styrke, man har i sit pres, jo mere af sin politik får man igennem. Så lad nu slå pjalterne sammen, havde jeg nær sagt, lad os stå skulder ved skulder i kampen for en fornuftig politik.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes, det er interessant at følge hr. Ole Sohns svar, derfor kommer der et spørgsmål fra mig.

Regeringen har det, regeringen kalder en kontraktspolitik, som i mine øjne er regeringens ultimative krav til, hvad der skal ske: Skattestop og udlændingepolitik. Socialdemokraterne udtrykker sig på en lidt anden måde, de taler om de valgløfter, som de lover at holde, og det drejer sig uændret om skattestop og udlændingepolitik. Så siger SF, og det er jo også ultimativt: Vi står altså med en regering og et stort oppositionsparti, som har ultimative krav, som nu er sammenfaldende, og derfor vælger SF at presse andre partier, i det her tilfælde Socialdemokratiet.

Så spørger jeg bare: Hvordan? Med hvilke midler vil hr. Ole Sohn og SF presse Socialdemokraterne til at forlade deres ultimative valgløfter?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det vil vi gøre ved meget klart at sige, hvad det er, vi står for. Men jeg vil gerne sige, at jeg godt kan se forskellen i måden. Jeg er principielt meget uenig i måden, uanset om det er socialdemokrater eller borgerlige, der fører kontraktspolitik. Det er meget farligt, og det viser sig også, at nu kan man se, at velfærden har det krankt under den her regering på grund af kontraktpolitikken, og det vil Socialdemokraterne også komme til at erkende.

Det, der for os er afgørende, er, at vi presser Socialdemokraterne. Men vi kan godt se forskellen. Socialdemokraterne har tilkendegivet, at der er en lang række skatteuhensigtsmæssigheder med tvivlstilfælde og skattehuller, der skal lukkes. Det vil den her regering og Dansk Folkeparti ikke være med til. Vi kan se, at vi også har fælles interesser med Det Radikale Venstre i forbindelse med bondegårdsreglen og loft over indbetalinger til pension – der er en lang række muligheder for at presse.

Men det afgørende er jo forud for et valg i forbindelse med forhandlinger om et regeringsgrundlag at sikre, at man får mest muligt af sin politik igennem, herunder på de politikområder, hvor De Radikale og SF er enige.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Nu har jeg forstået det på den måde, at regeringens kontraktpolitik bare betyder skattestop til evig tid. Socialdemokratiet udtrykker det på samme måde, de kalder det bare valgløfter, som de vil holde til evig tid. Og jeg har ikke hørt nogen andre signaler fra dem.

SF og Det Radikale Venstre er i virkeligheden enige om, at det, der foregår, er hamrende uansvarligt, at det er totalt uansvarligt. Og der er masser af belæg for, at det er uansvarligt; vismænd, OECD, Velfærdscommissionen, og jeg ved ikke hvad, siger det. Vi har altså i virkeligheden sagligheden med os, vi har kampen imod ulighed med os. Derfor spørger jeg igen: Hvordan presser man så Socialdemokraterne ved en forhandling? Det kneb vil jeg gerne kende.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu har fru Marianne Jelved jo tidligere drøftet intenst med Socialdemokraterne og kommer givetvis også til det igen, også i forbindelse med et

regeringsgrundlag. Og jeg kan næppe forestille mig, at Socialdemokraterne bare har sagt: Sådan skal det være, hvorefter De Radikale har sagt, at det var o.k. Jeg går ud fra, at De Radikale har haft nogle ideer og ønsker på en skala, hvor de har lagt mere eller mindre vægt på de enkelte ting.

Derfor er det meget vigtigt, og derfor gør vi meget ud af at understrege inden et valg, at vi går efter at få fjernet skattestoppet og få lavet en skattereform, for det er så hamrende nødvendigt. Og de partier, der vil medvirke til at presse i det her tilfælde Socialdemokraterne, gør vi det gerne med. Derfor er jeg ret overbevist om, at Det Radikale Venstre og SF har en fælles sag i forbindelse med at få nogle af de her udeståender løst. Der er langt mere, der samler de tre partier, og det synes jeg er godt og glædeligt, men de ting, der udestår, skal vi selvfølgelig have fundet en løsning på. Og der gælder det om, at SF og De Radikale lægger et fælles pres.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der kan lige blive plads til en spørger mere inden for tidsrammen, og det er hr. Jens Kirk.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu har jeg lyttet intenst både her og andre steder i huset til debatten. Og det, der sådan set undrer mig som liberal mand, er, at hvor vi altid sideopstiller personer til et valg, så udnævner SF med det samme fru Helle Thorning-Schmidt som spidskandidat til at danne regering. Jeg troede, at alle var lige inden for den røde fløj, og at det så kom an på vælgernes stemmetal i den sidste ende.

Har SF kastet handsken med det samme? Og har hr. Villy Søvndal fået ekstra 10 point i forbindelse med sine krav, fordi han afgiver den frivilligt og siger: Vi anbefaler fru Helle Thorning-Schmidt? Hvad er begrundelsen for, at det lige skal være fru Helle Thorning-Schmidt og ikke hr. Villy Søvndal, som heller ikke sætter sit lys under en skæppe?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det kunne jo være, hr. Villy Søvndal alligevel havde nogle begrænsninger for, hvor meget lys han ville kaste på sig selv.

Vi har valgt ud fra en vurdering af, hvordan Folketinget er sammensat og sandsynligvis vil

være sammensat efter et valg. Vi siger: Vi mener, der bliver skabt et alternativ til den her regering. Vi ønsker at minimere diskussionen om personer mest muligt og koncentrere os om det politiske pres for en anden linje. Vi ønsker at skabe et helt og et andet Danmark, og det er et større oprydningsarbejde efter 5 år med VKO-blokken ved regeringsmagten.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det var jo kun et halvt svar, og så er jeg selvfølgelig heldig, at jeg har lov til et spørgsmål mere. For vi har da andre partier i Folketinget, som jo ikke lægger skjul på, hvem de mener skal være statsministerkandidat – der er tale om et parti, der ikke er så stort som fru Helle Thorning-Schmidts parti, men alligevel vælger de at gå frem med deres kandidat. Hvorfor kunne hr. Villy Søvndal og SF ikke gøre det på samme måde? Så kunne de måske få mere presset igennem. Nu lægger de sig fladt ned med det samme og siger: O.k., vi kommer med i en regering, og så er det nok for os.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Altså, nu er det jo sådan, at der har været – hvad har der været i debatten? – to-tre kandidater, og der er syv partier. Det vil sige, at der i hvert fald er fire partier, som ikke har haft ideer om, at de skulle levere en statsministerkandidat; de har den opfattelse.

For os er det afgørende, hvad det er for et politisk grundlag, som en alternativ regering kommer til at have. Derfor vil vi gerne have mulighed for at diskutere politik. Og det, der glæder mig meget, er, at hele dagen i dag, uanset hvilken ordfører der har været oppe, har debatten koncentreret sig om SF's position i en kommende alternativ konstellation. Det tyder på, at vi sådan set har ramt rigtigt og har bragt os ind på den bane, hvor man kan diskutere de politiske udspil og de politiske forandringer.

Det er sådan set det, vi har ønsket, så man kan sige, at den første del af vores mål er nået. Nu kan vi koncentrere os om, hvad det er for en politik, vi vil udvikle i de kommende år, og det vil man komme til at høre meget, meget mere til.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Med disse ord siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Hvad er det for et liv, vi drømmer om for vores børn? Er det et liv, hvor al tid er skemalagt, hvor man skal halse af sted hele tiden og kun overlever, men ikke har tid til at leve? Nej, vel? Det, vi drømmer om, er at leve.

Kl. 15.30

I Enhedslisten vil vi ikke nøjes med at drømme, vi arbejder for at skabe et samfund, hvor der er velfærd og velstand til alle, og hvor der er tid til at leve og ikke kun overleve. Men et sådant samfund kræver en helt anden politik end den, der bliver ført i øjeblikket. De folkelige protester i det seneste år har haft et tydeligt budskab om en anden politik, om mere velfærd, ikke mindre velfærd. Der er krav om en helt anden politik end den, som VKO-regeringen fører.

I det hele taget må man sige, at det går dårligt for statsministeren i øjeblikket, ikke kun på grund af den minister, der stod i råddent kød til halsen, mens hans statsminister holdt hånden over ham; ikke kun på grund af den minister, der lovede behandlingsgaranti for kræfttramte, som han nu forsøger at løbe fra, fordi den ikke holder; og heller ikke kun på grund af alle de andre skandaler, som denne regering er ramt af. Nej, det går især dårligt for statsministeren, fordi det trækker op til et opgør med hans politiske projekt.

Det vigtigste punkt i statsministerens program er den konstante udhuling af den offentlige sektor for at få borgerne til i stedet at vælge brugerbetaling og forsikringsordninger. Den politik står i direkte modsætning til befolkningens ønsker om mere velfærd.

Enhedslisten ser det klart som vores opgave at kæmpe for et stærkt alternativ til den nuværende politik. Vi vil sikre, at kreativiteten, fremsynetheden og kraften til at gennemføre forbedringer vil være til stede. Vi vil sikre, at man får taget fat om roden, når flere og flere offentligt ansatte drives ud i stress og nedslidning. Et andet flertal vil og skal gøre en forskel.

Først og fremmest skal man tage fat på arbejdet med at sikre, at den offentlige sektor og vores velfærd, kommer på det niveau, som et af verdens rigeste lande bør have. Enhedslisten vil sikre flere, ikke færre ansatte til at yde offentlig service i fremtiden. Vi vil have ikke bare velfærd, men velstand i den offentlige sektor, velstand til at sikre de fælles goder, udvikle de demokratiske løsninger, som vores samfund baserer sig på.

Vi vil sikre, at de 19.000 unge, der i dag hvert år falder ud af uddannelsessystemet, får en uddannelse, så de kan komme i arbejde. Det vil vi bl.a. gøre ved at sikre, at uddannelserne, som er blevet sjoflet under den nuværende regering, og som bliver det igen med denne finanslov, får tilført de midler, de har brug for for at kunne gennemføre en ordentlig undervisning, der tilgodeser alle elevers behov. Kort sagt skal der ikke sidde 31 elever i et gymnasieklasseværelse, der maksimalt kan rumme 24 elever; der skal ikke være lærerfri timer på erhvervsskolerne; der skal ikke hænge kort fra 1965 på danske folkeskoler; der skal ikke være skoler, der forfalder; og der skal ikke være socialt belastede skoler; der ikke har ressourcerne til at klare opgaverne.

Forholdene skal forbedres, den nuværende regerings politik skal skrottes, for den nuværende regering har forringet vores uddannelser. Der skal et andet flertal til, der kan rette op på uddannelserne. Og Enhedslisten vil holde fast i, at man ikke skal nøjes med utilstrækkelige lappeløsninger, men for alvor skal investere i uddannelse.

Vi vil skaffe flere ansatte til den offentlige sektor, så man kan få sat tempoet ned, så færre nedslides af at skulle løbe alt for hurtigt, samtidig med at andre bliver nedbrudt af at være sat uden for arbejdsmarkedet. Når regeringen siger, at den er bekymret for, at der om 40 år mangler ansatte, hvorfor har den så ikke gjort noget for at sikre, at den offentlige sektor er et godt og attraktivt sted at arbejde?

Næsten 300.000 af dem, der i dag står uden for arbejdsmarkedet, kunne komme i arbejde, hvis de fik den nødvendige uddannelse. Det skal der gøres noget ved. Alt for mange forlader arbejdsmarkedet tidligere, end de egentlig selv ville, fordi tempoet er alt for højt. Det skal ændres. Vi skal indføre seniorordninger, så de mange, der gerne vil blive på arbejdsmarkedet, kan få mulighed for at yde en indsats. Vi skal have sat lønnen op for de lavestlønnede, så det bliver mere attraktivt at arbejde i den offentlige servicesektor, og vi skal forbedre den offentlige service, så det væsentlige bliver netop at kunne levere god service og omsorg, og ikke bliver kontrol og bureaukrati. Vi skal give de offentligt ansatte stoltheden tilbage ved det arbejde, de udfører, og sikre dem den medbestemmelse, som kan sikre, at man vælger de gode løsninger. Se, det ville være en kvalitetsreform, en reform, der faktisk øger kvaliteten.

Kl. 15.35

Med sit udspil har statsministeren på forhånd afvist at give en krone mere til bedre velfærd. Så det er en meget utroværdig statsminister, der siger, at han lytter til hjemmehjælperne og sygeplejerskerne, for når de siger, at de først og fremmest har brug for flere kolleger, har statsministeren sagt nej på forhånd. Og hvis det er regeringens trimning af Fødevarestyrelsen og fødevarer-kontrollen, der er model og forbillede for kvalitetsreformen, så er det en rigtig dårlig model.

De gode løsninger kræver et andet flertal, for regeringen vil nemlig ikke forbedre, men indskrænke den offentlige sektor. Enhedslisten vil til enhver tid kæmpe imod enhver forringelse af velfærd og holde et andet flertal fast på, at vi skal have mere og ikke mindre velfærd.

Vismandsrapporten viste, at der bliver flere fattige i Danmark. Det er ikke værdigt for et af verdens rigeste lande. Regeringen har med start-hjælpen for flygtninge og indvandrere forårsaget, at vi har en stor gruppe mennesker, der lever væsentligt under fattigdomsgrænsen. Det skal ændres, for det er en ualmindelig dårlig start på at skulle leve i et nyt land og føle sig inkluderet i samfundet.

Regeringens kontanthjælpsloft gør de fattige endnu fattigere og gør det endnu sværere for dem at komme ud af deres vanskeligheder. Det skal ændres af et andet flertal. Folk bliver ikke raske og kommer ikke i arbejde af, at man truer dem på deres levebrød. Det er småligt og kynisk. Vi ønsker at gøre op med småligheden. Hvis man tværtimod sikrer, at folk får mulighed for at rejse sig uden at skulle frygte for den næste husleje, så vil det også for samfundet kunne betale sig i det lange løb.

På samme måde skal vi have gjort op med skattestoppet, for skattestoppet øger uligheden i samfundet. Og lad mig sige det helt klart: Enhedslisten vil arbejde for at fjerne skattestoppet. Enhedslisten vil deltage i en skattereform, der beskatter spekulationsgevinster og omfordeler til fordel for de laveste indkomster, for det er dem med de laveste indkomster, der har behov for skattelettelser, og ikke dem med de høje indkomster.

En anden ulighedsmaskine, som et andet flertal skal gøre op med, er satspuljen, der hvert evig eneste år tager penge fra de fattigste – det er kontanthjælpsmodtagere, det er pensionister, det er folk på dagpenge, og det er førtidspensionister, der mister penge hvert år.

Det skal ændres. Lad det være en klar besked til alle de andre partier i Folketinget, især til

dem, der håber på at komme til at sidde i en ny regering: Enhedslisten kan ikke acceptere, at børnefamilier på kontanthjælp mister 5.500 kr., og at en enlig på førtidspension mister op til 6.000 kr. i år, fordi der skal lægges penge i satspuljen. Alene i 2006 blev der trukket 567 mio. kr., som pensionister, arbejdsløse og syge ellers skulle have haft, hvis de skulle følge den almindelige indkomstudvikling. Enhedslisten vil aktivt kæmpe for, at det ikke er de absolut fattigste, der skal finansiere den danske socialpolitik.

Vi skal igen have bragt Danmark i front, hvad angår støtten til en omlægning til vedvarende og rene energikilder. Vi kan hurtigt konstatere, at det ikke blev denne finanslovaftale, der kom til at rette op på de ulykker, som regeringen og Dansk Folkeparti har lavet på dette område. De ca. 200 mio. kr. fra globaliseringspuljen, der afsættes til forskning, er kun en brøkdel af det, der skal til, hvis vi skal have genoprettet den førerposition, som man havde, inden regeringen kom til.

Kl. 15.40

Lad mig sige det kort: Vi kan ikke bruge statsministerens sniksnak om et kursskifte til noget som helst. Statsministerens regering har, siden den kom til, skåret 2,2 mia. kr. i støtten til den alternative energi – 2,2 mia. kr. Hvis man fratrækker globaliseringspuljens 200 mio. kr., mangler der altså 2 mia. kr., før man bare kommer op på det høje, seriøse og visionære niveau, som venstrefløjen havde sikret, inden denne regering kom til. Statsministeren skylder altså danskerne 2 mia. kr. til den alternative og vedvarende energi. Når de er blevet betalt tilbage, kan vi begynde at snakke om kursskifte.

Indtil videre sker der, som de fleste har bemærket, absolut ingenting, for statsministeren kører i tomgang på dette spørgsmål, og tomgang er både dårligt for miljøet og for økonomien. Nej, der skal et andet flertal til, for at vi igen får sat skub i udviklingen af den alternative energi. Enhedslisten vil holde et nyt flertal fast på, at målsætningerne ikke bliver for lave, og på, at man ikke ender med halvdårlige mellemløsninger. Vi vil holde fast i, at der skal tænkes visionært og investeres seriøst i udviklingen af den alternative energi.

På en række andre områder skal et andet flertal skabe reelle forbedringer. Vi skal bryde båndene til nykonservatismen og gøre op med den accept af ulovlige krige og krænkelse af menneskerettighederne, som denne regering har budt

befolkningen. Vi skal skabe demokratiske løsninger, hvad enten der er tale om valg af software i den offentlige sektor eller retfærdige vilkår for global handel. Enhedslisten er garanten for, at udvidelsen af demokratiet bliver et af de hovedpunkter, som et andet flertal skal forpligtes på.

Da statsministeren førte valgkamp i 2001, sagde han igen og igen, at det var tid til forandring. I dag kan vi konkludere, at samtlige af de større forandringer, som statsministeren havde tænkt sig, burde have haft andre overskrifter: Det er blevet tid til forræelse, det er blevet tid til fornedrelse, det er blevet tid til fordrejning af fundamentale rettigheder og internationale konventioner.

Men vi står nu med en stærk modstand i befolkningen mod statsministerens projekt, en styrket opposition og en god mulighed for at komme ud af statsministerens og Dansk Folkepartis ørkenvandring. Vi står med muligheden for at skabe forandring i en positiv retning. Danmark og verden har i den grad brug for et andet flertal i det danske Folketing.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Vi er hermed nået igennem ordførrækken, og jeg skal give ordet til finansministeren.

Finansministeren (Thor Pedersen): Jeg synes godt nok, det er svært, jeg synes faktisk, det er rigtig svært. Nu skal man aldrig citere, hvad andre siger på tomandshånd, men jeg vil alligevel bryde det princip og sige, at hr. Morten Helveg Petersen spurgte, om jeg ville notere ned, hver gang jeg hørte noget nyt. Det sagde jeg ja til, for det ville jeg egentlig gerne, ihukommende at vi jo har drøftet dele af finansloven sidste torsdag. Men jeg må sige til hr. Morten Helveg Petersen: Der er faktisk ikke noget nyt. Der er faktisk ikke noget nyt.

Så kan man sige: Det er jo ikke så godt. Men måske er det i virkeligheden meget godt. På en af de store tv-stationer – jeg behøver ikke at sige, hvad det var for en station – sagde studieværten i nyhedsdækningen i går: I morgen er der debat om finansloven, og det bliver en hård debat, *en hård debat*. Som med så meget andet må man sige, at virkeligheden kan være en anden end den, man ser i medierne, for jeg synes faktisk, det har været en overordentlig venlig og genkendelig debat med visse undtagelser.

Jeg vil lige først sige til fru Line Barfod, at selv fra fru Line Barfods side synes jeg det var mere venligt, end vi plejer at høre det. Der er nok nogle af dem, der har siddet ude i det øvrige land og hørt det, som har sagt: Det var dog en hård omgang og en hård kritik. Men i forhold til det, vi er vant til at høre fra Enhedslistens side, synes jeg, at det sådan set var en meget blid kritik.

Kl. 15.45

Men der var jo noget nyt – ret skal være ret – og det har jeg så noteret ned. Fru Line Barfod var ked af, at skoleeleverne havde landkort fra før 1975, eller hvad der blev sagt. Og det troede jeg egentlig de havde, for at man kunne holde modet oppe hos de tidligere tilhængere af det sovjetiske imperium og randstaterne, for det er jo på de kort fra før 1989, hvor alle de lande er med, alle vennerne. Så jeg har altid opfattet det på den måde, at der var nogle, der mente, at det var opbyggeligt, at man stadig alligevel kunne sidde og se på et kort, hvor vennerne var med. Og jeg synes, det må være lidt hårdt at se kortene, som de er, når de er nye, hvor alle vennerne sådan set er forsvundet. Regimerne, der stod for de synspunkter, som Enhedslisten plæderer for, er brudt sammen – i hvert tilfælde et langt stykke hen ad vejen. Men det er venligt ment, og jeg er helt på den side, hvor man er tilhænger af, at selvfølgelig skal alle kortene være nye.

Så var det jo sådan, at hr. Morten Helveg Petersen, som jo også normalt har den politiske dagligdag som sit job, sidste torsdag sagde, at det nok var gået bedre, end han havde forudsagt om økonomien, nemlig at gælden ikke kunne bringes ned, og at man ikke nåede målene. Det er fair nok, det synes jeg var en fin indrømmelse.

Jeg vil også gerne i dag kvittere for, at hr. Jan Petersen alligevel roser dansk økonomi meget, for jeg vil sige, at det måske er lidt nyt. Jeg synes, det er nyttigt at komme dertil, at man egentlig også erkender, hvordan det rent faktisk ser ud.

Det skal jeg sådan set heller ikke nødvendigvis bruge tid på at sige mere om. Men jeg gik ind på Ritzau, og der faldt jeg over, at man på BBC's hjemmeside lige nu citerer fra en oplysning fra World Economic Forum om, at dansk økonomi er den bedste i EU; de siger, at det kører på, at dansk økonomi er den mest konkurrencedygtige og dynamiske i EU. I undersøgelsen scorer Danmark højt på alle områder og er samtidig det land, der har gjort mest for at bedre er-

hvervslivets vilkår. Det siger jeg for blot lige at nævne en udefrakommende bedømmelse.

Så jeg forstår godt, at det alligevel kan være klogt at se på, hvordan det står til i dansk økonomi, hvis man spørger mere neutrale observatører, som ikke er bundet op på politiske synspunkter, og som benytter sig af en faglig vurdering. Jeg vil anerkende, at hr. Jan Petersen også er nået til den erkendelse. Hr. Ole Sohn er så ikke nået til den, men det vil nok være min anbefaling, at man alligevel kommer til den erkendelse. På et tidspunkt indhenter virkeligheden alligevel de mange påstande om, hvordan det egentlig står til, f.eks. om, hvad der bruges af penge.

Jeg synes, det er lidt dristigt, at hr. Ole Sohn mener at vide, hvad kommunerne bruger, når kommunerne selv har en anden mening end hr. Ole Sohn. De fastholder nemlig, at de penge, de har aftalt med regeringen at de får, dækker det, der skal til for stadig at fastholde serviceniveauet: sikre, at der er plads til flere elever og stadig fastholde serviceniveauet og i øvrigt også fastholde det, selv om der er flere ældre, der skal serviceres. Det er kommunernes og altså aftalepartens eget udsagn.

Jeg vil blot sige, at alle tal viser det samme. Og det er også det, hr. Ole Sohn kommer til at se, når vi har regnskabstallene for 2006 og regnskabstallene for 2007. Og selv om der diskuteres meget om regeringsdannelse, skal vi nok få dem i tide, så vi har dem forud for, at man skal diskutere, hvordan fremtiden overhovedet skal være i forbindelse med et kommende regeringsgrundlag. For tallene kommer, og de viser jo ikke det, som hr. Ole Sohn hele tiden forsøger at fremhæve. Det undrer mig bare, at hr. Ole Sohn, som ellers normalt er en fair og skikkelig og venlig politisk personlighed, egentlig fastholder noget, som man i virkeligheden må erkende nok ikke er helt korrekt.

Det kan jo være, at jeg, når jeg i morgen i Finansudvalget skal redegøre for indholdet af Økonomisk Redegørelse – det skal jeg jo i samråd – er nødt til at fastholde, at vi med det, der nu er lagt frem i finansloven, i virkeligheden har løftet serviceniveauet i kommuneaftalerne med endda 32 mia. kr. i forhold til 2001 i faste priser. Og det er altså også noget, jeg siger under ministeransvar. Og svarene på de § 20-spørgsmål, der er stillet om væksten, er også givet under ministeransvar. Det kan jo være, fordi de relaterer til, hvordan pengene rent faktisk fordeles.

Hvis man kommer til den erkendelse, at det altså godt kan være, at det er rigtigt, at der bruges 32 mia. kr. mere – det er ikke bare de 31 mia. kr., for det viser sig nu, hvor man gør tallene op, at det nok er 32 mia. kr. i løft i faste priser i forhold til 2001 på serviceområderne, altså det, vi kender på socialområdet, på uddannelses- og på sundhedsområdet – forstår jeg ikke, at man så kan fastholde, at det ikke omsættes i mere service.

Kl. 15.50

Der vil jeg gentage, hvad jeg også nævnte sidste torsdag: Det er da mærkeligt, at man har den opfattelse af offentligt ansatte, at hvis der bruges flere ressourcer på et område, så forstår offentligt ansatte ikke at omsætte dem til bedre service. Det er min klare opfattelse, at duelligheden blandt offentligt ansatte mindst er på samme niveau som blandt privat ansatte, så det at tilføre flere ressourcer til offentligt ansatte betyder selvfølgelig også, at de er i stand til at levere en bedre service, og det er også det, som tallene nok kommer til at vise, når man gør op, hvordan pengene omsættes.

Pengene omsættes i flere ansættelser. Der er jo flere ansatte i hjemmehjælpen. Det er jo ikke rigtigt, som hr. Ole Sohn siger, at der ikke kommer til at være en vækst i antal ansatte i ældreplejen. Det kommer der til at være af helt naturlige grunde, fordi antallet af ældre stiger, så der kommer et større behov. Det er også det, regeringens politik egentlig går ud på, nemlig at sikre, at man overhovedet er i stand til at hjælpe og servicere, når der bliver flere ældre. Bl.a. derfor har vi jo lavet en aftale om senere tilbagetrækning, der er med til at fastholde, at der overhovedet er den arbejdskraft, som man har brug for både i den offentlige og i den private sektor.

Men det, der måske er det mest problematiske, og som også berører det, som hr. Jan Petersen var inde på med kommunerne, er, om det, man egentlig ønsker, i virkeligheden er et opgør med det danske kommuneaftalesystem. Når der gives flere midler, kan man altså ikke kritisere regeringens anvendelse af midlerne uden samtidig at sige, at så må vi lave systemet om. Så må det være sådan, som også hr. Kristian Thulesen Dahl er inde på, at der ikke indgås en aftale med kommunerne under et, men at man direkte må styre hver enkelt kommune, for der er ikke nogen mellemvej. Enten anerkender man, at kommunestyret er stærkt nok til selv at nyttiggøre de midler, de får – og de endnu flere midler, de får – eller også må man altså gå ind på en anden vej.

Jeg vil bare som eksempel nævne en af de historier, der var oppe tidligere på året, om Fælledgården i Københavns Kommune, hvor man ikke hjalp en ældre beboer, som det kunne forventes man skulle gøre med de krav, som vi stiller. Det sker jo så i en kommune, der lige præcis selv går ud og fortæller, at den har penge, at den på trods af skattestoppet har flere penge til rådighed, at den har nedbragt sin gæld og faktisk er i stand til at kunne gøre endnu mere næste år. Og det er jo altså ikke noget, som regeringen siger, eller ministrene siger, eller jeg siger. Det er det, som overborgmesteren selv fortæller, nemlig at nu er økonomien så god, at man er endnu bedre rustet til at levere god service. Det er bare et eksempel på, at de eksempler af kritisk art, som opstår, ikke nødvendigvis har noget som helst at gøre med, hvordan økonomien er, men med, hvordan man i øvrigt formår selv at nyttiggøre pengene.

Der blev også stillet spørgsmål fra hr. Ole Sohn til hr. Christian Wedell-Neergaard om skattestoppet. Jeg forstår ikke, at man ædrueligt kan sige, at skattestoppet begrænser den kommunale aktivitet, for sådan indgår skattestoppet jo overhovedet ikke i kommuneforhandlingerne. Vores kommuneforhandling og aftalen går jo lige præcis ud på, at vi aftaler de samlede udgifter, og at vi sikrer, at pengene samlet er til rådighed. Det vil sige, at der er fuld dækning, og hvis kommunerne hævdede deres egne skatter, fordi der ikke var et skattestop, ville statens tilskud til kommunerne bare falde præcis tilsvarende kronen for krone, for det, vi aftaler, er de samlede udgifter – det er dem, vi indgår aftale om – og så sikrer vi finansieringen.

Vi ville stadig aftale udgifterne, selv om der ikke var tale om et skattestop, for som hr. Morten Helveg Petersen også siger, er man nødt til at være ansvarlig, der er en grænse for, hvor meget man i alt kan omsætte over det offentlige. Derfor indgår skattestoppet jo overhovedet ikke i det regnestykke lige bortset fra, at det, vi beregner ved skattestoppet, er, hvor mange penge kommunerne får ind ved uændret personbeskatning, uændret dækningsafgift, uændret grundskyldpromille, og så leverer staten resten. For næste år drejer det sig om godt 8 mia. kr. til det primærkommunale system, som vi lægger oven i de 40 mia. kr., de får i bloktilskud. Det er altså derfor, det er staten, der betaler; at vi har et skattestop, berører overhovedet ikke den samlede ramme og rummeligheden for kommunerne – det er fuldstændig udlignet.

Det vil jeg så også godt gentage i morgen for lukkede døre i samrådet. På et eller andet tidspunkt må det jo også være noget, som selv hr. Ole Sohn vurderer om han ikke også der skal gå ind og se på, hvad det rent faktisk er, der aftales med kommunerne som aftalepart.

KL 15.55

Det samme gælder også dette med, at når nu vi nedsætter forældrebetalingen, hvem betaler så regningen? Ja, det gør statskassen. Sådan er det aftalt. Der glæder det mig jo i al almindelighed, at kommunerne også her melder klart ud. Det gjorde man jo i går, den 12. december, hvor FOA kom med den påstand, at nu sætter man forældrebetalingen ned, og at det betyder, at kommunerne så mangler pengene. Derfor er jeg glad for, at KL's formand, Erik Fabrin, direkte sagde:

»De takstnedsættelser i vuggestuer og børnehaver, som regeringen har lovet og gennemført, har regeringen samlet set kompenseret kommunerne fuldt ud for.«

Der er så kommuner, der i virkeligheden vælger noget andet omkring kostpenge i vuggestuer m.v., og der siger Erik Fabrin om det at vælge noget andet, at »det ansvar må kommunerne vedstå sig over for forældrene«, altså at de vælger noget andet. Det er ikke en følge af, at staten rent faktisk ved lov har nedsat forældrebetalingen og dermed sikret, at en normal lønmodtagerfamilie med et barn i vuggestue i mange kommuner oplever at have 9.000 kr. mere i rådighedsbeløb. Det er finansieret et hundrede procent af statskassen. Så det berøres altså ikke inden for den samlede ramme.

Det eneste, der er lidt mere snært og svært at håndtere i 2007, er, at der har kommunerne ikke den frihed til selv at fastsætte deres skatteprocent inden for rammen, som de har haft de andre år. Det skyldes ene og alene, at vi har en kommunesammenlægning, og jeg tror, at de fleste godt kan se, at det nok har været en meget stor hjælp, at man ikke, samtidig med at man skulle lægge kommuner sammen, også skulle have opgaven med at fastsætte: Hvad er det egentlig for en skatteprocent, man skal finde frem til? Så det er det eneste år, kommunerne ikke selv har friheden til, at nogle kan sætte skatten op og andre kan sætte den ned. Vi har betalt over statskassen for, at man holder et uændret skattetryk, for vi betaler det, der så må mangle.

Det samme vil jeg sige til fru Line Barfod, for fru Line Barfod siger også, at det er en udhuling

af den offentlige sektor, der finder sted. Igen må jeg undre mig, Hvordan kan det være en udhuling, at man bruger flere penge end før i faste priser? Hvad vil det sige at hule ud? Så skulle det jo være sådan, at hvis man fjernede ressourcerne og gav mindre end tidligere, må det altså være at fylde op. Men i min måde at tænke på, er det at give flere penge pr. dansker i faste priser, altså købekraft, det modsatte af udhuling eller nedskæring.

Det undrer mig også, at man kan blive ved med at sige, at det er sådan, at den kommunale sektor vokser mindre end den private, når det faktisk er lige omvendt. Rent faktisk har det været sådan, at i de her år er den private andel af BNP, den samlede produktion, vokset mindre end den offentlige, altså den kommunale andel af den samlede produktion. Sagt på en anden måde har den kommunale vækst i forhold til den private vækst i kroner og øre været større, kommunerne har altså haft en større vækst i forhold til den samlede produktion end det, der har svaret til det private træk i kroner og øre. Så det er mærkeligt, at man kan opretholde påstanden om, at det egentlig ikke forholder sig sådan. Men også det er vi jo i stand til over tid at kunne dokumentere.

Jeg må sige, at det jo så ikke går den vej, at det bliver mindre fremover, for den globaliseringsaftale, der er indgået med 158 mandater, alle partier med undtagelse af SF og Enhedslisten, betyder jo $\frac{1}{2}$ pct. til yderligere forskning og yderligere investeringer i uddannelse, både i folkeskolen og på de videregående uddannelser, til innovation og til at kæmpe mod nedslidning, og det betyder i virkeligheden, at der så kommer en svag yderligere stigning i den offentlige vækst i forhold til den vækst, der er i den samlede produktion. Så det går altså lige modsat det, der doceres af Enhedslisten og SF.

Jeg er sikker på, at det nok skal gå ligesådan, som når hr. Morten Helveg Petersen kommer frem til, at det, man sagde, nok ikke viste sig at være det rigtige. Den erkendelse, som også er kommet til Socialdemokratiet, tror jeg også er en erkendelse, der vil komme til hr. Ole Sohn, måske ikke til fru Line Barfod, for det passer ikke rigtigt ind i retorikken, og vi ville også savne den, det må jeg sige, for hvis fru Line Barfod gik herop og sagde, at hun var fuldstændig enig med finansministeren, ville jeg have det dårligt og spørge mig selv om: Hvad er det, jeg har gjort forkert? Hvad er det egentlig, der er gået galt? Et eller andet må der være gået galt. For det er nok

sådan, at vores samfundssyn er lidt forskelligt med hensyn til, hvordan man sikrer, at danskerne får det bedre og får frihed og velfærd på samme tid.

Kl. 16.00

Men jeg håber så, at vi næste år kan have det her arrangement på én dag, så vi kan få sammenhæng mellem ændringsforslag og hoveddebatten, generaldebatten. For det, vi har drøftet her, er ikke så meget finansloven – af gode grunde, for den er jo egentlig ganske god, både det fundament, vi har, og det, man i øvrigt forbedrer med. Uanset hvad, er det jo en lang række forbedringer, der lægges ind i finansloven, og jeg kvitterer for, at en meget stor del af det vedtages med et bredt flertal.

Det vigtigste er nok den aftale, vi har om globalisering, altså holdbarheden i den senere tilbagetrækning over tid, når man lever længere, men også det, at vi med meget stor styrke har kunnet sætte et beløb af, 39 mia. kr., til fordeling op til 2012. Det er unikt, og derfor forstår jeg også godt, at det på en eller anden måde bidrager til den platform, vi har for debatten i dag, når vi så i øvrigt i restfinansloven, det, der i øvrigt er her, har vækst. Det gør selvfølgelig også, at det må man egentlig takke for, for det er altså et stort bidrag. Så uanset hvordan man ser det her konglomerat af en finanslov, er det en meget stærk finanslov, i og med at vi er i stand til at fokusere på fremtidens velfærd, som vi har gjort, og det skal jeg kvittere for til det brede flertal.

Jeg vil dog lige sige til hr. Morten Helveg Petersen, at det altså er en, om jeg så må sige, mere faglig uenighed med vismændene om holdbarheden. Hvis årsagen til, at man lever længere, er, at man er rask længere, så er den model, vi har aftalt, faktisk fuldstændig holdbar. Så uenigheden går i virkeligheden på, om danskerne har længere sygdomsperioder, fordi de lever længere. Og hvis man, om jeg så må sige, har det humanistiske livssyn, at vores ønske er, at hvis man lever længere, er det også, fordi man er rask længere, så er den aftale, vi har indgået, meget holdbar, og vi har i virkeligheden et snit til i hvert fald 2040.

Jeg vil så sige til hr. Morten Helveg Petersen, at hvis der er usikkerhed efter 2040, vil jeg sige: Jamen så lad os klare det frem til 2040. Og så vil jeg personligt sige, at så må hr. Morten Helveg Petersen måske egentlig godt overtage lidt mere efter 2040, altså personligt, hvis vi så må vise, at vi er i balance indtil mindst 2040, for så tror jeg i

virkeligheden, at erfaringen også er så forankret i hr. Morten Helveg Petersen, at vores synspunkter til den tid måske ikke er så forskellige, for erfaring kommer med alderen. Så det kan jo være, at vi også der når frem til, at udfordringen måske ligger på helt andre felter.

Det undrer mig egentlig, at man ikke bruger mere tid på at fokusere på, hvad det er i det projekt, vi har vedtaget, som er ganske unikt, og dermed også kvitterer for det. Hvorfor er det udlandet, der i høj grad er dem, der hele tiden kvitterer for det, som vi beslutter, og som jeg synes 158 medlemmer af Folketinget i virkeligheden har stor ære af?

Jeg vil her sige tak for det, synes jeg, gode, loyale, fair samarbejde, der har været med de partier, som står bag velfærdsaftalen og globaliseringsaftalen. Og selvfølgelig en tak til Det Konservative Folkeparti for en ihærdig støtte og til ordførerne for et ualmindelig godt samarbejde. Det gælder også Venstre, hr. Peter Christensen, hvor jeg også her oplever, at Venstre delvis støtter regeringen, hvilket jeg jo sætter pris på. Også en tak til Dansk Folkeparti og hr. Kristian Thulesen Dahl, også for et gennem hele tiden dygtigt og flittigt arbejde, der er med til at bidrage til, at vi gør det bedre for alle, selv dem i Folketinget, der ikke umiddelbart kan se storheden i projekterne. Vi er jo alligevel fælles om at dele ud af glæden.

Formanden:

Finansministeren slipper ikke så let. Der er foreløbig syv, der har bedt om korte bemærkninger. Det er fru Line Barfod, hr. Jørgen Arbo-Bæhr, hr. Jan Petersen, hr. Morten Helveg Petersen, hr. Ole Sohn, hr. Arne Toft og hr. Morten Østergaard.

Først fru Line Barfod for en kort bemærkning til finansministeren.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren udelod behændigt emnet omkring ulighed og fattigdom, som vi jo ellers har diskuteret en del både i dag og under første del af finanslovdebatten i sidste uge. Det kan jeg sådan set godt forstå at ministeren gør, men jeg vil gerne høre, om finansministeren deler den konservative finansordførers opfattelse, at de fattige har fået det bedre, og Venstres finansordførers invitation til, at alle borgere i Danmark skal med til nytårsfest, eller om finansministeren er så ær-

lig, at han vil indrømme, at der faktisk er en række mennesker i Danmark, der lever i fattigdom på grund af den politik, som regeringen og Dansk Folkeparti fører, hvor man skærer ned på ydelserne til nogle af dem, der i forvejen har mindst, samtidig med at man giver skattelettelser til godsejere og andre store landbrug, fordi de har en mindre stigning i deres indkomst, end de ellers kunne have forventet.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at jeg ikke nævnte ulighed og fattigdom for nu ikke at træde i, at under den regering, som Enhedslisten var med til at støtte op igennem 1990'erne og i øvrigt også med afgørende stemmer, voksede uligheden i gennemsnit med 0,4 pct. om året, og i denne regerings tid er den vokset med 0,1 pct. Det gælder for de tal, som vi rent faktisk kan opgøre. Det ville jeg ikke træde i, for jeg synes under alle omstændigheder ikke, at det er det, man skal fokusere på.

Man skal fokusere på: Hvad er det, man gør? Hvad gør man for dem, der er alkoholikere? Hvad gør man for stofmisbrugerne? Hvad gør man for de hjemløse? Hvad gør man for dem, der har det svært, for psykisk syge med videre? Og der vil jeg blot sige, at jeg har opfattet det som et fælles projekt, i hvert fald for dem, som laver aftaler omkring satspuljemidlerne, at man har nogle, man virkelig fokuserer på, samtidig med at regeringen jo over tid vil bruge omkring tre gange så meget over finansloven til at støtte svage grupper i forhold til niveauet – hvis vi kan måle det over ensartede perioder – under den tidligere regering.

Jeg siger sandelig ikke, at der ikke er folk, der har det svært, men det, der er udfordringen, er, hvordan man løser deres dagligdags problemer.

Sandheden er jo også den, at vi skulle glæde os over, at der kommer flere i arbejde. Det er jo altså en anden del af det. Hvordan måler man overhovedet ulighed, når flere kommer i arbejde og pludselig får en indtægt, der er langt højere, altså diskussionen om: Hvad er relativ fattigdom?

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for endnu en kort bemærkning til finansministeren.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er fint for dem, der kommer i arbejde. Problemet er for dem, der er syge eller på barsel eller af andre grunde ikke er i stand til at påtage sig et arbejde, og som regeringen skærer ned på. Det er fint nok, at man deler nogle almisser ud til folk, når de er blevet hjemløse, alkoholikere osv. Jeg synes, det ville være bedre, hvis man forhindrede, at det kom dertil.

Lige i øjeblikket er der flere tusinde mennesker, der står i risiko for også at blive sendt ud i fattigdom og en del af dem i hjemløshed på grund af regeringens politik. Og vi kan nu læse om nogle af dem, der ikke har råd til at holde jul, og som ikke engang har råd til at købe en julekalender, så deres børn kan åbne de samme kalenderlåger hver morgen, som alle deres skolekammerater gør, for en julekalender koster altså det samme som tre rugbrød og to pakker hamburgerryg.

Det synes finansministeren altså er fint nok, kan jeg forstå, i et land, som ellers er et verdens rigeste, og hvor finansministeren er ude og bryste sig af, at vi nu er udråbt til at have den bedste økonomi. Der synes finansministeren, det er i orden, at vi så samtidig har familier, der ikke har råd til at holde jul.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu ved jeg ikke – er det mig, fru Line Barfod taler til? Var det mig? Nå, for jeg har lige stået og sagt det modsatte. Jeg har lige stået og sagt, at det er en fælles udfordring at gøre noget for dem, der har det svært. Hvordan kan det lige pludselig være blevet til, at det er fint, at nogle har det svært? Hvordan kan det være, at det er fint, at der nogle, der er kroniske alkoholikere? Hvordan kan det være fint, at der er nogle, der er stofmisbrugere? Hvordan kan det være fint, at der er nogle, der er hjemløse? Jeg siger lige det modsatte.

Jeg siger, at der ikke på noget tidspunkt har været gjort mere for de grupper end under denne regering, både i kroner og øre og i indsatsområder. Så jeg har sagt lige præcis det modsatte.

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr, der har en kort bemærkning til finansministeren.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det er fint, at finansministeren i hvert fald erkender, at det er en skændsel for et af verdens rigeste samfund, at vi har grupper i det her land, som er fattige, og som er endog meget fattige.

Lad mig bare tage en enkelt af grupperne, for det kan være, at finansministeren så måske kan give et konkret svar i forhold til den gruppe, nemlig gruppen af mennesker, der er på start-hjælp, hvor jo senest Det Økonomiske Råd har sagt det samme, som vi andre har sagt i lang tid: Starthjælpen har én effekt, og det er, at folk, der i forvejen ikke har meget, bliver fattigere og ligger langt under fattigdomsgrænsen. Den eneste konklusion, der kommer fra Det Økonomiske Råd, er, at starthjælpen bør fjernes. Det siger jeg også.

Hvad siger finansministeren? Her kunne man tage helt konkret og hjælpe en gruppe mennesker til at få et liv, som er mindre præget af fattigdom, blot ved den enkle ting: Fjern starthjælpen.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil bare sige, at det, vi skal bruge kræfter på, er at få folk i arbejde. Det er hovedopgaven. Vi skal i virkeligheden bruge den unikke situation, vi er i og forhåbentlig vedvarende kan blive i, nemlig at der er brug for alle hænder, og der er opgaven, at alle dem, der overhovedet er i stand til at påtage sig et arbejde helt eller delvis, også gør det. Så øvelsen er ikke, at folk, der er raske, skal være på kontanthjælp eller starthjælp, de skal i virkeligheden være i job. Det er, om man så må sige, det ideale grundlag for den lovgivning, der er indrettet.

Der mener jeg, at de niveauer, vi har i Danmark, er rimelige, også når vi sammenligner os med andre lande. Også når det gælder ulighed, er vi stadig et af de mest lige lande i hele verden, og vi er nok et af de lande, der mest fokuserer på at reducere uligheden og sikre, at når mange får det bedre, er der også plads til at løfte dem op, som ikke har det godt.

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er glad for, at finansministeren nu i hvert fald sådan lige mander sig op til at sige: Puha, det er godt, at der er nogle steder, hvor de har det endnu værre, end man har det i Danmark. Men der svares bare ikke på spørgsmålet.

For nu er det så oplagt, at den lovgivning, man har lavet, ikke virker. Den virker ikke. Det siger alle jo. Det er ikke alle, der kommer i arbejde. De, der så ikke kommer i arbejde, hvorfor skal så lige præcis de blive fattigere, når det er så enkelt, at den gruppe mennesker ville få det bedre, blot ved at man fjerner startthjælpen?

Der findes ikke noget argument imod, andet end hvis man virkelig mener, at den gruppe skal fastholdes i fattigdom, og den holdning troede jeg kun det var Dansk Folkeparti der havde.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg står også i den gruppe, der siger, at de skal i job. Der er ikke noget ønske om at fastholde nogen i nogen som helst passiv forsørgelse, medmindre det er en førtidspension, fordi man ikke er arbejdsfør og ikke kan påtage sig et arbejde. Ellers er ønsket, at man er i job.

Det gælder også dem, der er på kontanthjælp, og som i virkeligheden står til rådighed for arbejdsmarkedet, at de skal i job. Og hvis ikke man kan tage et job af helbredsmæssige årsager, psykiske eller fysiske, ja, så har vi en førtidspensionsordning, og den skal vi bare gøre brug af. Altså, opgaven er ikke at placere folk i passiv forsørgelse, den er at sikre, at alt for mange, der i dag bliver passivt forsørgt, kommer i job, at vi benytter den unikke mulighed, som vi står med, fordi man efterspørger arbejdskraft.

Formanden:

Så er det hr. Jan Petersen, der har en kort bemærkning til finansministeren.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Finansministeren havde fundet en nyhed i dag, nemlig at nu skulle jeg have erkendt, at dansk økonomi er god. Det er ikke nogen nyhed, det har jeg sådan set haft kendskab til at den er i 10 år, og så er vi nu altså også blevet i hvert fald EU-mestre. Det må betyde, at vi har overhalet Luxembourg, og det skulle så være nyheden, for ellers har det mig bekendt været situationen i de sidste 10 år. At vi så ikke er de førende, de bedste

ste i Europa, må jo skyldes, at der er mere olie i Norge, og at de har en bedre regering.

Jeg vil godt følge op på det spørgsmål, som lige har været rejst om fattigdom, for finansministeren siger jo, at hvis mennesker ikke kan arbejde, skal de have førtidspension – jeg kan formentlig også tilføje fleksjob og revalidering. Hvordan kan det så være, at finansministeren ikke har benyttet lejligheden til at sikre, at den her finanslov ændrer sygedagpengereglerne sådan, at der ikke er nogen, der kommer på kontanthjælp, og at man ikke mister sine sygedagpenge, før man er sikret et fleksjob, en førtidspension eller en revalidering?

For sandheden er jo, at der er mennesker, der kommer på kontanthjælp uden at være raske og til rådighed og må leve af det. Og en del af dem er endda omfattet af ægtefælleafhængighed, der betyder, at de sådan set ikke får kontanthjælp. Det kunne være interessant at vide, hvorfor finansministeren ikke har gjort noget ved det problem, som han selv siger er løst.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg synes bare, det er en mærkelig måde at gå til opgaven på, i og med at vi har løst et problem for folk i sygedagpengesystemet, som risikerede at falde ud på et tidspunkt, hvor den lægelige vurdering var, at de med lidt længere genoptræning kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet. Hvor det i dag er 1 år, og så kunne man få yderligere 2 gange 26 uger, har vi forlænget det op til 3 år, så vi har også her forbedret vilkårene i forhold til, hvordan de var. Og jeg synes ikke, at det, at man forbedrer vilkårene i forhold til, hvordan de var, skal bruges til at kritisere regeringen. Man skulle hellere rose os for, at vi egentlig har løst et problem, som man har stået over for med folk, der har været udsat for trafikuheld eller lignende.

Formanden:

Så er det hr. Jan Petersen for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Man har løst problemet, og det har vi da også stemt for – et lille skridt er jo bedre end det rigtige skridt – for 400-600 mennesker, der falder ud af sygedagpengesystemet i dag, men gruppen, der falder ud, er jo langt større, den er på 5.000. Det, mit spørgsmål handler om, er: Hvorfor be-

nytter finansministeren ikke lejligheden til at sikre, at mennesker ikke falder ud af sygedagpengesystemet, før de er sikret et andet sted, hvor de kan videreføre deres liv på et sikkert forsørgelsesgrundlag? Og det er ikke kontanthjælp, for kontanthjælp er en midlertidig ydelse, og kontanthjælpen har et kontanthjælpsloft, som har sine ganske betragtelige urimeligheder i sig. Det er det, der er min pointe.

Hvorfor vil finansministeren ikke lovgive om det, som han selv siger bør være løsningen, nemlig at hvis ikke folk kan gå på arbejde, hvis folk er syge, skal de have førtidspension, og jeg kunne føje til fleksjob eller revalidering? Finansministeren tror, han har løst sit problem for 5.000, men det er sådan set kun 400-600, det er løst for. Hvornår skal vi have næste omgang, så vi her kan se, at man gør lidt ved fattigdommen? For det er sådan set ikke det, man har gjort endnu.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil bare sige, at hvis man på grund af vedvarende sygdom, fysisk eller psykisk, vurderes til aldrig at kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet, ja, så er det i virkeligheden, at vi har førtidspensionssystemet til at samle op. Der er det jo, vi har sagt, at hvis man vurderer: Du kommer aldrig tilbage på arbejdsmarkedet, det tror vi desværre ikke kan lade sig gøre, så har man et førtidspensionssystem, som vi har vedtaget i fællesskab.

Kl. 16.15

Formanden:

Så er det hr. Morten Helveg Petersen, der har en kort bemærkning til finansministeren.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Man kan have en lang diskussion omkring vismændene og de forskellige beregninger, og hvorvidt en længere levetid fører til flere sygdomsforløb, og hvad ved jeg. De forudsætninger er jeg helt med på at man kan diskutere helt åbent, men man kan vel dårligt diskutere det forhold, at en øget velstand fører til en øget efterspørgsel efter offentlige ydelser, og at det på lang sigt lægger pres på de offentlige finanser, er vel sådan rimelig entydigt. Det går jeg også ud fra at finansministeren vil medgive. Så den før-

ste del af det kan vi diskutere; den anden er vel historisk bevist.

Men det, der egentlig er mit spørgsmål, vedrører skattestoppet og den lange bane i den diskussion, og det er ikke, fordi jeg nødvendigvis har en forventning om, at finansministeren vil åbne for en diskussion om skattestoppet, men finansministeren må da medgive som beskrevet i vismandsrapporten, at skattestoppet gradvis udhuler de forbedringer af råderum og af holdbarhed, som vi blev enige om før sommeren. Er det ikke en korrekt gengivelse eller beskrivelse, vismændene har foretaget, altså at skattestoppet helt oplagt udhuler de forbedringer, vi i øvrigt har været fælles om?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu vil jeg lige dele det op i to forskellige kasser, for al dårligdommen ved skattestoppet har jeg hørt om, lige siden vi indførte det. Det skulle man aldrig nogen sinde gennemføre Forårspakken skulle man heller ikke have gennemført. Men på trods af skattestop og forårspakke har vi altså fået nogle resultater, som er unikke med den højeste beskæftigelse nogen sinde, den reelt laveste ledighed nogen sinde i den tid, vi har opgjort statistikken på samme måde, og vi har den største gældsnedbringelse nogen sinde. Det på trods af alt det, som kloge folk egentlig sagde var muligt. Så på den korte bane vil jeg bare sige, at det er gået lige modsat det, som mange har gået og sagt – lige med undtagelse af os selv.

Så er der holdbarheden i det, vi har aftalt, og der vil jeg sige, at det er logikken i senere tilbagetrækning, der giver det solide. Det har for så vidt ikke noget at gøre med finanspolitikken, det har noget at gøre med, hvordan man rent fysisk sikrer, at folk er til rådighed for arbejdsmarkedet, altså på den ene måde at komme tidligt ind på arbejdsmarkedet og at blive længere.

Så man kan sige, at det er en rent matematisk øvelse i den model: Hvordan sikrer man, at arbejdsstyrken er til rådighed, og at den er stor nok? Og det er præcis det, vi sikrer med den senere tilbagetrækning. Det, vi har reserveret, er tiden til efterløn og alderspension i forhold til levetidens længde.

Så det er en balance, der uanset hvordan vi i øvrigt laver vores finanspolitik, numerisk er dækket ind, og det var hele øvelsens formål. Finanspolitikken er jo ikke lagt fast med den vel-færdsaftale.

Formanden:

Så er det hr. Morten Helveg Petersen for endnu en kort bemærkning til finansministeren.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Men vil finansministeren ikke forholde sig til de talrige beregninger, som Finansministeriet selv har forestået, og som viser, at skattestoppet er den mindst effektive måde at få folk ud på arbejdsmarkedet på? Der er jo ikke grænser for de tal, som Finansministeriet slynger ud, og hvor mange gange det er dokumenteret. Det er den mindst effektive måde at få folk ud på arbejdsmarkedet på.

Altså, hvis vi har en fælles udfordring i at skaffe flere hænder ud på arbejdsmarkedet, så virksomhederne kan indfri alle de ordrer, som nærmest står i kø derude, har vi så ikke en fælles udfordring i at få endnu flere folk ud på arbejdsmarkedet? Og er skattestoppet så ikke også den mindst effektive måde at bruge pengene på?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

I forhold til hvad? Det er klart, at i Spanien, hvor man har indvandrere, der i virkeligheden går ned på nul, hvis ikke de har noget job, der søger de jobbet. Den amerikanske model, hvor du stort set ingenting får, hvis ikke du har et job, der søger de jobbet, hvad enten de kommer fra Mexico eller ej. Og så er der den danske model, og jeg spørger bare: Hvilke andre lande har fået den tilgang til arbejdsstyrken, som vi har oplevet her i Danmark i de senere år? Hvor er ledigheden lavere? Hvor er beskæftigelsen højere?

Hvis man tager og læser på forsiden af Berlingske Tidende fra i dag, vil man se historien om, at danskerne arbejder længere; arbejdstiden er for mange 40 timer. Lidt overraskende for mange, men det svarer i øvrigt meget godt til det, jeg selv svarede i torsdags om, hvordan det er gået i Danmark. Man har altså øget arbejdstiden; folk arbejder. Og det er ikke sikkert, at det er sådan, at folk, der i forvejen har overtid, nødvendigvis ønsker at arbejde længere pr. uge.

Så man er nødt til at se på, hvordan det er, hvis der er stor ledighed, og hvordan det er, hvis der i forvejen er overefterspørgsel efter arbejdskraft, om folk i forvejen knokler.

Formanden:

Så er det hr. Ole Sohn, der har en kort bemærkning til finansministeren.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil godt lige kommentere finansministerens forsøg på at referere, hvad jeg har sagt. Enten har finansministeren ikke hørt ordentlig efter, eller også har jeg udtrykt mig uklart.

Kl. 16.20

Jeg har det princip, at jeg aldrig betvivler de tal, der fremgår af økonomiske redegørelser og lignende, for det er en helt tåbelig diskussion, for de er som hovedregel altid korrekt. Det, jeg påpegede, var, at vi i nyere tid aldrig haft så lav en vækst i den offentlige sektor som under denne regering, og det er derfor, man ser et pres i kommunerne, som gør, at de ikke kan efterleve den efterspørgsel, der er, og derfor er der nedskæringer og nedskæringer og nedskæringer.

Det er en politisk uenighed. Regeringen ønsker en lav vækst i den offentlige sektor, de ønsker, at det offentlige forbrug mindskes, og at det private forbrug øges, og det er en politisk uenighed. Men tallene vil jeg ikke betvivle.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det er sådan, at hvis hr. Ole Sohn ikke betvivler tallene, burde vi være enige, for det, vi er blevet kritiseret for, er jo, at den vækst i borgernær service, der er i det offentlige forbrug, som finder sted i kommuner og amter, er for stor. Hvis man citerer vismændene, Nationalbanken eller andre, kan man se, at væksten i borgernær service i virkeligheden er for stor. Men det er altså vækst, vi taler om.

Lad os gå ned i tallene, og dem skal jeg gerne gentage, jeg har gjort det tidligere: Tager vi det kommunale forbrug i procent af det private forbrug, kan vi se, at det i 2001 var 38,2 pct. og i 2005 38,7 pct. Det vil sige, at det kommunale forbrug er steget i forhold til det private forbrug. Tager man det i forhold til BNP, altså produktionen, ser vi, at det kommunale forbrug i 2001 var 18,1 pct. af BNP, og i 2005 var det 18,7 pct. af BNP. Det er altså vokset, det er ikke faldet.

Formanden:

Så er det hr. Ole Sohn for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er der ingen der betvivler. Jeg har for mit vedkommende ikke sagt, at der er sket et fald, jeg siger, at væksten i den offentlige sektor al-

drig har været lavere i nyere tid end under denne regering. Det er en kendsgerning, det er en del af regeringens officielle politik, og jeg forstår ikke, hvorfor finansministeren ikke bare roser det og er stolt over, at man har nedbragt den offentlige vækst.

Det, man så kan se i Økonomisk Redegørelse, er, at det private forbrug stiger 2,2 pct. næste år og det offentlige forbrug 1,3 pct. Og det, vismændene og Nationalbanken siger, er jo ikke, at væksten i den offentlige sektor er for høj, det er, at den samlede vækst er for høj.

Det, vi siger, er, at man kunne flytte en mindre del af den stigningstakt fra det private forbrug over til det offentlige forbrug. Det er en politisk uenighed, det er jo ikke en uenighed om tallene. Vores politik kan bare ikke lade sig gøre, fordi der er skattestop. Derfor er vi imod skattestoppet.

Så jeg synes, det er lidt vigtigt, at vi tager den politiske diskussion og ikke tager en snak om tallene, for jeg mener, at de tal, der står i den økonomiske redegørelse, og de tal, vismændene kommer med, som udgangspunkt er korrekte, og dem tager jeg altid udgangspunkt i. Men derfor kan man godt have en politisk diskussion.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det er jo helt rigtigt. SF har altid sagt, at det drejer sig om at beskatte borgerne hårdere. Det er rigtigt, og det er jo så en forskel i livsopfattelse, hvor jeg mener, at mest rigdom får man ved, at borgerne råder over mest muligt selv, altså at de af arbejdsindkomsten har mest muligt tilbage til at bruge efter eget valg. Og der, hvor de ikke selv er i stand til at betale, har de en frit valg-ret til selv at vælge det sted, hvor man modtager den offentlige ydelse under den forudsætning, at det ikke er dyrere end det, det offentlige i forvejen har besluttet at ville yde.

Så det er altså principielt. Jeg mener, at man skal sikre frie borgere ved, at de bestemmer mest muligt over deres egen indkomst, og at man samtidig sikrer friheden for alle ved, at der er en ret til at stemme med fødderne og vælge et andet tilbud end det, det politiske system har givet en, under den forudsætning, at det ikke er dyrere, men at man er mere tilfreds med at vælge noget selv.

Så det er jo der, hvor vi har en forskel i vores ideelle livsopfattelse, og den forskel skal vi have plads til. Den vil jeg slet ikke nedbryde.

Formanden:

Så er det hr. Arne Toft, der har en kort bemærkning til finansministeren.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Ministeren står og siger fra talerstolen, at der er meget lav ledighed, og at den aldrig har været lavere. Der er meget stor afbetaling på gælden. Vi ved jo godt, at når der er lav ledighed, skal forældrene have deres børn passet. Vi ved også godt, at der bliver flere ældre.

Er det ikke et problem for regeringen og for ministeren, at der er en del kommuner, som har været nødt til at skære både i børnepasningen, på skolerne og inden for ældreområdet? Jeg ved godt, at ministeren nu vil sige: Jamen der er 31 mia. kr. mere.

Lad os så sige, at kommunerne har fået, og at det er rigtigt, hvad ministeren siger. Er det så ikke et problem, at der stadig væk er nogle kommuner, som har fået en dårlig behandling af regeringen, fordi man har fået fordelt goderne ulige.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Bag det, hr. Arne Toft siger, ligger jo også problemet med at skabe nye kommuner, som vi har talt meget om, hvor man nødvendigvis i den nye kommune skal have et serviceniveau, som matcher det, man havde i de tidligere kommuner – på den ene eller den anden måde – for det er jo det, man fører med over ind i den nye kommune. I den øvelse ligger der jo, at der er nogle, der lå højt i forhold til andre i den nye kommune, som oplever, at man nivellerer. Der findes ikke anden løsning, så den diskussion kan vi ikke undgå.

Kl. 16.25

Ellers har det altid været sådan i politik, at der er kommuner, der har det sværere end andre. Vi oplevede i Århus Kommune, at man havde overtaget et problem med økonomien, der er skabt tilbage i 2004, som man nu fik løst ved samme lejlighed – hvor man i øvrigt her har drøftet den kommunale økonomi. Så der har altid været kommuner, der har truffet beslutninger, der har gjort, at man har haft nogle problemer, som andre kommuner ikke har haft. I øvrigt har vi inden for det system, vi har aftalt, haft plads til skatteændringer. Vi glemmer lige 2007, det beder jeg om, for det er en særlig øvelse, 2007, men den model, vi ellers aftaler ud fra

op til 2007 og også i 2008, er jo, at skatten ikke er låst. Der er dog en frihed – og det er der også i 2007 – til selv at fastsætte sit skattegrundlag. Så kommunerne er ikke låst. Der er altså nogle, der træffer beslutninger af egen drift, fordi de ser på, hvad det er, de mener der skal gælde i deres kommune fremover.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Når man hører ministeren, er det, ligesom om det bliver udlagt, som om at det, man gør, er, at man harmoniserer. Men det er jo de kommuner, som ikke bare har harmoniseret, men som virkelig har sat deres forbrug ned under harmoniseringsgrænsen, både på børneområdet, på skoleområdet og på ældreområdet, der har et problem.

Jeg kan ikke forstå, at ministeren kun har ét bud på det, nemlig at man i 2008 kan sætte skatten op igen. Hvis nu det viser sig, at der ikke er nogen kommuner, der sætter skatten ned, er der så nogle kommuner, der får mulighed for at sætte skatten op? Jeg tror da ikke, at man med det hængende over hovedet, at hvis man sætter skatten ned, får man ikke lov til at sætte den op igen, vil sætte skatten ned. Vi har jo hørt om Tårnby, som skriftligt fik at vide, at de kunne få lov til at sætte skatten op igen, hvorefter ministeren trak tilsagnet tilbage.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Hr. Arne Toft og Socialdemokratiet må gøre op med sig selv, om de ønsker aftalesystemet som en rammeaftale eller de ønsker detailstyring. For hvis hr. Arne Toft beder mig forholde mig til, hvad man præcis gør på en bestemt konto i en bestemt kommune, så er det detailstyring.

Kommunernes Landsforening og dermed kommunerne beder om, at vi giver rammer, og så lever man med de vilkår, der er inden for rammerne. Det, vi har gjort, er, at vi har mindsket uligheden mellem kommunerne i den ændrede udligning, der er gennemført, som betyder, at vi fjerner penge fra nogle kommuner, der er bedre stillet, og giver dem til kommuner, der har det sværere. Og det kan i de kommuner, der i virkeligheden så defineres som bedre stillede, opfattes, som om de har mindre end det, de ellers ville have haft. Men det, vi har sikret i kommuneaftalen, er, at der næste år er flere penge til rådighed totalt set, end der er i år.

Men de beder os selv om at lade være med at blande os i fordelingen. Hvis hr. Arne Toft mener, at vi skal blande os i det, så stil et forslag her. Så må vi forholde os til det. Men i samtlige drøftelser med formandskabet i Kommunernes Landsforening, der både dækker Venstre og Socialdemokratiet, er meldingen hver gang: Giv os rammestyring, lad være at blande jer i, hvordan det udmøntes i de enkelte kommuner. Man kan altså ikke gøre begge dele.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Vi har jo gennem de seneste debatter ved anden- og tredjebehandlingen her af finanslovsforslaget fået etableret en meget klar uenighed internt i regeringen om, hvad effekten vil være af at sænke skatten på arbejde. Så har vi haft Venstres finansordfører, der ved hjælp af benforlængere og andet udstyr ligesom har forsøgt at skræve over både det synspunkt, som finansministeren har, og statsministerens, der meget klart lyder, at han tror på en arbejdsudbudseffekt, hvis man sænker skatten.

Men det, jeg egentlig er optaget af nu, er at sige, at der jo må være nogle af de skattepolitiske effekter, som man i regeringens top er enige om, og derfor vil jeg høre, om finansministeren er enig med statsministeren, der efter Venstres gruppemøde sagde – og jeg citerer:

For at sige det meget ligeud: Der er mangel på arbejdskraft, og det ville være aldeles ryggeløst at give en skattelettelse, som man så bagefter skulle hive ind igen med skatte- og afgiftshøjelser, fordi økonomien bliver overophedet.

Er finansministeren enig i det? For det er jo så en kurv til Det Konservative Folkeparti, som ser disse skattelettelser som den eneste mulighed for at få skatten ned på arbejde.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er klart, at hvis man tænker på ægte skattelettelser, er økonomien ikke til det. Det er den ikke i år, og med det, vi ser i den finanslov, vi vedtager nu, og de kommunale budgetter og regionernes budgetter, så er der også dér et aktivitetsniveau, så der ikke er plads til reelle skattelettelser.

Men så kan man lave det nummer, som Det Radikale Venstre jo gerne vil, nemlig at man stikker den ene hånd ned i borgerens lomme, og så giver man nogle mønter med den anden hånd, og så tager man lige så mange penge plus

en provision op af lommen for lige at gennemføre den omfordeling.

Så det er rigtigt, at med det aktivitetsniveau, vi har aktuelt, er der ikke plads i konjunkturløbet til ærlige skattelettelser – dette, at vi yderligere stimulerer økonomien over de offentlige finanser, for det er det, man så er med til. Vi siger på det, der er vores opgørelse, nemlig at finanspolitikken er neutral næste år, at den er på 0,0, så der ikke er nogen påvirkning af økonomien i løbet af den periode, som vi vedtager finansloven for her i dag.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det håber jeg så Det Konservative Folkeparti vil tage til efterretning.

Men finansministeren var meget optaget af, hvad resultatet af skattestoppet i 2040 er, og at hvis vi fremskriver økonomien i en 1000-års-model, kommer vi så til at eje hele verden? – alle de der meget lange ting. Men det, der jo er den aktuelle udfordring, er jo netop udbuddet af arbejdskraft.

Så beskriver finansministeren en skatteomlægning, og den synes jeg egentlig man måske kunne prøve at få en anmeldelse af fra vismændene, for vismændene skrev jo her i december, og jeg citerer igen:

Den beskrevne skatteomlægning, som svarer til den, finansministeren beskrev som den radikale, vil være i klar modstrid med skattestoppet. Det er imidlertid vanskeligt at finde andre finanspolitiske tiltag, der på samme tid har gunstige struktureffekter, reducerer risikoen for overophedning, og som oven i købet har begrundede fordelingsmæssige konsekvenser.

Er det ikke korrekt, at den skattereform, som finansministeren lige udlagde på Det Radikale Venstres vegne, faktisk præcis nu er det helt rigtige instrument, ikke bare ifølge vismændene og OECD, men i virkeligheden også ifølge Finansministeriets egne vurderinger, bare ikke finansministeren, for han er blokeret af et skattestop?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Må jeg lige sige, at den balance i 2040, som jeg talte om, er i forbindelse med vores tilbagetrækningssystem – det er vores velfærdsaftale. Det har ikke noget med skat at gøre. Det er ikke finanspolitikken elementer, men det er det nu-

meriske, nemlig hvordan man sikrer arbejdsstyrke nok over tid og dermed reducerer. For det kunne misforstås.

Jo, men jeg er bare så glad for, at vismændene ikke er dem, der sidder og bestemmer politisk. Det er jeg bare så glad for. Og hver gang, jeg læser, hvad de skriver, bliver jeg endnu mere glad for det, for så havde der efter min vurdering ikke været nogen forårspakke og vi havde ikke haft de resultater, som vi har nu. Selve forårspakken var sådan set det, der satte det hele i gang.

Derfor synes jeg, det er en fantastisk god fordeling, at der er kloge folk, der kommer med gode teoretiske ideer, og så er der politikere, der vurderer det hele og siger: Hvad er det egentlig, vi står for? Hvad er det, vi opfatter som retfærdigt? Sådan er det vel i politik. Det er vel ikke teoretikere, der bestemmer, om man skal have dødsstraf; det er politikere, der siger: Vi vil ikke have dødsstraf – ud fra nogle ideelle humanistiske synspunkter.

Jeg er bare så glad for, at vi er politikere – det er hr. Morten Østergaard jo også. Det er derfor, det er os, der diskuterer politik – og så må andre diskutere teori.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Der har været diskuteret noget om det begreb, der kaldes starthjælp, og især venstrefløjen har været meget interesseret i at prøve på at problematisere det, for ikke at sige mistænkeliggøre det. Starthjælp er som bekendt den reducerede kontanthjælpsydelse, der gives til folk, der kommer til landet udefra. I de første 7 år, hvis de ikke har arbejde, får de altså en reduceret kontanthjælp.

Synes finansministeren ikke, at det er en glimrende ordning i en situation, hvor det er nødvendigt, at de pågældende finder et arbejde? Det, at de ikke får den fulde kontanthjælp, motiverer dem til at finde et arbejde, og mig bekendt har netop også statistiske tal bl.a. fra Dansk Arbejdsgiverforening vist, hvor effektivt det er i retning af at få folk til at arbejde på at finde et job, det vil sige komme ud på arbejdsmarkedet og begynde at blive, som det hedder, integreret.

Er finansministeren ikke enig med mig i, at tallene, i modsætning til det, vismændene siger, netop understreger, at det er motiverende for at komme ud på arbejdsmarkedet, at vi har start-hjælp?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jo, det er klart, at det, der har været oppe i debatten hele tiden, jo også er det, som nogle siger er problemet, når folk kommer til Danmark, nemlig at man pakker dem ind og løser alle udfordringerne og etablerer et niveau for levestandard, hvor de, om man så må sige, forankres.

Jeg har også hørt fra forældre, der siger, hvorfor det er så svært også at få unge i job. Det er, fordi vi i forvejen i vores måde at tænke social sikkerhed på måske fastholder nogle på et forsørgelsesniveau, som de egentlig godt kan leve med.

Det gælder også dem, der kommer hertil og altså får starthjælp, at man i virkeligheden også her motiverer til en aktiv indsats for at blive selvhjulpnen, selvforsørgende i størst mulig grad. Så det er jeg fuldstændig enig i.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Så er der også en anden argumentation, som jeg synes er meget, meget væsentlig. Starthjælpen er jo simpelt hen udtryk for en retfærdighedshandling over for den danske befolkning.

Nu blev der før som sædvanlig fra venstrefløjen talt om lighed. Selvfølgelig er det fuldstændig urimeligt, uanstændigt og umoralsk, hvis man kommer rejsende ind fra den tredje verden og med det samme er ligestillet med danske borgere, der i et langt liv har betalt skat til Danmark, har bidraget til det danske samfund. Naturligvis er det uretfærdigt over for den danske befolkning, hvis det ikke er sådan, at der er forskel på den kontantydelse, en dansk borger får, og den, som en, der kommer rejsende fra den tredje verden, med det samme får.

Derfor er der også med starthjælpen tale om en retfærdighedshandling over for den danske befolkning. Er finansministeren ikke enig med mig i det?

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vurderer det ud fra, om de vilkår, vi tilbyder folk, der kommer til Danmark, står mål med det, andre lande tilbyder folk, der kommer til dem. Der må jeg sige, at der lever vores håndtering i økonomi og i de tilbud, vi har i levefod, og de muligheder, vi har for dygtiggørelse, at blive hjulpet og at komme ind på arbejdsmarkedet,

fint op til det, som andre lande kan præstere.

Det er nok det, der er min målestok.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg var meget glad for, at finansministeren i sit svar til hr. Jan Petersen fik nuanceret det svar, som han gav til fru Line Barfod. I svaret til fru Line Barfod lød det, som om alle de, som i kontanthjælpssystemet ikke kunne komme i arbejde, bare skulle på førtidspension, og de, der kunne arbejde, skulle bare i arbejde. Men i svaret til hr. Jan Petersen fremgik det så, at det jo er dem, der aldrig kan komme tilbage på arbejdsmarkedet, der skal på førtidspension, og det er jo lige præcis der, kernen er.

For er det ikke rigtigt, må jeg spørge finansministeren, at der er en gruppe i kontanthjælpssystemet, som ikke kan komme på førtidspension, men som har andre problemer end ledighed og derfor heller ikke umiddelbart kan komme ud på arbejdsmarkedet? Er det ikke præcis den gruppe, som vismændene taler om, når de siger, at den økonomiske pisk, som kontanthjælpsloftet og starthjælpen udgør, netop ikke virker?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er jo sådan, at så er der fleksjobordninger og andre ydelser, vi er i stand til at kunne tilbyde de pågældende. Principielt har vi ikke borgerløn i Danmark. Det er vi bare nødt til at slå fast: Vi har ikke borgerløn. Og principielt er det sådan, at hvis man er i kontanthjælpssystemet, så er man også til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er jo sådan et principielt synspunkt. Der er ikke borgerløn i Danmark.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Hvis vi så f.eks. tager de 1.100 kvinder på barsel, som er ramt af kontanthjælpsloftet, hvad mener finansministeren så, at de skal gøre? Skal de også bare ud på arbejdsmarkedet? Skal de også bare ud og arbejde? Hvad med den gruppe af kontanthjælpsmodtagere, som ikke er i stand til at komme ud på arbejdsmarkedet, som bliver ramt af kontanthjælpsloftet, og som derfor bliver marginaliseret yderligere? Det er jo præcis den gruppe, som vismændene peger på, når de siger, at kontanthjælpsloftet og starthjælpen ikke virker – hvad regeringen ellers bliver ved med at påstå – på den gruppe, som ikke umiddelbart

er i stand til at tage et arbejde. De er udelukkende med til at fattiggøre den gruppe yderligere.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Ifølge de tal, jeg kan huske, er det en meget, meget beskeden – hvis der overhovedet er nogen – gruppe af enlige forsørgere, der overhovedet berøres af kontanthjælpsloftet.

(Kort bemærkning).

Dorrit Knudsen (S):

Regeringen har udlovet lønforhøjelse til plejepersonalet i håbet om at rekruttere flere til området. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvorfra pengene skal komme, og hvornår man har tænkt sig at det skulle være fra. I øvrigt har jeg en lille bemærkning om det, for jeg vil gerne vide, om finansministeren giver mig ret i, at lønforhøjelser ikke ændrer tidspresset i dagligdagen. Der skal mere til.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Vi har ikke sagt noget om, at vi skal bevilge en særlig lønforhøjelse til bestemte grupper. Vi har talt om, at der bør være en mere fleksibel mulighed i løndannelsen. Løndannelsen i almindelighed overlader vi til arbejdsmarkedets parter, og det er klart, at det offentlige har et ansvar, når vi forhandler overenskomst. Det har vi gjort i februar 2005, og det skal vi igen i februar 2008.

Næh, det, der har været tale om, og som statsministeren jo også meget klart har sagt, er, at man burde have et lønsystem, hvor der også var en erkendtlighed til offentligt ansatte, hvis de præsterer noget, som ligger ud over det, de umiddelbart kunne forvente.

Jeg synes, det er mærkeligt, at vi på det offentlige har resultatkontrakter for ledere, og hvis institutionen f.eks. når målene, får lederen en honorering. Jeg mener udmærket, at man kan forestille sig med lidt duellighed, at vi har et system, hvor ikke alene lederen får et skulderklap, men hvor det også gælder personalegrupperne nedenunder. Det kan være en gruppe af medarbejdere, det kan være en afdeling, og det kan være en hel institution. Det er ting, vi meget gerne vil diskutere. Jeg synes, det er mærkeligt, hvis man fastholder, at går det godt i en institution, er det alene ledelsen eller lederen, der i sin lønftale kan få et skulderklap.

(Kort bemærkning).

Dorrit Knudsen (S):

Jeg må så gøre opmærksom på, at der rent faktisk i Ny Løn ligger en mulighed for resultatløns. Så det forekommer jo i hvert fald inden for det offentlige system, sådan som jeg kender det, og jeg har været med i forhandlingerne om det.

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg mener selv, jeg er ganske godt inde i Ny Løn for det offentlige, da jeg selv har indgået overenskomsterne og forhandlet den.

Jeg vil bare sige, at det, der ligger i det principielle for resultatkontrakter, er, at man normalt honorerer en ledelse. Direktøren har en resultatkontrakt, hvor det honoreres, at man når nogle særlige mål.

Det, jeg helst så, var, at der var den samme frihed til, at man kunne lave en resultatkontrakt med en hel institutionen, så der også var et skulderklap til alle dem, der bidrog til, at man nåede målet. Det er det, vi taler om.

Noget kan man lave inden for det etablerede lønsystem, men vi skal bare igennem en mur, hvor man accepterer, at der så kan være forskellige aflønninger i det her system, så en gruppe af medarbejdere direkte får den honorering, som de i givet fald ville kunne opnå i en privat virksomhed, hvor der er en større frihed til at honorere, at nogle gør det godt.

Formanden:

Tak til finansministeren.

Vi venter lige nogle få minutter med afstemningen, til vi er sikre på, at samtlige medlemmer er fremme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 102 stemmer (V, S, DF, KF og RV) mod 10 (SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Meddelelser fra formanden

Mødet hævet kl. 16.45

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 14. december 2006, kl. 09.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.